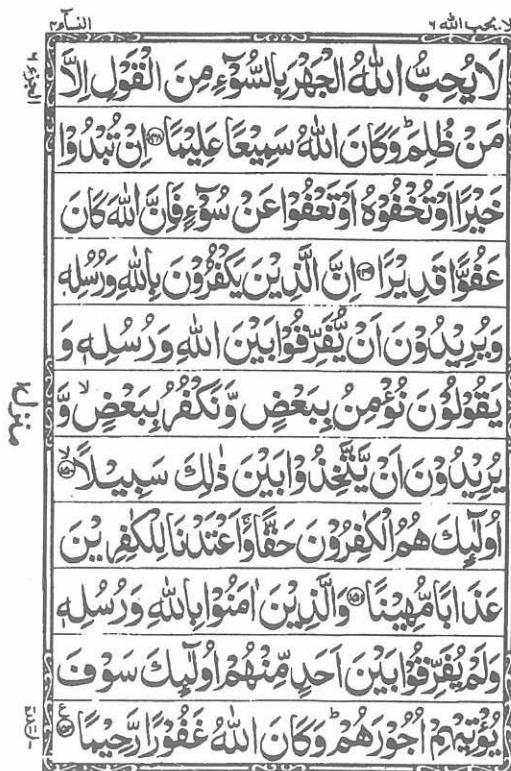

અલ્લાહ ખરાબ વાતની જાહેરાત પસંદ કરતો નથી^૧ સિવાય
કે જેના પર જુલ્મ થયો હોય.^૨ અને અલ્લાહ સાંભળનાર,
જાણાનાર છે (૧૪૮) જો તમે કોઈ ભલાઈ જાહેરમાં
કરો, અથવા છુપી રીતે, યા કોઈની બુરાઈથી દરગુજર
કરો, તો બેશક! અલ્લાહ માફ કરનાર, શક્તિશાળી છે^૩
(૧૪૯) તેઓ જે અલ્લાહ અને તેના રસૂલોને માનતા
નથી, અને ઈચ્છે છે કે અલ્લાહથી તેના રસૂલોને જુદા
પાડી હો, અને કહે છે, અમે કોઈના પર ઈમાન લાવ્યા,
અને કોઈના ઈન્કારી બન્યા,^૪ અને ઈચ્છે છે કે ઈમાન
અને કુઝની વચ્ચમાં કોઈ માર્ગ કાઢી લે (૧૫૦) એ જ છે
સાચે સાચ કાફિર^૫ અને અમે તૈયાર કરી રાખ્યો છે.
કાફિરો માટે અપમાનજનક અજાબ (૧૫૧) અને તે
જેઓ અલ્લાહ અને તેના બધા રસૂલો પર ઈમાન લાવ્યા,
અને તેમનામાં કોઈ પર ઈમાન બાબત ભેદભાવ ન કર્યો,
તેમને નજીકમાં જ અલ્લાહ તેમનો સવાબ આપશે^૬ અને
અલ્લાહ માફ કરનાર મહેરબાન છે^૭ (૧૫૨)

૧. એટલે કે કોઈની છુપી હાલતને જાહેર કરવી, એમા નિંદા પણ આવી ગઈ અને ચુગલખોરી પણ.
બુદ્ધિમાન તે છે જે પોતાની ઐબોને જુએ. એક કથન એવું છે કે ખરાબ વાતથી ગાળ મુરાદ છે.

૨. કારણ કે જાલિમના જુલ્મનું વર્ણન કરવું તેના માટે જાઈજ છે. તે ચોર અથવા જુંટવી લેનાર વિષે
કહી શકે છે કે તેણે મારો માલ ચોર્યો અથવા જુંટવી લીધો છે.

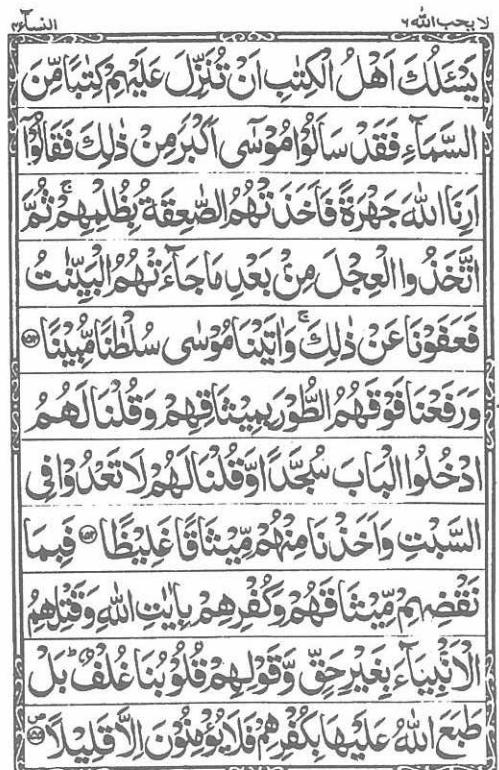
શાને નુજૂલ :- એક માણસ એક કબીલાનો મહેમાન બન્યો હતો. તે લોકોએ તેની સારી મહેમાનગતી
ન કરી. જ્યારે પેલો ત્યાંથી ગયો, ત્યારે તેમની શિકાયત કરતાં કરતાં નીકળ્યો તે બાબત આ આયત ઉત્તરી.

અમુક તફસીરકારોએ કહું છે કે, આ આયત હજરત અબૂબક સિદ્દીક રદ્ડીયલ્લાહુ અન્ધું બાબત ઉત્તરી,
એક માણસ હુન્દુર સલ્લલ્લાહો અલયહિ વસલ્લમના રૂબરૂમાં તેમના વિષે અજુગતું બોલી રહ્યો હતો. તેમણે
ઘણીવાર સુધી ચુપકીદી સાથી પણ પેલો માણસ રોકાયો નહિ ત્યારે તેમણે તેને એક વાર જવાબ આપ્યો. એ
જોઈ હુન્દુર સલ્લલ્લાહો અલયહિ વસલ્લમ ત્યાંથી ઉભા થઈ ગયા. ત્યારે હજરત સિદ્દીક અબૂબકએ વિનંતી
કરી કે “યા રસૂલલ્લાહ! આ માણસ ક્યારનો મને ભાંડતો હતો, ત્યારે આપે એને કશું ન કહું, અને મેં એક
જ વાર જવાબ આપ્યો તો આપ ઉભા થઈ ગયા?” હુન્દુરે ફરમાવ્યું; તમારા તરફથી એક ફરિશ્તો જવાબ
આપી રહ્યો હતો, જ્યારે તમે જવાબ આપ્યો ત્યારે ફરિશ્તો નાસી ગયો અને શયતાન હાજર થઈ ગયો.” તે
બાબત આયત ઉત્તરી.

૩. તમે તેના બંદાઓને દરગુજર કરો, તે તમને દરગુજર કરશો.

હદીષ :- તમે પૃથ્વીલાણાઓ પર રહેમ કરો, આકાશવાળો તમારા પર રહેમ કરશો.

અય મહબૂબ! કિતાબવાળાઓ^{૧૦} તમને પૂછે છે કે, તેમના પર આકાશમાંથી એક કિતાબ ઉતારી દી^{૧૧} તો તેઓ તો મૂસાને એનાથી પણ મોટો સવાલ પૂછી ચૂક્યા^{૧૨} કે બોલ્યા; અમને જાહેરમાં અલ્લાહ દેખાડી દી. તો તેમને વિજાળિના કડાકાએ પકડી લીધા, તેમના ગુનાઓ બદલ. પછી વાધ રું લઈ બેઠા^{૧૩} એ પછી કે સ્પષ્ટ આયતો^{૧૪} તેમની પાસે આવી ચૂકી. તો અમે એ માફ કરી દીધું,^{૧૫} અને અમે મૂસાને સ્પષ્ટ ચઢતી આપીએ^{૧૫} (૧૫૭) પછી અમે તેમના પર તૂર (પહાડ) ને અદર કર્યા, તેમની પાસે વાયદો લેવા, અને તેમને કહ્યા કે દરવાજામાં સિજદો કરતાં કરતાં પ્રવેશો. અને તેમને કહ્યું કે; શનિવાર(ની બાબત)માં હદથી ન વધો^{૧૬} અને અમે તેમનાથી પાંચ વચ્ચન લીધું. (૧૫૪)^{૧૭} તો તેમના કેવા (કેવા) વચ્ચનભાગના કારણો અમે તેમના પર લાયનત કરી, અને એ કારણો કે તેઓ અલ્લાહની આયતોના ઈન્કારી બન્યા.^{૧૮} અને નબીઓને નાહક શહીદ કરતા^{૧૯} અને તેમના એ કહેવાથી કે; અમારા હદયો પર કવચ છે.^{૨૦} બલ્કે અલ્લાહે તેમના કુફ્ના કારણો તેમના દિલો પર મહોર મારી દીધી છે. તો ઈમાન લાવતા નથી પણ થોડા (૧૫૫)

૪. એવી રીતે કે અલ્લાહ પર ઈમાન લાવે અને તેના રસૂલો પર ન લાવે.

૫. શાને નુગૂલ : - આ આયત યહૂદીઓ અને નસરાનીઓ વિષે ઉત્તરી. યહૂદીઓ હજરત મૂસા અલયહિસ્સલામ પર ઈમાન લાવ્યા, અને હજરત ઈસા તેમજ હુગ્ર સલ્લાહ્લાહો અલયહિ વસ્લામ સાથે તેમણે કુઝ કર્યું. નસરાનીઓ હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામ પર ઈમાન લાવ્યા, અને હુગ્ર સલ્લાહ્લાહો અલયહિ વસ્લામનો ઈન્કાર કર્યો.

૬. અમુક રસૂલ પર ઈમાન લાવવું તેમને કુઝથી બચાવતું નથી, કારણ કે એક નબીનો ઈન્કાર તમામ નબીઓના ઈન્કાર જેવો છે.

૭. કબીરા ગુનાહ કરનાર પણ એમાં શામિલ છે, કારણ કે તે અલ્લાહ અને તેના બધા રસૂલો પર ઈમાન ધરાવે છે. મુઅતજીલા ફિક્રવાળાઓ કબીરા ગુનાહ કરનાર માટે કાયમી અજાબની માન્યતા રાખે છે. આ આયતથી તેમના આ અકીદાનું ખંડન સાબિત થયું.

૮. આ આયત એ બાબત પ્રતિ સૂચન કરે છે કે (અલ્લાહના) કર્ત્વ સંબંધી ગુણો (દા.ત. મગફિરત અને રહમત હમેશાં હમેશથી છે. કારણ કે (એ ગુણોને નવજન્મિત કહેનારને કહેવું પડે છે કે અલ્લાહ તથાલા (મુઆજલ્લાહ) સહુ પ્રથમ ગજૂર અને રહીમ ન હતો, પાછળથી થયો. તેના એ કથનને આ આયત ખંડિત કરે છે.

૯. અવળચંડાઈની રાહે. ૧૦. એકી સાથે.

શાને નુગૂલ : - યહૂદીઓમાંથી કઅફ બિન અશરફ અને ફહદાસ બિન આજુરાએ સથિષ્ટ આલમ

અને એટલા માટે કે તેમણો કુઝ કર્યું અને મરયમ પર મહા આક્ષેપ મૂક્યો (૧૫૬) અને તેમના એ કહેવાથી કે અમે અલ્લાહના રસૂલ ઈસા મરયમના પુત્રને શહીદ કર્યાં^{૧૨} અને (પરિસ્થિતિ) એ છે કે, તેમણો તેમને ન શહીદ કર્યા, કે ન તેમને સૂણીએ ચઢાવ્યા. પણ તેમના માટે તેમની આકૃતિનો એક બનાવી દેવાયો^{૧૩} અને તે જેઓ તેમના વિષે મતભેદ કરી રહ્યા છે, (તેઓ) ચોક્કસ તેમના તરફથી શંકામાં પડેલા છે^{૧૪} તેઓને એની કશી જ ખબર નથી^{૧૫} પણ એ જ અનુંશંકાનું અનુકરણ^{૧૬} અને બેશક! તેમણો તેમને કતલ નથી કર્યાં^{૧૭} (૧૫૭) પણ અલ્લાહે તેમને પોતાની તરફ ઊંચકી લીધા^{૧૮} અને અલ્લાહ ચઢિ-યાતો ડિકમતવાળો છે (૧૫૮) કોઈ (આકાશી) કિતા-બવાળો એવો નથી જે તેમના (હજરત ઈસાના) મૃત્યુ પહેલાં તેમના પર ઈમાન ન લાવે^{૧૯} અને કયામતના દિવસે તે (હજરત ઈસા) તેમના પર શવાહ હશે^{૨૦} (૧૫૯) તો યદ્દૂદીઓના મહાપાપોના કારણે અમે અમૃત તે સ્વરચ્છ વસ્તુઓ જે તેમના માટે હલાલ હતીં^{૨૧} તે તેમના પર હરામ ફરમાવી દીધી. અને એટલા માટે કે તેમણો ઘણા-ઓને અલ્લાહના માર્ગથી રોક્યા (૧૬૦) અને એટલા માટે કે તેઓ બાજ લેતા હતા, જો કે તેઓ એનાથી મના

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 قَوْلُهُمْ رَبُّنَا فَقَاتَنَا الْمُسِيحُ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ وَرَوْلُ
 اللَّهِ وَمَا فَقَاتُوهُ وَمَا أَصْبَلُوهُ وَلَكُنْ شَبِيهَ لَهُمْ وَ
 إِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي كِتَابٍ لَفِي شَيْءٍ فَنَّمَ مَالَهُمْ
 يَهُ مَنْ عَلِمَ إِلَّا اتَّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا فَقَاتُوهُ يَقِيْنًا
 بَلْ رَقَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
 وَإِنْ مَنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا يُؤْمِنُ بِهِ قَبْلَ
 مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا
 فَيُظْلَمُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَقَ مَعَ أَعْلَمِهِمْ صَيْبَطِ
 أَحْلَتْ لَهُمْ وَصَدَّهُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا
 إِنَّ أَخْرِنَهُمُ الْيَوْمَ أَوْقَنُ نَهْوَهُمْ وَأَكْلُهُمْ مَوْلَ

સલ્લલ્લાહો અલ્યાહિ વસલ્લમને કહું “જો તમે નબી હોઉ તો અમારી પાસે આકાશમાંથી એકી સાથે કિતાબ લાવો. જે મકે મૂસા અલ્યાહિસ્સલામ તવરાત લાવ્યા હતા”

તેમનો આ સવાલ સત્ય પ્રાપ્તિ માટે ન હતો, પણ અવળયંડાઈ અને તાબેદારી ફગાવવા માટે હતો તે બાબત આ આપ્યત ઉત્તરી.

૧૧. અર્થાત તેમનો આ સવાલ હદ દરજાની અજ્ઞાનતાને લીધે છે. અને આ પ્રકારની અજ્ઞાનતામાં તેમના બાપ-દાદાઓ પણ સપદાએલા હતા. જો સવાલ સત્યની તલબ માટે હોત તો પુરો કરત, પણ તેઓ તો કોઈ રીતે ઈમાન લાવનાર ન હતા.

૧૨. તને પૂજવા લાગ્યા.

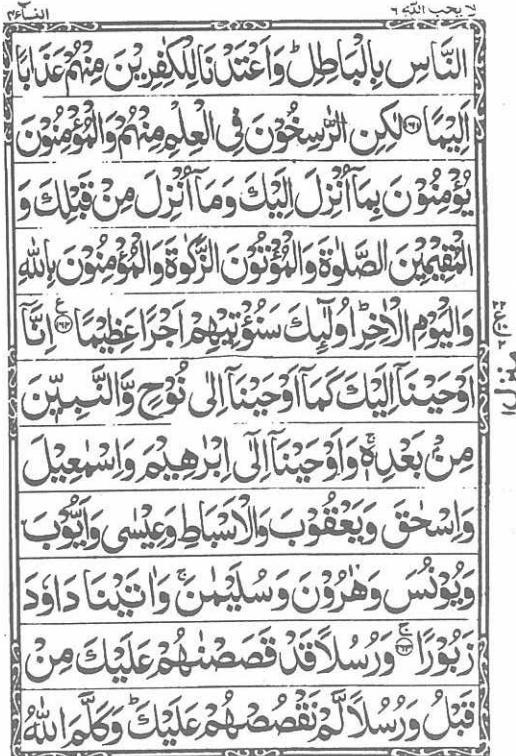
૧૩. તવરાત, અને હજરત મૂસા અલ્યાહિસ્સલામના મોજિજા, જે અલ્લાહના એક હોવા અને હજરત મૂસાના સત્ય હોવા બાબત સ્પષ્ટ સૂચન કરનાર હતા, અને જો કે તવરાત અમે એકી સાથે જ ઉતારી હતી. પણ ‘ભૂતી ટેવને ઘણા બહાનાં’ અનુસાર તાબેદારી સ્વીકારવાને બદલે ખુદાને જોવાનો સવાલ કરી નાખ્યો.

૧૪. જ્યારે કે તેઓએ તવબહ કરી આમાં હુગ્રૂર સલ્લલ્લાહો અલ્યાહિ વસલ્લમના સમયના યદ્દૂદીઓ માટે આશા છે કે જો તેઓ પણ તવબહ કરે તો તેમને પણ અલ્લાહ પોતાની કૃપાથી માફ કરી દે.

૧૫. એવો કાબૂ આપ્યો કે જ્યારે એમને બની ઈસરાઈલને તવબહ ખાતર તેમને પોતાને જ કત્લ કરવાનો આદેશ આપ્યો ત્યારે તેઓ નકાર ન કરી શક્યા, અને તેમણે તાબેદારી સ્વીકારી.

૧૬. અર્થાત માછલીનો શિકાર વિગેરે જે કાર્યો એ દિવસે તમારા માટે હલાલ નથી તે ન કરો. સૂરાએ

કરાયા હતા. અને લોકોનો માલ નાહક ખાઈ જતા.^{૩૨} એમનામાં જે કાફિર થયા, અમે તેમના માટે દુઃખદાયક અજાબ તૈયાર કરી રાખ્યો છે (૧૬૧) હા! જે એમનામાં જ્ઞાનમાં પાકા^{૩૩} અને ઈમાનવાળા છે, તેઓ અય મહબૂબ!
જે તમારા પર ઉત્તર્યું અને જે તમારાથી પહેલાં ઉત્તર્યું
તેના પર ઈમાન લાવે છે. અને નમાજ કાયમ રખનાર
અને ઝકાત દેનાર, અને અલ્લાહ તેમજ કથામત પર
ઈમાન લાવનાર, એવાઓને અમે નજીકમાં જ મહા સ-
વાબ આપીશું (૧૬૨) બેશક! અય મહબૂબ! અમે તમારી
તરફ વહી મોકલી, જેમકે વહી નૂહ અને તેમના પછીના
પૈગમ્બરોને મોકલીઃ^{૩૪} અને અમે વહી મોકલી ઈશ્વરાહીમ
અને ઈસ્માઇલ અને ઈસ્હાક અને યાકૂબ અને તેમના
પુત્રો અને ઈસા અને અય્યુબ અને યુનુસ અને હાડ્રન
અને (તે) રસૂલોને જેમનો ઉલ્લેખ અમે તમને^{૩૫}
આગળ કરી ચૂક્યા અને તે રસૂલોને જેમનો ઉલ્લેખ
તમને કર્યો નથી^{૩૬} અને અલ્લાહ ભૂસા સાથે વાસ્તવમાં

બકરમાં એ તમામ હુકમોની વિગત વર્ણવાઈ ગઈ છે.

૧૭. કે જે હુકમો તેમને કરવામાં આવ્યા છે તે કરે, અને જેની મનાઈ ફરમાવવામાં આવી છે, તેનાથી
દૂર રહે પછી તેમણે એ વચન તોડી નાખ્યું.

૧૮. જે નબીઓની સત્યતા પુરવાર કરતી હતી, જેમકે હજરત મૂસા અલયહિસ્સલામના મુઅજિઝા.

૧૯. નબીઓને શહીદ કરવાનું તો નાહક છે જ, કોઈ રીતે વ્યાજબી હરી શકતું જ નથી. પરંતુ અહીં
મતલબ એ છે કે તેમના ઘ્યાલમાં પણ તેમને એનો કોઈ હક પહોંચતો ન હતો.

૨૦. માટે કોઈ નસીહત કે ઉપદેશ યથાસ્થાને લાગી શકતો નથી.

૨૧. હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામ સાથે પણ.

૨૨. યદ્વારીઓએ બણાગું માર્યું હતું કે તેમણે હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામને શહીદ કરી દીધા છે, અને
નસરાનીઓએ એ વાતને સાચી કહી હતી. અલ્લાહ તાબાલાએ એ બનેનું જૂઠ જાહેર કર્યું.

૨૩. જેને તેમણે મારી નાખ્યો. અને સમજતા રહ્યા કે એ હજરત ઈસા છે જો કે તેમની એ સમજ ખોટી
હતી.

૨૪. અને શ્રદ્ધાપૂર્વક કહી શકતા નથી કે જ મરાયો તે કોણ છે. અમુક કહે છે, કે એ હજરત ઈસા હતા,
અને અમુક કહે છે કે તે મુખાફૂતિ તો હજરત ઈસાની હતી, પણ શરીર તેમનું ન હતું, માટે તે એ નથી એવી
જ આશંકામાં છે.

૨૫. અને અનુમાન કર્યું.

વાતચીત કરી^{૩૮} (૧૬૪) રસ્સૂલ ખુશખબર દેનાર અને ભય સંભળાવનાર^{૩૯} જેથી રસ્સૂલો પછી અલ્લાહ પાસે લોકોને કંઈ બાહાનું ન રહે^{૪૦} અને અલ્લાહ ચાહિયાતો ડિકમતવાળો છે (૧૬૫) પરંતુ અય મહબૂબ! અલ્લાહ તેનો સાક્ષી છે જે તેણે તમારી તરફ ઉત્તાર્યું. તે તેણે પોતાના ઈલ્મથી ઉત્તાર્યું છે. અને ફરિશતાઓ સાક્ષી છે. અને અલ્લાહની સાક્ષી પૂરતી (છે) (૧૬૬) તેઓ જેમણે કુઝ કર્યું^{૪૧} અને અલ્લાહના માર્ગથી રોકયા^{૪૨} નિશંક! તેઓ દૂરની ગુમરાહીમાં પડ્યા (૧૬૭) બેશક! જેમણે કુઝ કર્યું^{૪૩} અને હદથી વધ્યા^{૪૪} અલ્લાહ કદાપિ તેમને માફ નહિ કરે^{૪૫} અને ન તેમને કોઈ માર્ગ બતાવે (૧૬૮) પણ જહમમનો રસ્તો, તેમાં કાયમ માટે રહેશે. અને એ અલ્લાહને સરળ છે (૧૬૯) અય લોકો! તમારી પાસે આ રસ્સૂલ^{૪૬} સત્ય સાથે તમારા પાલનહાર તરફથી પદ્ધાર્યા, તો પોતાના ભલા ખાતર ઈમાન લાવો અને જો તમે કુઝ કરો^{૪૭} તો બેશક! અલ્લાહનું જ છે જે કંઈ આસમાનો અને

النَّبِيُّ تَكْبِيرًاٰ رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِّلِينَ إِلَّا
يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حِجَّةٌ بَعْدَ الرَّسُولِ وَ
كَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًاٰ لِكِنَّ اللَّهَ يَشَهِّدُ إِلَيْهَا
أَنَّ زَلَّ الْيَكْرَبَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمٍ وَالْمُلِكَةَ يَتَشَهَّدُونَ
وَكَفَ بِاللَّهِ شَهِيدًاٰ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصْدُرُوا
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قُلْ صَلُوةً ضَلَالًا كَبَعِيْدًاٰ إِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَاهِرُوا لَمْ يَكُنْ اللَّهُ لِيَعْرَفَ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيهِمْ طَرِيقًاٰ الْأَكْرَبُ طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ
فِيهَا أَبَدًاٰ وَكَانَ ذُلْكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًاٰ يَا إِيَّاهَا
النَّاسُ قُلْ جَاءُكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ
فَأَمْنُوا وَخِيرُ الْكُفَّارِ وَلَنْ تَفْرُغُوا فَإِنَّ اللَّهَ مَا فِي

૨૬. તેમનો કત્લ કરી નાખવાનો દાવો જૂઠો છે

૨૭. સહી સલામત, આકાશ તરફ, એની વિગતો હદ્દીષોમાં વર્ણવાઈ છે. અને સૂરહ આલે ઈમાનમાં એં બનાવનું વર્ણન થઈ ચૂક્યું છે.

૨૮. આ આયતની તફસીરમાં અનેક મંતવ્યો છે. એક કથન એવું છે કે યહૃદીઓ અને નસરાનીઓને પોતાના મૃત્યુ ટાણો જ્યારે અજાબના ફરિશતા દ્વારાય છે, ત્યારે તેઓ હજરત ઈસા પર ઈમાન લઈ આવે છે. જેમની સાથે તેમણે કુઝ કર્યું હતું પણ તે વખતનું ઈમાન માન્ય અને વિશ્વસનિય નથી.

બીજુ કથન એ છે કે કયામતની નજીકના સમયે જ્યારે હજરત ઈસા આકાશમાંથી ઉત્તરશે, ત્યારે તે સમયના બધા જ ડિતાબીઓ તેમના પર ઈમાન લઈ આવશે. ત્યારે હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામ મુહમ્મદી શરીઅત અનુસાર આદેશો આપશે. અને એજ ધર્મના ઈમામોમાં એક ઈમામ તરીકે હશે. અને નસરાનીઓએ એમના વિષે જે આશંકાઓ બાંધી રાખી છે તેનું ખંડન કરશે. દીને મુહમ્મદીનો મ્રચાર કરશે. ત્યારે યહૃદીઓ અને નસરાનીઓને યા તો ઈસ્લામ સ્વીકારવો પડશે, અથવા મારી નાખવામાં આવશે. જિઝ્યો સ્વીકારવાનો હુકમ હજરત ઈસાના ઉત્તરાણ સુધી જ છે.

ત્રીજુ કથન એ છે કે દરેક ડિતાબી પોતાના મૃત્યુ પહેલાં સૈયદે આલમ સલ્લાહુ અલયહિ વસ્લામ પર ઈમાન લઈ આવશે.

ચોથું કથન એ છે કે અલ્લાહ તથાલા પર ઈમાન લઈ આવશે, પણ મૃત્યુ સમયનું ઈસ્લામ સ્વીકાર નથી. ફાયદાકારક નહિ બને.

૨૮. અર્થાત હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામ યદ્વારીઓ પર તો એવી ગવાઈ આપશે કે તેમણે એમને જૂઠલાવ્યા, અને એમના વિષે અજુગતી ભાષા વાપરી. અને નસરાનીઓ પર એવી (ગવાઈ આપશે) કે તેમણે એમને અલ્લાહ ઠેરાવ્યા, અને અલ્લાહના ભાગીદાર બનાવ્યા. અને કિતાબવાળાઓમાંથી જે ઈમાન લઈ આવ્યા હશે, તેમના ઈમાનની પણ ગવાઈ આપશે.

૩૦. વચનબંગ વિગેરે, જેનું વર્ણન ઉપરની આયતોમાં થઈ ગયું.

૩૧. જેનું વર્ણન સૂરહ અલ-અન્નામની “વઅલ્લજીન હાદુર્હર્મના” વાળી આયતમાં છે.

૩૨. લાંચ વિગેરે હરામે તરીકાઓથી.

૩૩. હજરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને સલામ અને તેમના સાથીદારો જેવા. જેઓ પાકુ જ્ઞાન અને શુદ્ધ બુદ્ધિ તેમજ સંપૂર્ણ સમજ દારી ધરાવતા હતા. તેમણે પોતાના જ્ઞાન દ્વારા ઈસ્લામ ધર્મની વાસ્તવિતાને જાણી લીધી અને સાચી આલમ સલ્લલલાહો અલયહિ વસ્તુલભ પર ઈમાન લઈ આવ્યા.

૩૪. આગલા નભીઓ પર.

૩૫. શાને મુગૂલ :- યદ્વારીઓ અને પ્રિસ્ટીઓએ સાચી આલમ સલ્લલલાહો અલયહિ વસ્તુલભને કર્યું હતું કે; જો તેમના માટે આકાશમાંથી એક સામટી કિતાબ ઉતારવામાં આવે, તો તેઓ આપના પર ઈમાન લઈ આવશે. તે બાબત આ આયતે કરીમા ઉત્તરી, અને તેમના માટે દલીલ કરવામાં આવી કે હજરત મૂસા અલયહિસ્સલામ સિવાય ઘણા નભીઓ એવા છે, અને જે મનામાંથી ૧૧ ના નામો આ આયતમાં ઉલ્લેખાયાં છે. જે મના પર કિતાબવાળાઓ ઈમાન ધરાવે છે. તો એમનામાં કોઈના ઉપર પણ એક સામટી કિતાબ ઉત્તરી નથી. જ્યારે એ કારણસર એમની નુભુર્વત માન્ય રાખવામાં કિતાબવાળાઓને કશો વાંધો આવતો નથી, તો પછી સાચી આલમ સલ્લલલાહો અલયહિ વસ્તુલભની નુભુર્વત માની લેવામાં શું બાધ છે? અને રસૂલો મોકલવાનો હેતુ મખ્લૂકની હિદાયત તથા અલ્લાહની એકતા અને ઓળખનો પાઠ આપવો, અને ઈમાનની પરિપૂર્ણતા તેમજ ઈબાદતના નિયમોની તાલીમ આપવાના છે. થોડી થોડી કિતાબ ઉત્તરવાથી આ હેતુ વધારે સારી રીતે પ્રાપ્ત થાય છે. કારણ કે થોડું સરળતાથી હદ્યમાં બેસતું જાય છે. આ રહસ્યને ન સમજવું અને વાંધાવચક કાઢવા મહાન મૂર્ખતા છે.

૩૬. કુરઆન શરીફમાં નામો સહિત કરી ચૂક્યા છીએ.

૩૭. અને હજુ સુધી જે મનાં નામોની વિગત કુરઆન પાકમાં વર્ણવવામાં આવી નથી.

૩૮. તો જે રીતે હજરત મૂસા અલયહિસ્સલામ સાથે વગર માધ્યમે વાતચીત કરવી બીજા નભીઓ માટે આંચરૂપ નથી, જે મની સાથે એ રીતે વાતચીત કરવામાં આવી નથી. તો એ જ રીતે મૂસા અલયહિસ્સલામ પર એક સામટી કિતાબ ઉત્તરવી બીજા નભીઓની નુભુર્વતને જરા પણ નુકશાનકારક નથી થઈ શકતું.

૩૯. ઈમાન લાવનારાઓને સવાબની ખુશખબર અને કાફિરોને અજાબનો ભય સંભળાવનાર.

૪૦. અને એવું કહેવાની તક ન મળે કે જો અમારી પાસે રસૂલ આવત તો અમે તેમના હુકમ માનત અને અલ્લાહના કલ્યાણ અને આજાંકિત બનત.

આ આયતથી એ મસ્કુઅલો જણાય છે કે અલ્લાહ તાદ્વાલા રસૂલ મોકલતા પહેલાં મખ્લૂક પર અજાબ મોકલતો નથી. જે મકે બીજી જગ્યાએ ફરમાવ્યું; “વમા કુના મુઅજ્જિબીન હતા નબઉસુ રસૂલા” (રસૂલ મોકલતા પહેલાં એમે અજાબ મોકલતા નથી) અને એ મસ્કુઅલો પણ પુરવાર થયો કે અલ્લાહની ઓળખ ધર્મ શાસ્ત્ર વર્ણન અને નભીઓની જબાનથી જ પ્રાપ્ત થાય છે, માત્ર બુદ્ધિથી એ મંજિલ સુધી પહોંચી શકતું નથી.

જમીનમાં છે. અને અલ્લાહ શાન અને હિકમતવાળો છે (૧૭૦) અય કિતાબવાળાઓ! પોતાના ધર્મમાં વધારો ન કરો^{૫૧} અને અલ્લાહ વિષે સત્ય સિવાય ન કહો^{૫૨} મસીહ ઈસા મરયમનો પુત્ર^{૫૩} અલ્લાહનો રસ્સુલ જ છે, અને તેનો એક શબ્દ^{૫૪} જે મરયમ તરફ મોકલ્યો, અને તેના ત્યાંની એક રૂહ. તો અલ્લાહ અને તેના રસ્સુલો પર ઈમાન લાવો^{૫૫} અને નણા ન કહો^{૫૬} બચતા રહો, પોતાના ભલા ખાતર. અલ્લાહ તો એક જ ખુદા છે^{૫૭} તેને પવિત્રતા છે એ વાતથી કે તેને કોઈ બાળક હોય. જે કાંઈ આસમાનોમાં છે, અને જે કંઈ જમીનમાં છે તે તેનો માલ છે^{૫૮} અને અલ્લાહ પુરતો કામ કાઢનાર (છે) (૧૭૧) મસીહ ધૃણા નથી કરતો જ રા પણ અલ્લાહનો બન્દો બનવાથી^{૫૯} અને ન નજીકીવાળા ફરિથતા, અને જે અલ્લાહની બનનીથી ધૃણા અને ઘમંડ કરે તો કોઈ પણ વિતે છે કે તે એ બધાંને પોતાની તરફ હાંકશો^{૬૦} (૧૭૨)

૪૧. સાધ્યાદે આલમ સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમની નુભુવ્યતને નકારીને.

૪૨. હુગ્ગુર સલ્લલલલાહો અલયહિ વસલ્લમના વખાડો અને ગુણો સંતાડીને, અને લોકોના હદ્યોમાં શંકા જગાડીને. આ હાલત યહુદીઓની છે.

૪૩. અલ્લાહ સાથે.

૪૪. અલ્લાહની કિતાબ (તવરાત અને ઈન્જલ)માં હુગ્ગુરના ઓળખ ચિન્હોમાં ફરફાર કરીને, અને આપની નબુવ્યતને નકારીને.

૪૫. જ્યાં સુધી તેઓ કુઝ પર રહે, અથવા કુઝની હાલતમાં ભરે.

૪૬. સાધ્યાદે અભિયા મુહમ્મદ મુસ્તફા સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમની રિસાલતનો નકાર કરો,

તો એમાં તેમનું કશું નુકશાન નથી. અને અલ્લાહ ઈમાનનો ઓશિયાળો નથી.

૪૮. શાને નુજૂલા :- આ આયત નસરાનીઓ બાબત ઉત્તરી, જે મના કંઈ કેટલાએ ફાંટાઓ થઈ ગયા હતા. અને દરેક હજરત ઈસા અલયહિસલામ વિષે અલગ કુઝી માન્યતા ધરાવતો હતો. નસ્તુરી (નામનું પાંખિયું) આપને ખુદાના પુત્ર કહેતું હતું. મરકુશી (લોકો)નું કહેવું એ છે કે તેઓ ત્રણમાંના ત્રીજા છે. અને આ શબ્દના ખુલાસાઓમાં પણ મતભેદ હતા. અમુક લોકો ત્રણ અકનુમ માનતા હતા, અને કહેતા હતા કે પિતા, પુત્ર અને રૂહુલ કુદ્દસ; પિતા એટલે જાત, પુત્ર એટલે ઈસા, અને રૂહુલ કુદ્દસ એટલે તેમનામાં પ્રવેશ કરનાર જીવન. એ મુજબ તેમની માન્યતા અનુસાર ખુદા ત્રણ હતા, અને એ ત્રણોને એક કહેતા હતા. ત્રણમાં

તો તે જેઓ ઈમાન લાવ્યા અને સારા કામો કર્યા તેમની મજૂરી તેમને ભરપુર આપીને પોતાની ફૃપાથી તેમને ઓર વધારે આપશે. અને તે જેમણો^{૧૮} ધૂકા અને ઘમંડ કર્યા હતા, તેમને દુઃખદાયક સજા આપશે. અને અલ્લાહ સિવાયના પોતાનો કોઈ તરફદાર પામશે ન મદદગાર (૧૭૩) અય લોકો! બેશક! તમારી પાસે અલ્લાહ તરફથી સ્પષ્ટ દલીલ આવી^{૧૯} અને અમે તમારી તરફ જળહણનું નૂર ઉતાર્યું (૧૭૪) તો તે જેઓ ઈમાન લાવ્યા અને તેની રસ્સી મજબૂત પકડી લીધી તો નજીકમાં જ અલ્લાહ તેમને પોતાની રહમત અને ફળકમાં દાખલ કરશો^{૨૦} અને તેમને પોતાની તરફ સીધો માર્ગ દેખાડશે (૧૭૫) અય મહબૂબ તમને ફતવો પૂછે છે? તમે કહી આપો કે અલ્લાહ તમને કલાલા^{૨૧} બાબત ફતવો આપે છે; જો કોઈ પુરુષ મરણ પામે જે બેઓલાદ છે^{૨૨} અને તેની બહેન હોય, તો વારસમાં તેની બહેનનો અડધો (ભાગ) છે^{૨૩} અને

لِرَبِّ الْأَنْشَاءِ
 قَاتَمَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفَّقُونَ مَعَ جُوَرَهُمْ
 وَيَرَبِّيْدُ هُؤُلَئِنَّ فَخَرِيلَهُ وَآمَّا الَّذِينَ أَسْتَكْنَكُفُونَ
 وَاسْتَكْبَرُوا فَيَعْلَمُ بِهِمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ
 لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيَأْتِيَ وَلَا نَصِيرُهُمْ ۝ يَا يَاهِيَا
 النَّاسُ قَدْ جَاءُكُمْ بِرَبْهَانٍ مِنْ رَسْكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ
 نُورًا مُبَيِّنًا ۝ قَاتَمَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَأَغْنَصُونَ
 يَهُ فَسِيدُ خَلْهُمْ فِي رَحْمَةِ مَنْهُ وَفَضْلِ مَنْهُ ۝
 إِلَيْهِ صَرَاطًا مُسْتَقِيْبِيَا ۝ يَكْسِتُ فُؤُلُونَكَ ۝ قُلْ اللَّهُ
 يُفْتَيِحُ كُلَّ فِي الْكَلَّةِ ۝ إِنَّمَا وَأَهْلَكَ لَيْسَ لَهُ
 وَلَلَّهُ أَخْتَ ۝ فَلَهَا نَصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ بَرِّ شَهَادَةِ
 إِنْ لَهُمْ كُنْ لَهَا وَلَدٌ ۝ فَإِنْ كَانَتِ اثْتَيْنِ فَلَهُمَا

એક અને એકમાં ત્રણના ચક્કરમાં સપડાયેલા હતા. અમુક કહેતા હતા કે ઈસા માનવ શરીર અને ખુદાનું એકીકરણરૂપ છે; માં તરફથી તેમનામાં માનવ ખોળિયું આવ્યું. અને બાપ તરફથી અલ્લાહપણું. તેઓ જે કંઈ કહે છે તેનાથી અલ્લાહ ખૂબ જ ઉચ્ચ છે. આ ફાંટાબાજી પ્રિસ્ટીઓમાં એક યધૂદીએ જન્માવી હતી, જેનું નામ બુલસ હતું. તેણે તેમને ખોટા માર્ગ ચઢાવવા આવી માન્યતાઓની તા'લીમ આપી. આ આયતમાં ડિતાબવાળાઓને સતમાર્ગ દેખાડવામાં આવ્યો છે કે, તેઓ હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામ બાબત અતિશ્યો-ડિતાબાથી અને કમી કરવાથી બચે, તેમને ખુદા અથવા ખુદાના પુત્ર ન કહે, અને તેમના મોભાને ઘટાડે પણ નહિ.

૪૮. કોઈને અલ્લાહના પુત્ર અને ભાગીદાર ન બનાવો અને પ્રવેશ તથા એકીકરણની એબ પણ ન લગાડો, અને આ સાચી માન્યતા પર રહે કે,

૫૦. છે. અને એ આબરુદાર વ્યક્તિ માટે એના સિવાય બીજો કોઈ વંશ નથી.

૫૧. કે 'કુન' કહું અને તેઓ બાપ અને વિર્ય વગર માત્ર અલ્લાહના હુકમથી જન્મ્યા.

૫૨. અને સત્ય માનો કે અલ્લાહ એક છે, પુત્ર અને ઔલાદથી પાક છે. અને તેના રસૂલોને સાચા જાણો અને એ વાતની પણ કે હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામ અલ્લાહના રસૂલોમાંથી છે.

૫૩. જેવી માન્યતા પ્રિસ્ટીઓની છે, જે ચોખ્યુ કુઝ છે.

૫૪. કોઈ તેનો ભાગીદાર નથી.

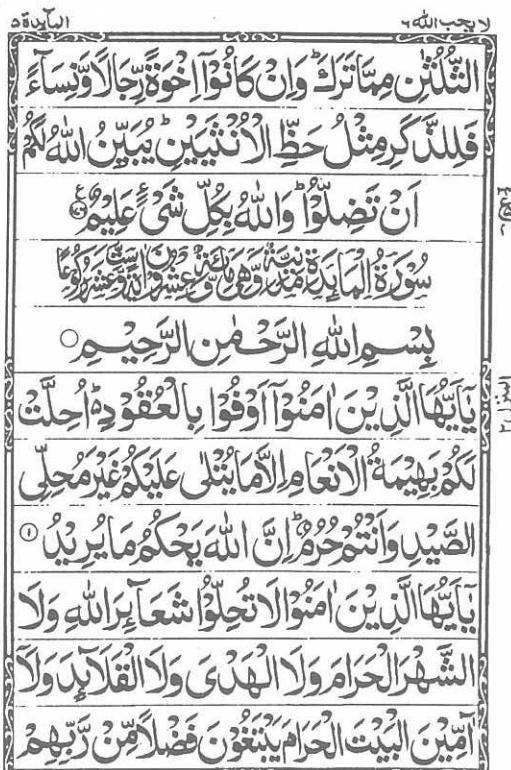
૫૫. અને તે સર્વનો માલિક છે, અને જે માલિક હોય તે બાપ નથી હોતો.

પુરુષ પોતાની બહેનનો વારસદાર બનશે જો બહેનને ઔલાદ ન હોય^{૧૪} પછી જો બે બહેનનો હોય (તો) વારસામાં તેમના બે ટૃત્યાંશ. અને જો ભાઈ બહેન હોય, પુરુષો પણ અને સ્ત્રીઓ પણ તો પુરુષોનો ભાગ બે સ્ત્રીઓ જે ટલ્ખો. અલ્લાહ તમારા માટે સ્પષ્ટ વર્ણન કરે છે કે ક્યાંક ભટકી ન જાઓ. અને અલ્લાહ દરેક વસ્તુ જાણો છે (૧૭૬)

અલ્લાહના નામથી શરૂ જે ઘણો મહેરબાન,

રહેમવાળો (૪)

અથ ઈમાનવાળાઓ! પોતાના વચન પુરાં કરો^{૧૫} તમારા માટે હલાલ થયા બેજબાન જીનવરો, પરંતુ તે જે તમને આગળ સંભળાવવામાં આવશે^{૧૬} પણ શિકાર હલાલ સમજશો નહિ જ્યારે કે તમે એહેરામમાં હોવો^{૧૭} બેશક! અલ્લાહ જે ચાહે (તે) હુકમ ફરમાવે છે (૧) અથ ઈમાનવાળાઓ! અલ્લાહની નિશાનીઓને^{૧૮} હલાલ ન ઠેરવી લો. અને ન અદબવાળા મહિનાઓને^{૧૯} અને ન હરમ તરફ મોકલાએલ કુરબાનીઓને. અને ન^{૨૦} જેમના ગળામાં નિશાનીઓ લટકેલી હોય^{૨૧} અને ન તેમનો માલ અને આબરૂ જેઓ ઈજજતવાળા ઘરનો ઈરાદો કરીને આવે^{૨૩}

૫૬. શાને નુજૂલ :- નજરાનના પ્રિસ્ટીઓનું એક પ્રતિનિધિમંડળ સાચિદે આલમ સલ્લલલાહો અલયદી વસ્તુલમની સેવામાં હાજર થયું, તેમણે હુજૂરને કહ્યું; “તમે હજરત ઈસાને એબ લગાડો છો કે હજરત ઈસા અલ્લાહના બન્દા છે.” હુજૂરે ફરમાયું; “હજરત ઈસા માટે એ નાનમની વાત નથી.” ત્યારે આ આયત ઉત્તરી.

૫૭. અર્થાત આખેરતમાં એ ઘમંડની સજા આપશે.

૫૮. અલ્લાહની ઈબાદત કરવાથી.

૫૯. સ્પષ્ટ દલીલ એટલે સાચિદે આલમ સલ્લલલાહો અલયદી વસ્તુલમની જાતે ગીરામી, જેમના સત્ય હોવા પર એમના મુઅજિઝા સાક્ષી છે, અને નકાર કરનારાઓની બુદ્ધિને આશ્વર્યમાં નાખી દે છે.

૬૦. એટલે કુરામાને પાક.

૬૧. અને જન્મત તેમજ ઊંચા દરજજ આપશે.

૬૨. કલાલા તેને કહે છે જે પોતાની પાછળ ન બાપ મૂકી જાય ન ઔલાદ.

૬૩. શાને નુજૂલ :- હજરત જાબિર બિન અબ્ડુલ્લાહ રદીયલ્લાહુ અન્હોનું કહેવું છે કે તેઓ બીમાર હતા ત્યારે રસૂલે અકરમ સલ્લલલાહુ અલયદી વસ્તુલમ હજરત સિદ્દીકે અકબરને સાથે લઈ ખબર લેવા આવ્યા. હજરત જાબિર બેહોશ હતા, હુજૂરે વુજૂર ફરમાયું, અને વુજૂરનું પાણી તેમના પર છાંટયું, તો હોશમાં આવ્યા, આંખ ઉધારીને જોયું તો હુજૂર પધારેલા હતા, વિનંતી કરી; “હુજૂર! હું મારા માલની શી વ્યવસ્થા કરું?” ત્યારે આ આયતે કરીમા ઉત્તરી. (બુખારી, મુસ્લિમ)

અખૂ દાવુદ્દની રિવાયતમાં એવું પણ છે કે હુજૂરે હજરત જાબિરને કહ્યું; “અય જાબિર! મારા ઈલ્મ પ્રમાણે તમારું મૃત્યુ આ બીમારીમાં નથી.” આ હઠીષથી અમુક મસાલા જાણવા મળ્યા;

મસાલો :- બુગુર્ગોના વુજૂનું પાણી તબર્ડક છે. અને તેને તંદુરસ્તી મેળવવા વાપરવું સુન્તત છે.

મસાલો :- બીમારોની ખબર લેવા જવું સુન્તત છે.

મસાલો :- સચિદે આલમ સલ્લલલાહો અલયહિ વસ્તુલમને અલ્લાહ તાદીલાએ ગૈબના ઈલ્મ આપ્યા છે. તથી જ હુજૂરને ખબર હતી કે હજરત જાબિરનું મૃત્યુ આ બીમારીમાં નથી.

૬૪. જો તે બહેન સગી અથવા બાપ તરફથી થતી હોય.

૬૫. અર્થાત બહેન બેઓલાદ (અવલાદ ન હોવું) ભરણ પામે, અને ભાઈ હોય, તો તે ભાઈ તેણીના બધા માલનો વારસદાર બનશે.

સૂરએ માઈહદ મદીના તૈયબહદમાં ઉતરી, એમાંની “અલ-યવમુ અકમલુ લકુમ દીનકુમ” વાળી આયત સિવાય. એ આયત અરફાના દિવસે હજ્જતુલ વિદાઅમાં ઉતરી, અને સૈંચ્યદે આલમ સલ્લલલાહો અલયહિ વસ્તુલમે ખુટ્બામાં એને પઢી, આ સૂરહદમાં ૧૨૦ આયતો અને ૧૨૪૬૪ અક્ષરો છે.

૬૬. ઉકુદ (વચ્ચો) ના અર્થમાં તફસીરકારોના અમુક કથના છે, ઈબ્ન જુરેરે કહ્યું છે કે; કિતાબવાળાઓને સંબોધન કરાયું છે, અર્થ એ છે કે અય એહલે કિતાબ મુઅમ્બિનો! મેં પવિત્ર કિતાબોમાં સૈંચ્યદે આલમ સલ્લલલાહો અલયહિ વસ્તુલમ પર ઈમાન લાવવા અને આપને અનુસરવા બાબત જે તમારા પાસેથી વચ્ચનો લીધાં છે તે પુરાં કરો.

અમુક તફસીરકારોનું કહેવું છે કે મુઅમ્બિનોને સંબોધન છે, તેમને વચ્ચનો પુરાં કરવાનો હુકમ અપાયો છે. ઈબ્ન અબ્બાસ રદીયલ્લાહુ અન્ઝૂમાએ કહ્યું. કે, ઉકુદનો મતલબ ઈમાન અને તે વચ્ચનો છે જે હલાલ હરામ વિશે કુરાનમાં લેવાયાં છે. અમુક મુફસિસરોનું કથન છે કે એનાથી મુઅમ્બિનોના અંદરોઅંદરના કોલ કરાર મુરાદ છે.

૬૭. એટલે કે જેના હરામ હોવાનો હુકમ શરીરાતમાં આવ્યો, તે સિવાય બધા જીનવરો તમારા માટે હલાલ કરવામાં આવ્યા.

૬૮. જમીનનો શિકાર એહરામની હાલતમાં હરામ છે, અને પાણીનો જાઈજ છે, જેમકે આ સૂરહદના અંતમાં આવશે.

૬૯. તેના દીન (ધર્મ)ની નિશાનીઓ. અર્થ એ છે કે જે વસ્તુ અલ્લાહે ફર્જ કરી, અને જેની મનાઈ કરી, તે તમામની મર્યાદા ધ્યાનમાં રાખો.

૭૦. હજના મહિનાઓ. જેમાં લડાઈ અજ્ઞાનયુગમાં પણ પ્રતિબંધિત હતી, અને ઈસ્લામમાં પણ એ હુકમ બાકી રહ્યો.

૭૧. તે કુરબાનીઓ,

૭૨. અરબના લોકો કુરબાનીઓના જીનવરોના ગળામાં હરમ શરીરના ઝડોની છાલ વિગેરેને વણીને તેના હાર પહેરાવતા હતા, જેથી જોનાર જાણી લે કે આ હરમ તરફ મોકલાએલી કુરબાની છે, અને એને છીડછાડ ન કરે.

૭૩. હજ અને ઉમરા કરવા માટે.

શાને નુગ્લા :- શરીર બિન હિન્દ એક કુખ્યાત બદમાશ હતો, તે મદીના શરીરકમાં આવ્યો. અને સરવરે

પોતાના રબનો ફજલ અને તેની ખુશી ઈચ્છતા. અને જ્યારે એહરામમાંથી નીકળો ત્યારે શિકાર કરી શકો છો.^{૭૪} અને તમને કોઈ કોમની અદાવત કે તેમણે તમને મસ્ઝિદે હરામથી રોક્યા હતા, વધુ પડતું કરવા પ્રોત્સાહન ન આપો^{૭૫} અને નેકી તેમજ પરહેજગારી પર એક બીજાની મદદ કરો. અને ગુનાહ તેમજ વધારે પડતાં પગલાં લેવામાં અંદરોઅંદર મદદ ન આપો.^{૭૬} અને અલ્લાહથી ડરતા રહો. બેશક! અલ્લાહનો અજાબ સખ્ત છે (૨) તમારા પર હરામ છે^{૭૭} મુરદાર અને લોહી, અને સુવ્યરનું માંસ. અને તે જેના જુબેદમાં ગૈરખુદાનું નામ પોકાર્યું હોય, અને તે જે ગણું દબાવવાથી મરે, અને ધાર વગરની વસ્તુથી મારેલું, અને જે પછિડાઈને મર્યું, અને જેને કોઈ જાનવરે શિગારું માર્યું, અને જેને કોઈ પ્રાણી ખાઈ ગયું, પણ (આમાંથી) જેને તમે જુબેદ કરી લો. (તે હલાલ છે.) અને જે કોઈ સ્થાનક પર કપાયું (તે હરામ છે.) અને પાસા ફંકીને વહેંયણી કરવી એ ગુનાહનું કામ છે. આજ તમારા ધર્મ તરફથી કાફિરોની આશા તૂટી ગઈ^{૭૮} તો તેમનાથી ન ડરો. અને મારાથી ડરો. આજ મેં તમારા માટે તમારો ધર્મ સંપૂર્ણ કરી દીધ્યો^{૭૯} અને તમારા પર

السَّبِّعُ
وَرِضْوَانٌ وَإِذَا حَلَّتْمُ قَاصِطَادُوا وَلَا يَجِدُ مَنْكُمْ
شَيْئًا قُوَّمَانْ صَدُّوكُمْ وَمَنْعَمْ عَنِ الْمُسْجِدِ الْعَرَامِ
أَنْ تَعْتَدُ وَأَتَيْعَا وَنَوْاعَلَى الْبَرِّ وَالنَّقْوِ وَلَا
تَنَوْعَنْ وَأَعَلَى الْأَنْمَوْ وَالْعَدْوَانْ وَالنَّقْوَ الْبَلَانْ
اللَّهُ شَدِّيْدُ الْعَقَابِ حُرْمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْنَةُ
وَاللَّهُ مُوَلَّحُ الْخَيْرِ وَمَا أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
وَالْمَنْخَقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيجَةُ
وَمَا أَكَلَ السَّبِّعُ إِلَّا مَا ذَبَحَ عَلَى
النَّصِّبِ وَأَنْ تَسْتَقِسْ سُوَابًا لِزَلَّهُ دُلْكُمْ قُسْبَيْنِ
الْيَوْمَ يَرِيْسُ الَّذِيْنَ كَفَرُوا مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا
تَخْشُوْهُمْ وَأَخْشُونَ الْيَوْمَ الْمُلْتُكُمْ دِيْنُكُمْ

આલમ સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લભની સેવામાં હાજર થઈને કહેવા લાગ્યો કે તમે લોકોને શાનું નિમંત્રણ આપો છો? જવાબ આપ્યો; પોતાના પાલનહાર પર ઈમાન લાવવાનું, મારી રિસાલતને સત્ય સમજવાનું, નમાજ પઠવવાનું, અને જકાત આપવાનું. પહેલાએ કહ્યું; બધું જ સારુ નિમંત્રણ છે, હું મારા સરદારોનો અભિપ્રાય લઈ લઉં, તો પછી હું પણ ઈમાન લઈ આવું, એટલું કહીને ચાલ્યો ગયો.

હુઝૂર સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમે તેના આવતા પહેલાં જ સહાબાને ખબર આપી દીધી હતી કે, કબીલા રબીઆનો એક માણસ આવશે, જે શયતાની ભાષા બોલશે. તેના ગયા પછી હુઝૂરે ફરમાવ્યું કે; કાફિરનું મોહું લઈને આવ્યો, અને દગ્ગાખોર તેમજ વચનભંગ કરનારની જેમ પીઠ ફેરવી ગયો. એ ઈસ્લામ સ્વીકારનાર નથી. એવું જ થયું. તેણે દગ્ગો કર્યો, અને મદીના શરીફથી નીકળતાં ત્યાંનો માલ અને જાનવરો લઈ ગયો.

ત્યાર પછીના વર્ષે વેપારનો ઘણો બધો માલ અને હજની હાર પહેરાવેલ ફુરબાનીઓ લઈને યમામાના હજાઓ સાથે હજના ઈરાદે નીકળ્યો. સાયિદે આલમ સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમ પોતાના સહાબા સાથે કયાંક જઈ રહ્યા હતા. રસ્તામાં સહાબાએ શરીહને જોયો, અને જાનવરો તેના પાસેથી પાછો લવાનો ઈરાદો કર્યો. હુઝૂર સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમે મના ફરમાવ્યું. ત્યારે આ આયત ઉત્તરી કે જેની આદત એવી જ હોય તેને છેડવો નહીં.

૭૪. આ મુખાહ હોવાનું બયાન છે, કે એહરામ પછી શિકાર મુખાહ થઈ જાય છે.

૭૫. એટલે કે મકાવાસીઓએ રસ્તોલે કરીમ સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમ અને આપના અસહાબને 18

હુદ્દૈબિયહના દિવસે હુરવા કરવાથી રોક્યા હતા. તેમના એ શત્રુતાભર્યા કામનો તમે બદલો ન લો.

૭૬. અમુક તફસીરકારોએ કહ્યું છે કે જેનો હુકમ કરાયો હોય તેને કરવું ‘બિર’ અને જેનાથી મના કરાયું હોય તેને છોડવું ‘તકવો’ અને જેનો હુકમ કરાયો હોય તેને ન કરવું ‘ઈસ્મ’ અને જેની મના કરવામાં આવી હોય તેને કરવું ‘ઉદવાન’ (વધુ પડતુ) કહેવાય છે.

૭૭. આયત “ઈલ્લા મા યુતલા અલયકુમ” (આ સૂરતની શરૂઆતમાં) માં જેનો હુકમ બાકી રાખ્યો હતો, તેનું અહીં બયાન થાય છે, અને ૧૧ વસ્તુઓના હરામ હોવાનો હુકમ થયો છે;

(૧) મુરદાર; અટલે કે શરીરાતમાં જે જાનવર માટે જુબહનો હુકમ હોય, અને તે જુબેહ વગર ભરી જાય તે.

(૨) વહેતું લોહી; (અર્થાત જે વહી શકતું હોય)

(૩) સુવ્વરનું માંસ અને તેના તમામ ભાગો.

(૪) તે જાનવર જેને જુબહ કરતી વખતે અલ્લાહ સિવાય બીજા કોઈનું નામ લીધું હોય, જેમકે અજ્ઞાનયુગના લોકો મૂર્તિઓના નામે જુબેહ કરતાં હતા. અને જે જાનવરને જુબેહ તો અલ્લાહના નામ પર કર્યું હોય પણ બીજા વખતોમાં તે ગૈરખુદા તરફ સંબંધિત રહ્યું હોય તે હરામ નથી, જેમકે અખ્દુલ્લાહની ગાય, અકીકાનો બકરો, વલીમાનું જાનવર, અથવા તે જાનવરો જેનાથી અવલિયાની અરવાહને સવાબ પહોંચાડવાનો ધ્યેય હોય, તેને જુબેહના સમય સિવાય અવલિયાના નામ સાથે જોડવામાં આવે, પણ તે જુબેહ ભાત્ર અલ્લાહના નામ પર જ કરાય, ત્યારે કોઈ અન્યનું નામ ન લેવાય તો હલાલ અને તૈયિબ છે. આ આયતમાં ફક્ત તેને જ હરામ કહેવાયું છે, જેના જુબેહ વખતે કોઈ બીજાનું નામ લેવાયું હોય. વહાબીઓ જેઓ જુબેહની શરત નથી રાખતા. તેઓ આયતના અર્થમાં ભૂલ કરે છે. અને તેમનું કથન તમામ વિશ્વસનીય તફસીરોની વિરુદ્ધ છે. અને આયત પોતે જ તેમના અર્થને યોગ્ય નામ દેતી નથી. કારણ કે (આયતમાંના) “માઉહિલ બિહી” (અને તે જાનવર જેના જુબેહમાં ખુદા સિવાય બીજાનું નામ લેવાયું હોય) શબ્દને જુબેહના સમય સાથે જોડવામાં ન આવે તો “ઈલ્લા મા જક્કયતુમ” (પણ તે જાનવર જેને તમે જુબેહ કરો)નો અપવાદ તેને લાગુ પડશે. અને તે જાનવર જે જુબહના સમય સિવાય બીજા સમયમાં ગૈર ખુદાના નામ સાથે સંબંધિત રહ્યું હોય, તે “ઈલ્લા મા જક્કયતુમ”થી હલાલ થશે, મતલબ કે વહાબીને આ આયત દ્વારા દલીલ કરવાનો માર્ગ નથી.

(૫) ગળું દબાવી મારી નંખાઅલે જાનવર.

(૬) તે જાનવર જે લાકડી, પથર, ઈંટ, ગોળી, વિગેરે ધાર વગરની વસ્તુથી મારી નંખાયું હોય.

(૭) જે પડી ગઈને મરી ગયું હોય, પહાડ પરથી હોય કે ફૂવામાં હોય.

(૮) તે જાનવર જેચે બીજા જાનવરે શિંગઠું મારીને મારી નાખ્યું હોય, પરંતુ જો આ જાનવરો મરી ગયા ન હોય અને એવું બન્યા પછી પણ જીવતાં હોય, અને પછી તમે એને કાયદેસર જુબેહ કરી લો, તો હલાલ છે.

(૯) તે જેને કોઈ દરીના જાનવરે થોડું ખાધું હોય, અને તે એના જખમના દુઃખથી મરી ગયું હોય. જો જીવતું હોય અને જુબેહ કરી લેવાય તો હલાલ છે.

(૧૦) તે જે કોઈ (દેવ દેવી વિગેરેના) સ્થાન પર ઈબાદત (પૂજા) ના ઈરાદે જુબેહ કર્યું હોય. જેમકે અજ્ઞાનયુગના લોકોએ કા'બા શરીરફની ચારે બાજુ ઉદ્દો પથરો ઉલ્લા કર્યા હતા, જેમની તેઓ પૂજા કરતાં

મારી નેઅમત પૂરી કરી દીધી.^{૧૦} ને તમારા માટે ઈસ્લામને ધર્મ (તરીકે) પસંદ કર્યો^{૧૧} અને જે ભૂખ તરસની સખ્તીમાં લાચાર હોય એવી રીતે કે ગુનાહ તરફ ન નમે,^{૧૨} તો બેશક! અલ્લાહ માફ કરનાર મહેરબાન છે (૩) અથ મહિષુભ! તમને પૂછે છે કે તેમના માટે શુઃ હલાલ થયું? તમે કહી આપો કે તમારા માટે પાક વસ્તુઓ^{૧૩} હલાલ કરવામાં આવી. અને જે શિકારી જાનવર તમે કેળવી લીધાં^{૧૪} તમે શિકાર પર દોડાવતાં, જે ઈલમ તમને ખુદાએ આપ્યું. તેમાંથી તેમને શિખવતા, તો ખાગો તેમાંથી જે તેઓ મારીને તમારા માટે રહેવા દે^{૧૫} અને તેના પર અલ્લાહનું નામ લો.^{૧૬} અને અલ્લાહથી ડરતા રહો, બેશક! અલ્લાહને હિસાબ કરતાં વાર થતી નથી. (૪) આજ તમારા માટે પાક વસ્તુઓ હલાલ થઈ. અને કિતાબવાણાઓનું ખાદ્ય^{૧૭} તમારા માટે હલાલ છે. અને તમારું જમણ તેમના માટે હલાલ છે અને મુસલમાન^{૧૮} ચારિ-ત્રશીલ સ્ત્રીઓ તેમનામાંથી જેમને તમારાથી પહેલાં કિતાબ મળી જ્યારે તમે તેણીઓને મહેર આપો, બંધનમાં લાવીને^{૧૯}

હતા, અને તેમના માટે (જાનવરો) જુબેહ કરતાં હતા. અને એમનાથી તેમની તાજીમ (ખુદા જેવી) અને તકરૂબ (ઇબાદત દ્વારા નજીકી ઈચ્છવી) ની નિય્યત કરતાં હતા.

(૧૧) હિસ્સો અને હુકમ માલમ કરવા માટે પાસા નાખવા. અજ્ઞાનયુગના લોકો જ્યારે સફર અથવા લડાઈ, અથવા વેપાર, નિકાહ વિગેરે કામો કરવાના આવતાં ત્યારે તેઓ નજા તીરોથી પાસા નાખતા હતા. અને જે નીકળતું તેના મુજબ કામ કરતાં હતા, અને અને અલ્લાહનો આદેશ ગણતા હતા. એ તમામની મનાઈ કરવામાં આવી.

૭૮. આ આયત હજજતુલ વિદાઅમાં અરફાના દિવસે જે જુમ્માનો દિવસે હતો, અસરની નમાજ પછી ઉતરી. અર્થ એ છે કે કાફિરો ધર્મ પર ચઢી બેસવાથી નિરાશ થઈ ગયા.

૭૯. અને લાગુ થતા કાયદાઓમાં જે હલાલ હરામના આદેશો છે. તે એને ક્યાસ (કરવા) ના નિયમો બધા સંપૂર્ણ કરી દીધા. એટલા માટે જ આ આયત ઉત્તર્યા પછી હલાલ હરામનું વર્ણન કરતી બીજ કોઈ આયત ઉતરી નથી. જો કે “વત્તનું યવમન તુરજઊન ફીહ ઈલલ્હાહ” વાળી આયત ઉતરી. પણ એ નસીહત અને શિખામજાની આયત છે.

અમુક તફસીરકારોનું કહેવું છે કે દીન સંપૂર્ણ કરવાનો અર્થ ઈસ્લામને ચઢિયાતો કરવાનો છે. જેનો એ અસર છે કે, હજજતુલ વિદાઅમાં જ્યારે કે આ આયત ઉતરી ત્યારે કોઈ મુશ્રિક મુસલમાનો સાથે હજમાં ભાગ લઈ શક્યો નહીં.

એક કથન એવો અર્થ સૂચવે છે કે, ‘મેં તમને શત્રુઓથી શરણાગતિ આપી’ એક મંત્ર એવું છે કે

દીનના સંપૂર્ણ હોવાનો અર્થ એ છે કે એ પાછળી શરીરાતોની જે મ મન્સુખ નહીં થાય, અને કયામત સુધી બાકી રહેશે.

શાને નુગૂલ :- બુખારી અને મુસ્લિમની હદીષમાં છે કે હજરત ઉમર રદીયલ્લાહુ અન્ઝૂ પાસે એક યદ્દૂદી આવ્યો અને કહેવા લાગ્યો કે; “અય મુઅમ્બિનોના સરદાર! તમારી કિતાબમાં એક આયત છે જો તે અમ્મો યદ્દૂદીઓ પર ઉત્તરી હોત તો અમે તે ઉત્તરવાના દિવસને ઈદ તરીકે ઉજવતે.” પૂછ્યું; “કઈ આયત?” તેણે આજ “અલ-યવમુ અકમલુ લકુમ” વાળી આયત પઢી. તેમણે કહ્યું; “હું તે દિવસને જાણું છું જેમાં એ ઉત્તરી હતી, અને તેના ઉત્તરવાના સ્થળને પણ ઓળખું છું, તે સ્થળ અરફાતનું હતું, અને દિવસ જુમ્માનો.” હેતુ એ હતો કે અમારા માટે તે દિવસ ઈદનો જ દિવસ છે.

તિર્મિજી શરીફમાં હજરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદીયલ્લાહુ અન્ઝૂમાથી રિવાયત છે કે અમને પણ એક યદ્દૂદીએ એવું જ કહ્યું હતું, ત્યારે તેમણે જવાબ આપ્યો હતો કે, જ દિવસે એ ઉત્તરી હતી તે દિવસે બે ઈદો હતી, જુમ્મા અને અરફા.

મસઅલો :- આનાથી જણાયું કે કોઈ ધાર્મિક સફળતાના દિવસે ખુશીનો દિવસ મનાવવો જાઈજ અને સહાબાથી પુરવાર છે. નહીં તો હજરત ઉમર અને ઈબ્ને અબ્બાસ રદીયલ્લાહુ અન્ઝૂમ સ્પષ્ટપણે કહી આપત કે જ દિવસે ખુશીનો બનાવ બને, તેની યાદગાર મનાવવી અને તે દિવસને ઈદ તરીકે ઉજવવો અમે બિદાત સમજીએ છીએ. આનાથી પુરવાર થયું કે “ઈદ મિલાદ” ઉજવવી જાઈજ છે, કારણ કે તે અલ્લાહની મહાન કૃપાઓની યાદગાર અને શુક્રજીજી છે.

૮૦. મકા મુકર્રમા પર વિજય આપીને.

૮૧. કે એના સિવાય બીજો કોઈ ધર્મ સ્વીકાર્ય નથી.

૮૨. મતલબ એ છે કે ઉપર હરામ વસ્તુઓનું વર્ણન કરી આપ્યું છે. પરંતુ જ્યારે ખાવા પીવા માટે કોઈ હલાલ વસ્તુ પ્રાપ્ત થઈ શકે જ નહીં, અને ભૂખ તરસની સખ્તીથી જીવ પર આવી પડે; તેવા સમયે જીવ બચાવવા ખાતર જરૂર જેટલી ખાવા પીવાની છુટ છે. એ શરતે કે ગુનાહ તરફ ન નમે, એટલે કે જરૂરથી વધારે ન ખાય, અને જેટલું ખાવા પીવાથી જીવનો લય મટી જાય તેટલું જ ખાવું પીવું જરૂર જેટલું ગણાશે.

૮૩. જેમનું હરામ હોવું કુરામાન હદીષ ઉભ્મતની એકમતી અને કયાસથી પુરવાર થયેલું નથી. એક મંત્રય એવું છે કે “તાયિબાત” (પાક) તે વસ્તુઓ છે જેને અરબો અને લોકો પસંદ કરતાં હોય અને ખબીસ (નાપાક) તે વસ્તુઓ છે જેને સારા લોકો પસંદ ન કરતાં હોય.

મસઅલો :- આથી જણાયું કે કોઈ વસ્તુ માટે હરામ હોવાની દલીલ ન હોવી પણ તેના હલાલ હોવાની દલીલ છે.

શાને નુગૂલ :- આ આયત અદી બિન હાતિમ અને જેદ બિન મુહલહલ વિષે ઉત્તરી, જેમનું નામ હુગૂર સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લભે જેદ અલ-ખૈર પાડ્યું હતું, એ બજે સાહેબોએ કહ્યું; “યા રસૂલલલાહ! અમે ફૂતરા અને શકરા વડે શિકાર કરીએ છીએ, તો શું એ અમારા માટે હલાલ છે?” ત્યારે આ આયત ઉત્તરી.

૮૪. ભલે પછી તે ગ્રાણીઓમાંથી હોય જે મ કે ફૂતરો અને ચિત્તો અથવા શિકારી પક્ષીઓમાંથી હોય જે મ કે શિકરો, બાજ વિગેરે જ્યારે એમને એ રીતે કેળવી લેવામાં આવે કે જે શિકાર કરે તેમાંથી ખાય નહિ, અને શિકારી એમને દોડાવે, ત્યારે જ શિકાર પર દોડે, જ્યારે બોલાવે ત્યારે પાછા આવી જાય. એવા શિકારી જાનવરોને ‘મુઅલ્લમ’ (ટ્રેઇન્ડ) કહે છે.

મસ્તી કાઢવા નહિ, અને ન પરિચિત બનાવવા.^{૧૦} અને જે મુસલમાનમાંથી કાફિર થયો, તેનું કર્યું કરાયું બધું નિષ્ઠળ ગયું. અને આખિરતમાં ખોટવાળો છે^{૧૧} (૫) અથ ઈમાનવાળાઓ! જ્યારે તમે નમાજ માટે ઉલ્લાસ થવા ઈશ્છો,^{૧૨} ત્યારે પોતાનું મોહું ધુયો, અને કોણીઓ સુધી હાથ^{૧૩} અને માથાઓનો મસહ કરો^{૧૪} અને ધુંટીઓ સુધી પગ ધુયો^{૧૫} અને જો તમને નહાવાની આવશ્યકતા હોય તો ખૂબ સ્વચ્છ બની જાઓ^{૧૬} અને જો તમે બીમાર હોવ, અથવા સફરમાં હોવ, અથવા તમારામાંથી કોઈ હાજરેથી આવ્યું, અથવા તમે સ્ત્રી સમાગમ કર્યો, અને આવા સમયે પાણી ન મળ્યું, તો પાક માટીથી તથમુમ કરો. તો પોતાના મોઢા અને હાથોનો એનાથી મસહ કરો. અલ્લાહ નથી ઈશ્છતો કે તમારા પર કઈ તંગી મૂકે. હા! એવું ઈશ્છે છે કે તમને ખૂબ સ્વચ્છ કરી દે, અને પોતાની નેઅમત તમારા પર સંપૂર્ણ કરી દે, કે ક્યાંક તમે આભાર માનો (૬)

السَّمْعُ
مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ
وَمَنْ يَكْفُرُ بِالْإِيمَانِ فَقُلْ حَيْطَ عَمَلٌ وَهُوَ فِي
الْأُخْرَى مِنَ الْخَيْرِينَ كُلُّ يَأْتِيَهَا النِّزْنُ إِمْرَأَةٌ
فَمُنْتَهٰ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
إِلَى الْمَرْأَقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَارْجِلَكُمْ إِلَى
الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ تَكُونُوا جِنِّيَّاً فَأَطْهِرُوا وَإِنْ تَكُونُوا
مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الغَابِطِ
أَوْ لِسْتُمْ إِلَّا سَاعَةً فَلَا تَنْجُلُ وَإِنَّمَا فَتَسْمُونَ أَصْعَيْدًا
طَبِيبًا فَامْسَحُوا بِرُؤُوسِكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ كُلُّهُنَّ فَإِنْ يُرِيدُونَ
إِنَّمَا لِيَجْعَلُ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَا كُنْ بِرِيدِينَ
لِيُطْهِرُكُمْ وَلَذِكْرِيَّتِكُمْ عَلَيْكُمْ لَعْلَكُمْ تَشَدُّونَ

૮૫. અને પોતે તેમાંથી ન ખાય.

૮૬. આયતથી જે જાણવા મળે છે તેનો દૂંકસાર એ છે કે જે માણસે કૂતરો, શિકારો વિગેરે શિકારી જાનવર શિકાર પર દોડાયું, તો તેનો શિકાર અમુક શરતો સાથે હલાલ છે. (૧) શિકારી જાનવર મુસલમાનનું હોવું જોઈએ અને કેળવેલું હોવું જોઈએ (૨) તેણે શિકારને જખ્મ કરીને માર્યું હોય. (૩) શિકારી જાનવર “બિસ્મિલ્લાહિ અલ્લાહુ અકબર” બોલીને છોડવામાં આવ્યું હોય (૪) જો શિકારીને શિકાર જીવતો મળી આવે તે તેને “બિસ્મિલ્લાહિ અલ્લાહુ અકબર” બોલીને જુબેહ કરે. જો આ શરતોમાંથી એક શરત પણ રહી ગઈ તો હલાલ નહીં થાય. દા.ત. શિકારી જાનવર કેળવેલું ન હોય, અથવા તેને જખ્મ ન કર્યો હોય, અથવા શિકાર પર દોડાવતી વખતે બિસ્મિલ્લાહિ અલ્લાહુ અકબર ન બોલ્યો હોય, અથવા શિકાર જિવતો મળવા છતાં તેને જુબેહ ન કર્યો હોય, અથવા કેળવેલા સાથે બિન કેળવેલું જાનવર શિકારમાં ભખ્યું હોય, અથવા એવું શિકારી જાનવર ભળી ગયું હોય જેને “બિસ્મિલ્લાહિ અલ્લાહુ અકબર” બોલીને ન છોડ્યું હોય, અથવા શિકારી જાનવર મજૂસી કાફિરનું હોય આ બધી રીતે શિકાર હરામ છે.

મસબલો :- તીરથી શિકાર કરવાનો પણ એ જ હુકમ છે. જો “બિસ્મિલ્લાહિ અલ્લાહુ અકબર” બોલીને તીર માર્યું, અને તેનાથી શિકાર જખ્મી થઈને મરી ગયો, તો હલાલ અને જો મર્યાદ ન હોય તો ફરી તેને “બિસ્મિલ્લાહિ અલ્લાહુ અકબર” બોલીને જુબેહ કરે. જો તેના પર બિસ્મિલ્લાહ ન બોલ્યો, અથવા તીરનો જખ્મ તેને ન લાગ્યો અથવા જીવતો મળવા છતાં તેને જુબેહ ન કર્યો, તો એ બધી રીતે તે હરામ છે.

૮૭. અર્થાત તેમનાં જુબેહ કરેલાં જાનવરો.

અને યાદ કરો અલ્લાહનું ઓહસાન પોતાના ૫૨^{૧૧} અને તે વચન જે તેણે તમારી પાસેથી લીધું^{૧૨} જ્યારે તમે કહ્યું; અમે સાંભળ્યું અને માન્યું.^{૧૩} અને અલ્લાહથી ડરો, બેશક! અલ્લાહ દિલોની વાત જાણો છે (૭) અય ઈમાનવાળાઓ! અલ્લાહના આદેશો પર મક્કમ બની જાઓ, ન્યાયની સાથે સાક્ષી આપતા,^{૧૦૦} અને તમને કોઈ કોમની અદાવત એના પર પ્રોત્સાહિત ન કરે કે ન્યાય ન કરો, ન્યાય કરો, તે પરહેજગારીથી વધારે નજીક છે. અને અલ્લાહથી ડરો, બેશક! અલ્લાહને તમારા કામોની ખખર છે (૮) ઈમાનવાળા નેક કામો કરનારાઓને અલ્લાહનો વાયદો છે કે તેમના માટે માફી અને મહાન સવાબ છે (૯) ને તેઓ જે મણો કુઝ કર્યું, ને અમારી આયતોને જૂઠલાવી, તે જ દોઝખવાળા છો^{૧૦૧} (૧૦) અય ઈમાનવાળાઓ! પોતાના પર અલ્લાહનું ઓહસાન યાદ કરો. જ્યારે એક કોમે ઈચ્છયું કે તમારા પર હાથ ઉગામે, ત્યારે તેણે તેમના હાથ તમારાથી રોકી લીધા^{૧૦૨} અને અલ્લાહથી ડરો અને મુસલમાનોને અલ્લાહ પર જ ભરોસો

મસાલો :- મુસ્લિમ અને તિતાબીનું જુબેહ કરેલું હલાલ છે, તે પુરુષ હોય કે સ્ત્રી હોય કે બાળક.

૮૮. નિકાહ કરવામાં સ્ત્રીના ચરિત્રાનો ઘ્યાલ રાખવો મુસ્તહબ છે. પણ નિકાહ સહીએ થવા માટે શરતરૂપ નથી,

૮૯. નિકાહ કરીને.

૯૦. અયોગ્ય રીતે ભસ્તી કાઢવાનો મતલબ બેધડક બ્યાલિચાર કરવાનો છે, અને પરિચિત બનાવવાનો મતલબ દ્યુપી રીતે જિના કરવાનો છે.

૯૧. કારણ કે મુરતદ બનવાથી તમામ કર્મા નિષ્ઠળ થઈ જાય છે.

૯૨. અને તમે વગ્ન વગરના હોવ તો તમારા પર વગ્ન ફર્જ છે. અને વગ્નના ફર્જ ચાર છે. જે આગળ વર્ણિત્વા છે.

ફાયદો :- સાથ્યદે આલમ સલ્લાહુ વસલ્લમ અને આપના અસહાબને દરેકું નમાજ માટે નવું વુગ્જુ કરવાની ટેવ હતી, જો કે એક વુગ્જુ વડે ઘણી નમાજો ફર્જ અને નિફલ પણી શકાય છે. પણ દરેક નમાજ માટે અલગ વુગ્જુ કરવું ઓર વધારે બરકત અને સવાંબનું કારણ બને છે. અમુક તફસીરકારોનું કહેવું છે કે ઈસ્લામના ઉદ્ય સમયમાં દરેક નમાજ માટે નવું વગ્ન કરવું ફર્જ હતું. પછી એ હુકમ ઉઠાવી લેવાયો, અને જ્યાં સુધી વુગ્જુ તુટે નહીં ત્યાં સુધી એક જ વુગ્જુથી ફર્જ અને નિફલ પદ્ધવું જાઈએ ઠર્યું.

૯૩. કહોણીઓ પણ ધોવાના હુકમમાં દાખલ છે, જેમ કે હદ્દીષથી સાબિત છે. મોટા ભાગના ઉલમા એ જ મંતવ્ય પર છે.

જોઈએ (૧૧) અને બેશક! અલ્લાહે બની ઈસરાઈલ
પાસેથી વચન લીધું,^{૧૦૩} અને અથે તેમનામાં ૧૨ સર-
દારો નક્કી કર્યા.^{૧૦૪} અને અલ્લાહે ફરમાવ્યું; બેશક!
હું^{૧૦૫} તમારી સાથે છું જરૂર. જો તમે નમાજ કાયમ
રાખો, અને જકાત આપો, અને મારા રસૂલો પર ઈમાન
લાવો. અને તેમની તાજીમ કરો, અને અલ્લાહને સારુ
કરજ આપો. (તો) બેશક! હું તમારા ગુનાહ ઉતારી
દઈશ, અને જરૂર તમને બગીચામાં લઈ જઈશ, જેમની
નીચે નહેરો વહે, તો એના પછી જે તમારામાંથી કુઝ
કરે તો અવશ્ય સીધા માર્ગથી ભટક્યો^{૧૦૬} (૧૨) તો
એમના કેવા વચનભંગો^{૧૦૭} ના કારણો અમે એમના પર
ફિટકાર વરસાવી, અને એમના હદ્ધો સખત કરી
નાખ્યાં. અલ્લાહની વાતો^{૧૦૮} તે તેમના સ્થાનોએથી
બદલે છે, અને ભૂલી બેઠા મોટો ભાગ તે નસીહતોનો
જે એમને આપવામાં આવી.^{૧૦૯} અને તમે સદા એમના
કોઈને કોઈ દગ્ધાની ખબર મેળવતા રહેશો,^{૧૧૦} થોડાઓ
સિવાય^{૧૧૧} તો એમને માફ કરી દો, ને એમને

لَيَسْ بِهِمْ
**وَعَلَى اللَّهِ قَلِيلُ نِعْمَةٍ مُّؤْمِنُونَ وَقَدْ أَخْلَأَ اللَّهُ
 مِنْ شَاقِبٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعْثَانَ فِتْنَةً أَنْتَ عَشَرَ
 تَقِيَّاً وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَكُمْ أَفْتَنُمُ الصَّلَاةَ
 وَأَتَيْتُكُمُ الرُّكُوْةَ وَأَمْتَنُمُ بُرُسْلَى وَعَزَّزْتُمُوهُمْ
 أَنْرَضْتُمُ اللَّهَ فَرِضَّاً حَسَنَّا لِّا كُفَّرْتُمْ عَنْكُمْ سِلَاتِمْ
 وَلَكُمْ خَلَقْتُمْ جَنَّتِنِي تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 فَمَنْ كَفَرَ بِعَدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
 السَّيِّئِينَ فِيمَا لَقَضَاهُمْ مِّنْ شَاقِبٍ لَعَلَّهُمْ وَجِئُنَا
 قُلْوَبُهُمْ قُسْيَاتٌ يُبَرِّقُونَ الْكَلَمُ عَنْ مَوَاضِعِهِمْ
 لَسْوَا حَاطِمِنَادٍ كَرْوَابَةٌ وَلَا تَرَالٌ تَسْطِلُعُ عَلَى
 حَآئِنٍ وَمِنْهُمْ حَلْقَةٌ لَامْهُومْ قَاعِفٌ عَنْهُمْ وَ**

૮૪. માથાના ચોથા ભાગનો મસહ ફર્જ છે, અને એ મુગીરાની હદીષથી સાબિત છે. એ હદીષ આ
આયતનું જ બયાન કરે છે.

૮૫. આ વુજૂનો ચોથો ફર્જ છે, સહીહ હદીષમાં છે કે, સાધ્યદે આલમ સલ્લાહો અલયહિ વસલ્લમે
અમુક લોકોને પગો પર મસોહ કરતાં જોયા તો મનાઈ કરી. અને આતા (મુહદિષ) કસમ ખાઈને કહે છે કે
અસહાબે રસૂલમાંથી કોઈએ વુજૂમાં પગો પર મસહ કર્યો હોય એવું મારી જાણમાં નથી.

૮૬. મસખલો :- જનાબત (જેનાથી નહાવાનું ફર્જ થાય છે) થી પુરેપુરી તહારત (પાકી) આવશ્યક
બને છે. જનાબત કદી જાગૃત અવસ્થામાં શેહવત (વાસના) ની હાલતમાં મની કુદીને નીકળે ત્યારે છે. અને
ક્યારેક ઊંઘમાં એહતેલામથી થાય છે, જેના પછી તેનો અસર મળી આવતો હોય. અને જો સ્વખ તો યાદ
છે પણ ભીનાશ નથી (અને સુકો ડાઘ પણ નથી) તો નહાવું વાજિબ નહીં થાય. અને કદીક જનાબત બને
માર્ગમાંથી કોઈ એકમાં જનેન્દ્રીયનું માથુ પેસી જવાથી (સંભોગ) કરનાર કરાવનાર બનેને થાય છે. ભલે
પછી મની નીકળી હોય કે ન નીકળી હોય, આ બધી રીતે જનાબત લાગુ પડે છે. એનાથી ગુસ્લ વાજિબ બને છે.

મસખલો :- હૈજ અને નિઝાસથી પણ ગુસ્લ વાજિબ થાય છે. હૈજનો મસખલો સૂરથે બકરહમાં પસાર
થઈ ગયો. અને નિઝાસથી ગુસ્લ વાજિબ થવું ઉમ્મતની એકમતી સાબિત છે.

૮૭. કે તમને મુસલમાન બનાવ્યા.

૮૮. અકબાની રાત્રે અને બૈઅતે રિજવાન વખતે હુજૂર સલ્લાહો અલયહિ વસલ્લમના હાથ પર
બયાત કરતી વેળા.

૮૯. નબીએ કરીમ સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમનું દરેક ફરમાન દરેક પરિસ્થિતિમાં.

૧૦૦. એવી રીતે કે સગાઈ સંબંધ કે શત્રુતાનો કોઈ પ્રત્યાધાત તમને ન્યાયથી હટાવી શકે નાથિ.

૧૦૧. આ આયત નસ્સે કાતિઅ (તદ્દન સ્પષ્ટ) છે. એ બાબત કે હમેશાં દોજખમાં રહેવું કાફિરો સિવાય બીજા કોઈ માટે નથી. (ખાજિન)

૧૦૨. શાને નુજૂલ :- એક સમયે નબીએ કરીમ સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમે એક જગ્યાએ પડાવ નાખ્યો. સહાબા અલગ અલગ જાડોના છાંયડે આરામ કરવા લાગ્યા. સથિંદે આલમ સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમે પોતાની તલવાર એક જાડ પર લટકાવી દીધી. એક ગામડીઓ લાગ જોઈને આવ્યો, અને સંતાઈને તલવાર લઈ લીધી, પછી તલવાર તાણીને બોલ્યો; ‘અય મુહમ્મદ ! તમને મારાથી કોણ બચાવશે ?’ હુજૂરે ફર્માવ્યું; અલ્લાહ ! આ કહેતાં જ હજરત જિબ્રિલ તલવાર તના હાથમાંથી પાડી નાખી, પછી હુજૂરે એ તલવાર લઈને ફર્માવ્યું; ‘તને મારાથી કોણ બચાવશે ?’ તેણે કહ્યું; ‘કોઈ નહીં, હું ગવાહી આપું છું કે અલ્લાહ સિવાય કોઈ પૂજવા લાયક નથી, અને ગવાહી આપું છું કે મુહમ્મદ સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમ અલ્લાહના રસૂલ છે, (તફસીર અબૂ સઉદ)

૧૦૩. કે અલ્લાહની ઈબાદત કરશે. તેની સાથે બીજા કોઈને ભાગીદાર નહીં બનાવે. તવરાતના આદેશોનું પાલન કરશે.

૧૦૪. દરેક ટોળીનો એક સરદાર, જે પોતાની કોમનો જવાબદાર હોય કે તેઓ વચન પુરાં કરશે, અને હુકમને માથે ચઢાવશે.

૧૦૫. મદદ અને સહાય વડે. ★ અર્થાત તેના માર્ગમાં ખર્ચ કરો.

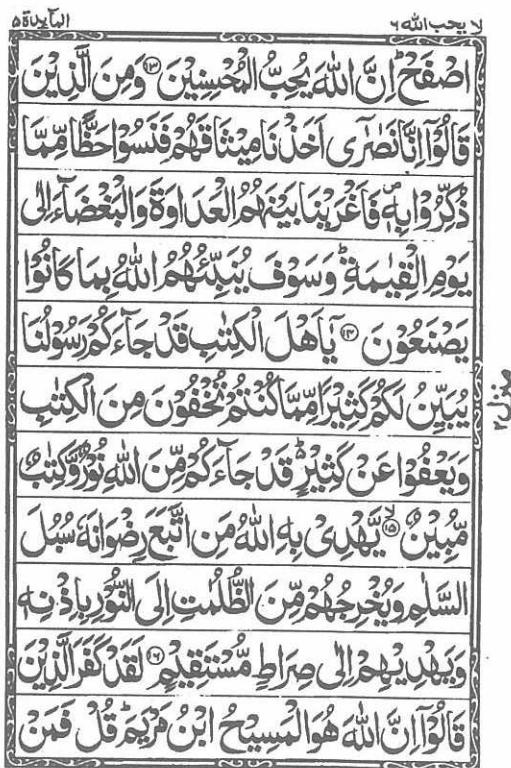
૧૦૬. બનાવ એવો હતો કે અલ્લાહ તાદ્વાલાએ હજરત મૂસા અલયહિસલામને વચન આપ્યું હતું કે તેમને અને તેમની કોમને ધરતીના વારસદાર બનાવશે, જેમાં કિન્નૂઆની જબ્બાર રહેતા હતા. જ્યારે ફિરઔનનો નાશ થયો ત્યાર પછી હજરત મૂસાને ખુદાઈ આદેશ મળ્યો કે બની ઈસરાઈલને પવિત્ર ધરતી તરફ લઈ જાઓ, તેને મેં તમારા માટે ઘર, અને વિશ્રાંતિ બનાવી છે, ત્યાં જાઓ! અને જે શત્રુઓ ત્યાં છે તેમની સાથે ધર્મયુદ્ધ કરો, એ રીતે ૧૨ સરદારો નક્કી કરો, એમાંથી દરેક એ વાતનો જવાબદાર હોય કે તેની કોમ હુકમનો પાલન કરશે અને વચન પાળશે. હજરત મૂસાએ સરદાર નક્કી કર્યા, અને બની ઈસરાઈલને લઈને રવાના થયા. જ્યારે અરીઠા પહોંચ્યા ત્યારે પેલા સરદારોને પરિસ્થિતિનો તાગ મેળવવા મોકલ્યા. ત્યાં તેમણે જોયું કે લોકો ખૂબ મહાકાય ધણા તાકતવાન તંદુરુસ્ત અને દબદ્બા તેમજ ભપકાવાળા છે. એ લોકો તેમનાથી હેબતાઈ જઈને પાછા ફર્યા, અને આવીને પોતપોતાની કોમને બધી પરિસ્થિતિ કણી દીધી, અને તેમને એવું કરવાની મનાઈ ફરમાવવામાં આવી હતી. પણ કાલિબ બિન યુકતા અને યુશઅ બિન નુન સિવાય બધાંએ જ વચન ભંગ કર્યું.

૧૦૭. કે એમણે અલ્લાહના વચનનો ભંગ કર્યો, અને મૂસા અલયહિસલામ પછી આવનાર નબીઓને જૂઠલાવ્યા, અને નબીઓના ખૂન કર્યા, કિતાબોના આદેશ વિરુદ્ધ વર્તન કર્યું.

૧૦૮. જેમાં સથિંદે આલમ સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમના વખાણ અને ગુણોનું બયાન છે. અને જે તવરાતમાં વર્ણવવામાં આવ્યું છે.

૧૦૯. તવરાતમાં કે સથિંદે આલમ સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમની તાબેદારી કરે, અને એમના પર ઈમાન લાવે.

દરગુજર કરો^{૧૧૨} બેશક! ઉપકારવાળાઓ અલ્લાહને પ્રિય છે (૧૩) અને તેઓ જેમણે દાવો કર્યા કે અમે ખિસ્તીઓ છીએ; અમે તેમની પાસેથી વાયદો^{૧૧૩} લીધો, તો તેઓ ભૂતી બેઠા મોટો ભાગ તે નસીહતોનો જે તેમને આપવામાં આવી.^{૧૧૪} તો અમે તેમની અંદર કયામતના દિવસ સુધી વેર અને કીનો નાખી દીધો^{૧૧૫} અને નજીકમાં જ અલ્લાહ તેમને દેખાડી દેશો જે કંઈ કરતાં હતા^{૧૧૬} (૧૪) અથ કિતાબવાળાઓ!^{૧૧૭} બેશક! તમારી પાસે અમારા આ રસૂલ^{૧૧૮} પદ્ધાર્યા, કે તમારા પર જાહેર કરે છે ઘડી વાતો જે તમે કિતાબમાં સંતારી નાખી હતી^{૧૧૯} અને ઘડી માફ કરે છે.^{૧૨૦} બેશક! તમારી પાસે અલ્લાહ તરફથી એક નૂર આવ્યું^{૧૨૧} અને પ્રકાશિત કિતાબ^{૧૨૨} અલ્લાહ અનાથી માર્ગદર્શિન આપે છે તેને જે અલ્લાહની મરજી પર ચાલ્યો સલામતીના માર્ગો, અને તેમને અંધારાઓમાંથી પ્રકાશ તરફ લઈ જાય છે. પોતાના હુકમથી, અને તેમને સીધો માર્ગ દેખાડે છે (૧૬) બેશક! કાફિર બન્યા તેઓ જેમણો કહ્યું કે; અલ્લાહ મરયમનો પુત્ર મસીહ જ છે.^{૧૨૩} તમે ફરમાવી દો; પછી અલ્લાહનું કોઈ શું કરી શકે છે

૧૧૦. કારણ કે દગ્દો, બદ દાનત વચન ભંગ, અને રસૂલો સાથે વાયદા કરીને ફરી જવું વિગેરે એમની અને એમના બાપ દાદાઓની જુની આદત છે.

૧૧૧. જો ઈમાન લાવ્યા.

૧૧૨. અને પહેલાં એમનાથી જે કંઈ થઈ ગયું તેની પકડ ન કરો.

શાને નુગ્લુલ :- અમુક તફસીરકારોનું કહેવું છે કે આ આયત તે ક્રોમ વિશે ઉત્તરી જેમણે પ્રથમ નબીએ કરીમ સલ્લાહો અલયહિ વસ્તુલમ સાથે વાયદો (ઈમાન સંબંધે) કર્યો, પછી તે તોડી નાખ્યો, પછી અલ્લાહ તાલાલુકે પોતાના નબીને એની ખબર આપી, અને આ આયત ઉતારી એ મુજબ અર્થ એ થશે કે તેમના એ વચન ભંગથી દરગુજર કરો, જ્યાં સુધી તેઓ લડાઈ ન કરે, અને જિઝ્યો આપવાનો ઈન્કાર ન કરે.

૧૧૩. અલ્લાહ તાલાલુકે અને તેના રસૂલો પર ઈમાન લાવવાનો.

૧૧૪. ઈન્ઝ્લાહમાં, અને તેમણે વાયદો તોડી નાખ્યો.

૧૧૫. કિતાદાએ કહ્યું કે; જ્યારે ખિસ્તીઓએ અલ્લાહની કિતાબ (ઈન્ઝ્લાહ) પર ચાલવાનું છોડી દીધું, અને રસૂલોના આદેશોનું ઉલ્લંઘન કર્યું, ફર્જો અદા ન કર્યા, ધાર્મિક સીમારેખાઓની પરવાહ ન કરી, ત્યારે અલ્લાહે તેમની વચનમાં અદાવત નાખી દીધી.

૧૧૬. અર્થાત કયામતના દિવસે તેઓ પોતાની કરણીનો બદલો પામશે.

૧૧૭. ખિસ્તીઓ અને યહૂદીઓ!

૧૧૮. સાધ્યાદ આલમ મુહમ્મદ મુસ્તફા સલ્લાહો અલયહિ વસ્તુલમ.

જો તે ઈચ્છે કે નાશ કરી દે મરયમના પુત્ર મસીહ અને તેના માં અને તમામ ધરતીવાળાઓને? ^{૧૨૪} અને અલ્લાહ માટે જ છે રાજ્ય આસમાનો અને જમીન અને (જે કંઈ) એમની વચ્ચમાં (છે તે)નું, જે ઈચ્છે તે સર્જ છે, અને અલ્લાહ બધું જ કરી શકે છે (૧૭) અને યણુંદીઓ તેમજ પ્રિસ્ટીઓ બોલ્યા; કે. અમે અલ્લાહના પુત્રો અને પ્રિય છીએ. ^{૧૨૫} તમે કહી દો; પછી તમને શા માટે આજાબ કરે છે તમારા ગુનાહ પર. ^{૧૨૬} બલ્કે તમે આદમી છો તેના મખ્લૂકાતમાંથી જેને ઈચ્છે તેને માફ કરે છે, અને જેને ઈચ્છે તેને સર્જ કરે છે. અને અલ્લાહ માટે જ છે રાજ્ય આકાશો અને ધરતી અને એમની વચ્ચમાં (જે કંઈ છે તે)નું. અને તેના જ તરફ જવાનું છે (૧૮) અથ કિતાબવાળાઓ ! બેશક ! તમારી પાસે અમારા આ રસૂલ ^{૧૨૭} પધાર્યા, કે તમારા પર અમારા હુકમો જાહેર કરે છે, એ પછી કે રસૂલોનું આવવું મુદ્દતો બંધ રહ્યું હતું, ^{૧૨૮} કે કયારેક કહો કે અમારી પાસે કોઈ ખુશી કે ડર સંભળાવનાર ન આવ્યા. તો આ ખુશી અને ડર સંભળાવનાર

લાયિબ અથ
يَسِّرْلُكْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا لَّا أَرَادَنَ يُهْلِكَ السُّبْحَانَ
إِنَّ مَرِيمَ وَأَفَةً وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ
مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَعْلَمُ
مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَّقَدِيرٌ
إِلَهُدُ وَالنَّصْرَىٰ مَنْ أَنْتُوا اللَّهُ وَأَجَبَأَوْهُ فَلْ
فَلَمَّا نَعَدَ بِكُمْ بِرْلَنْجُوكُمْ بِلْ أَنْمَبِرْسِرْسِنْ حَقَّ
يَغْرِلِمَنْ يَشَاءُ وَيَعْلَمُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمُصِيرُ
يَاهَلَ الْكِتَبِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا بِلْ لَكُمْ عَلَىٰ
فَتَرْتِقُونَ الرَّسُولُ أَنْ تَقْرُبُوا إِجَاءَنَا هُنْ بِشِرٍ وَّلَا
نَذِيرٌ قَدْ جَاءَكُمْ بِشِرٍ وَّلَا يَرِدُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ

૧૧૯. જેમકે આપતે રજીમ, અને સાચિદે આલમ સલ્લલાહો અલયહિ વસલ્લમના ગુણો, અને હુગ્ગુરનું એ કહી આપવું મોજિજો છે.

૧૨૦. અને તેનું નામ પણ લેતા નથી, ન તેની પકડ કરે છે. કારણ કે આપ એવી વસ્તુનું જ બ્યાન ફરમાવે છે જે માં રહસ્ય હોય;

૧૨૧. સાચિદે આલમ સલ્લલાહો અલયહિ વસલ્લમને નૂર કહેવામાં આવ્યા, કારણ કે આપનાથી કુઝનો અંધકાર દૂર થયો અને માર્ગ ખુલ્લો થયો.

૧૨૨. અર્થાત કુરાનાન શરીર

૧૨૩. હજરત ઈબને અબ્બાસ રદીયલ્લાહુ અન્દૂએ કહ્યું કે; નજરાનના પ્રિસ્ટીઓ એવું બોલ્યા હતા. અને પ્રિસ્ટીઓના યઅકુબિયહ અને મલકાનિયહ ફાંટાઓનો એ મજબૂબ છે કે તેઓ હજરત મસીહને અલ્લાહ કહે છે. કારણ કે તેઓ શરીર પ્રવેશમાં માનનાર છે, અને તેમની અસત્ય માન્યતા એવી છે કે મુસાજલ્લાહ અલ્લાહ તથાલા ઈસાના શરીરમાં પ્રવેશી ગયો છે. અલ્લાહ તથાલાએ તેમને આ આપતમાં કુઝનો હુકમ આપ્યો, અને ત્યાર બાદ તેમના મજહબનું ફીસીયાપણું બયાન કર્યું.

૧૨૪. એનો જવાબ એ જ છે કે કોઈ કશું કરી શકતું નથી, તો પછી હજરત મસીહને ખુદા કહેવું કેટલું સ્પષ્ટ અસત્ય છે.

૧૨૫. શાને નુગ્ગુલ :- સાચિદે આલમ સલ્લલાહો અલયહિ વસલ્લમ પાસે અહલે કિતાબ આવ્યા, અને દીન વિષે વાતચીત શરૂ કરી. હુગ્ગુરે તેમને ઈસ્લામનું આમંત્રણ આપ્યું, અને અલ્લાહની આજાઓનું ઉલ્લંઘન

તમારી પાસે પધાર્યા છે. અને અલ્લાહને બધી કુદરત છે. (૧૮) અને જ્યારે મૂસાએ પોતાની કોમને કહું કે અય મારી કૌમ! પોતાના પર અલ્લાહનો ઉપકાર યાદ કરો કે તમારામાંથી પૈગમ્બર બનાવ્યા, ^{૧૨૮} અને તમને બાદશાહ બનાવ્યા, ^{૧૨૯} અને તમને તે આપું જે આજે આખા જગતમાં કોઈને ન આપ્યું^{૧૩૦} (૨૦) અય કોમ! તે પવિત્ર ધરતીમાં પ્રવેશો જે અલ્લાહે તમારી માટે લખી છે, અને પીછેહઠ ન કરો^{૧૩૧} (જેથી) નુકશાનમાં પરત થાઓ (૨૧) બોલ્યા અય મૂસા! તેમાં તો મોટા જબરદસ્ત લોક છે, અને તેઓ ત્યાંથી જ્યાં સુધી નીકળી ન જાય અમે તેમાં કદાપિ પ્રવેશીશું નહિ. હા! જો તેઓ ત્યાંથી નીકળી જાય તો અમે ત્યાં જઈએ (૨૨) બે પુરુષો જે અલ્લાહથી ડરનારાઓમાં હતા, ^{૧૩૨} અલ્લાહે તેમના પર ફૂપા કરી^{૧૩૩} (તેઓ) બોલ્યા; બણ કરીને દરવાજાથી^{૧૩૪} તેમના પર પ્રવેશી જાઓ, જો તમે દરવાજામાં દાખલ થઈ ગયા, તો તમારો જ વિજય છે.^{૧૩૫} અને અલ્લાહ પર જ ભરોસો રાખો જો તમને ઈમાન હોય (૨૩) બોલ્યા, ^{૧૩૬} અય મૂસા! અમે તો ત્યાં^{૧૩૭} કદાપિ નહિ જઈએ, જ્યાં સુધી

الآيات

شَيْءٌ قَبْرٌ وَّاَذْقَالَ مُوسَى لِقَوْمَهُ يَقُولُونَ اذْكُرُوا
نَعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيهِمْ أَنْبِياءً وَجَعَلَكُمْ
مُّلُوكًا وَأَنْشَكُمْ مَالَهُمْ يُوتَ أَحَدًا مِّنَ الْعَلِيِّينَ
يَقُولُونَ دُخُلُوا الْأَرْضَ الْقَدَسَةَ الَّتِي نَنْهَا اللَّهُ
لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّ وَاعْلَمْ أَدْبَارِكُمْ فَقَنَقْلُوبَا خَسِيرِينَ
قَالَ الْكَوَافِرُ سَيِّرْ إِنْ فِيهَا فَوْجَانِيَّاتٍ وَلَا إِنْ شَغَلَهَا
حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا قَوْنٌ يَخْرُجُونَ مِنْهَا قَوْنٌ دَخَلُونَ
قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الظَّالِمِينَ يَخْافُونَ أَعْمَالَ اللَّهِ عَلَيْهَا
أَدْخُلُوهُمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلُتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ
غَلِيبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ
قَالَ الْكَوَافِرُ سَيِّرْ إِنَّ الَّذِينَ تَذَلَّلُهَا أَبْدَأَمَادُمْوَافِيَّهَا

لَا يَحِبُّ اللَّهُ

કરવાથી તેના અજાબથી ડરાવ્યા, ત્યારે તેમણે કહું કે; “અય મુહમ્મદ ! તમે અમને શું ડરાવો છો? અમે તો અલ્લાહના પુત્ર અને પ્રિય છીએ.” ત્યારે આ આયત ઉત્તરી, અને તેમના દાવાની અસત્યતા જાહેર કરવામાં આવી.

૧૨૬. એટલે કે એ વાત તો તેમને પણ સ્વીકાર્ય છે કે ગણાનીના દિવસો તમે જહનમાં રહેશો; તો વિચારો કે કોઈ બાપ પોતાના પુત્રને કોઈ વ્યક્તિ પોતાના પ્રિયજનને આગમાં બાળે છે? જ્યારે એવું બનતું નથી તો પછી તમારા દાવાનું ખોટું હોવું તમારા પોતાના સ્વીકારથી જાહેર છે.

૧૨૭. મુહમ્મદ મુસ્તફા સહ્લલ્લાહો અલયહિ વસ્ત્લભ.

૧૨૮. હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામ પછી સથિદે આલમ સહ્લલ્લાહો અલયહિ વસ્ત્લભના સમય સુધી પદ્ધત વરસોનો ગાળો નબીથી ખાલી રહ્યો એનો વર્ણન પછી હુજૂરની પદ્ધરામણીના ઉપકારનું બયાન થાય છે, કે ઘણી જ જરૂરત સમયે તમારી પાસે અલ્લાહની મહાન નેઅમત મોકલવામાં આવી. એમાં દલીલને સંપૂર્ણ કરવામાં આવી છે, અને તેમના બહાનાંને કાપી નાખવામાં આવ્યાં છે, કે હવે કહેવાનું ન રહે કે અમારી પાસે કોઈ ચેતવણી આપનાર આવ્યા નહીં.

૧૨૯. આ આયતથી સાબિત થયું કે પૈગમ્બરોની પદ્ધરામણી નેઅમત છે. અને હજરત મૂસાએ પોતાની કોમને એ યાદ કરવાનો આદેશ આપ્યો. કારણ કે એ બરકતો અને ફળપ્રાપ્તિના કારણરૂપ છે. આનાથી મીલાદની મજલિસો બરકતો અને ફળપ્રાપ્તિનો સબબ બને છે અને એ ઈચ્છનિય અને સારી વસ્તુ છે, એવો આધાર મળે છે.

પેલા ત્યાં છે. તો તમે અને તમારો પરવરદિગાર જાઓ, તમે બજે લડો અમે અહીં બેઠા છીએ (૨૪) મૂસાએ વિનબ્યું; અય મારા પરવરદિગાર! મને અધિકાર નથી પણ મારો અને મારા ભાઈનો, તો અમને આ હુકમ ન માનનારાઓથી દૂર રાખ^{૧૩૯} (૨૫) ફરમાવ્યું તો તે ધરતી તેમના પર હરામ છે,^{૧૪૦} ચાલીસ વરસ સુધી, જમીન^{૧૪૧} માં ભટકતા ફરે તો તમે આ હુકમને માન ન આપનારાઓનો અફસોસ ન કરો (૨૬) અને એમને કહી સંભળાવો આદમના બે પુત્રોની સાચી ખબર,^{૧૪૨} જ્યારે બજેએ એક એક ભેટ રજુ કરી તો એકની સ્વીકારાઈ અને બીજાની ન સ્વીકારાઈ, બોલ્યો; કસમ છે, તને મારી નાખીશ,^{૧૪૩} કહ્યું, અલ્લાહ તેના તરફથી જ સ્વીકારે છે જેને (તેનો) ડર છે^{૧૪૪} (૨૭) બેશક! જો તુ તારો હાથ મારા પર લંબાવીશ કે (જેથી) મને મારી નાખે, તો હું મારો હાથ તાચ પર લંબાવીશ નહિ કે (જેથી) તને મારી નાખું^{૧૪૫} હું અલ્લાહથી ડરું છું, જે સમગ્ર જગતનો માલિક (છે) (૨૮) હું તે દીચું છું કે મારો^{૧૪૬} અને તારો^{૧૪૭} ગુનોહ તારા

૧૩૦. અર્થાત સ્વતંત્ર અને દબદ્બા તેમજ નોકર ચાકરવાળા, અને કિરાઓનીઓના હાથમાં કેદી રહી ચૂક્યા બાદ તેમની ગુલામીમાંથી મુક્તિ મેળવીને એશ આરામનું જીવન મેળવવું એ મહાન નેઅમત છે.

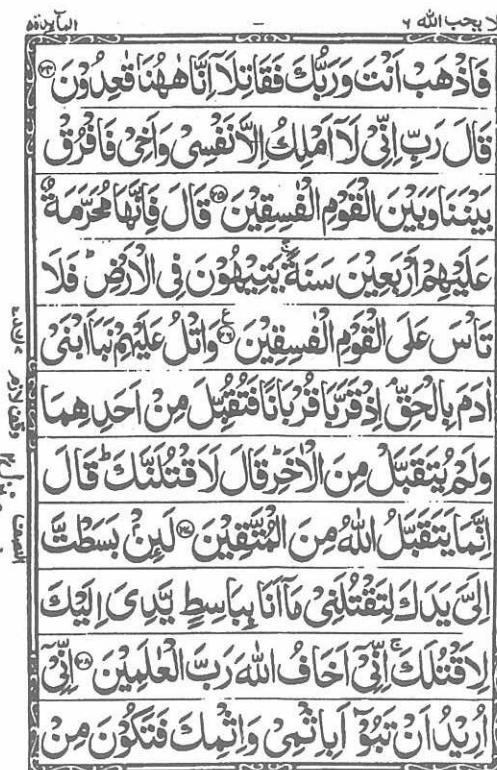
હજરત અબૂ સર્ઝદ ખુદરી રદ્દીયલ્લાહુ અન્દ્ધથી રિવાયત છે કે, સથિદે આલમ સહ્લલ્લાહો અલયહિ વસલ્લમે ફરમાવ્યું; બની ઈસરાઈલમાં જે ક્રોઈ નોકર અને સ્વી તેમજ સવારીનું સાધન ધરાવતો તે બાદશાહ કહેવાતો હતો.

૧૩૧. જે મકે દરિયામાં ભાર્ગ કરી આપવો, શત્રુને દૂબાડી દેવો, મત અને સલવા ઉતારવું, પથ્થરમાંથી પાણીનાં જરણાં વહેવડાવવાં, વાદળીનો છાંયડો આપવો વિગેરે.

૧૩૨. હજરત મૂસા અલયહિસ્સલામે પોતાની કોમને અલ્લાહની નેઅમતોની યાદ અપાવ્યા પછી શત્રુઓ સાથે ધર્મયુદ્ધ કરવા માટે નીકળવાનો આદેશ આપ્યો, અને કહ્યું; અય કોમ! પવિત્ર ધરતીમાં પ્રવેશ કરો, તે જમીનને પવિત્ર એટલા માટે કહેવામાં આવી કે તે પૈગઘરોની રહેવાની જગ્યા હતી.

મસાલો :- આથી જણાયું કે પૈગઘરોના રહેવાના કારણે જમીનનો મરતબો ઊંચો થાય છે, અને બીજાઓ માટે તે બરકતનું કારણ બને છે. કલબીના હવાલાથી કહેવામાં આવ્યું છે કે જ્યારે હજરત ઈબ્રાહિમ લબનાન પર્વત પર ચઢતા ત્યારે આપને કહેવામાં આવ્યું કે, જ્યાં સુધી તમારી દ્રષ્ટિ પહોંચે તે બધી જગ્યા પવિત્ર છે, અને તમારી આવતી પેઢીનો વારસો છે. આ તુરવાળી જમીન પણ તેની આજુ બાજુની હતી. અને એક મંત્ર એવું છે કે આખું સિરીયા દેશ.

૧૩૩. કાલિબ બિન યુકમા અને યુશઅ બિન નુન, જેઓ તે સરદારોમાંથી હતા જે મને હજરત મૂસાએ

જબાબિરહ કોમનો તાગ કાઢવા મોકલ્યા હતા.

૧૩૪. છિદ્યાયત અને વચને પાલનની સાથે તેમણે જબાબિરહની હાલત ફક્ત હજરતે મૂસાને જ કહી, તેને જાહેર ન કરી, જ્યારે બીજા સરદારોએ વાત ફોડી કાઢી હતી.

૧૩૫. શહેરના.

૧૩૬. “કારણ કે અલ્લાહ તાલાબાએ મદદનો વાયદો કર્યો છે, અને તેનો વાયદો અવશ્ય પુરો થશે, તમે જબ્બારીનાના મોટો મોટા શરીરોથી ન ડરો, અમે તેમને જોયા છે, તેમના શરીરો મોટા અને હદ્યો નાના છે.” એ બનેએ જ્યારે એવું કહું ત્યારે બની ઈસરાઈલ તેમના પર ખૂબ કોધે ભરાયા, તેમના પર પથર વર્ષા કરવાનો ઈરાદો કર્યો.

૧૩૭. બની ઈસરાઈલ

૧૩૮. જબ્બારીનાના શહેરમાં

૧૩૯. અને અમને તેમની નિકટતા તેમજ ભિત્રતાથી બચાવ. અથવા એ અર્થ છે કે અમારી અને એમની વચમાં ફેસલો કરી દે.

૧૪૦. તેમાં પ્રવેશી શકશે નહિ.

૧૪૧. જમીન જેમાં તેઓ ભટકતા રહ્યા તે ઈ ફરસંગ હતી, અને કોમ છ લાખની, તેઓ પોતાની સાધન સામગ્રી સહિત આખો દિવસ ચાલ્યા કરતાં અને જ્યારે સાંજ પડતી ત્યારે પોતાને ત્યાં જ દેખતા જ્યાંથી ચાલ્યા હતા. આ તેમના માટે અલ્લાહ તરફથી સંજ હતી. હજરત મૂસા અને હારુન તેમજ યુશઅ અને કાલિબ સિવાય, તેમની અલ્લાહ તાલાબાએ સહાય કરી અને તેમના માટે સરળતા કરી આપી. જેમકે હજરત ઈશ્વાહીમ અલયહિસ્સલામ માટે આગને ઠંડી અને સલામત બનાવી દીધી હતી. આટલી મોટી સંઘાનું આટલા નાના વિસ્તારમાં ચાલીસ વરસ સુધી ફિસાઈ જવું અને ત્યાંથી નીકળી ન શકવું એ મુઅજિઝો છે. જ્યારે આ જંગલમાં બની ઈસરાઈલે હજરત મૂસા અલયહિસ્સલામને ખાવા પીવાની અને બીજી જરૂરતોની ફરિયાદ કરી ત્યારે અલ્લાહ તાલાબાએ હજરત મૂસા અલયહિસ્સલામની દુઆથી તેમને આકશી ખાણું મળ અને સલવા આયું અને કપડાં તેમના શરીરોની સાથે જન્માબાં જે શરીરની સાથે સાથે વધતાં હતાં. અને તૂર પહાડનો એક પથર આય્યો કે જ્યારે પડાવ નાખતા ત્યારે હજરત મૂસા તેના પર પોતાનો અસો મારતા હતા, ત્યારે તેમાંથી બની ઈસરાઈલના ૧૨ કુટુંબો માટે પાણીના ૧૨ જરણાં વહી નીકળતાં હતાં, અને છાંયડો કરવા એક વાદળી મોકલી હતી, તીછ (તે મેદાનનું નામ) માં જેટલા લોકો પ્રવેશ્યા હતા તેમનામાં જે વીસ વરસથી વધારે વયના હતા તેઓ ત્યાં મરી ગયા, સિવાય યુશઅ બિન નુન અને કાલિબ બિન યુકમા, અને જે લોકોએ પવિત્ર ધરતીમાં પ્રવેશવાનો ઈન્કાર કર્યો હતો તેમાંથી કોઈ પ્રવેશી શક્યું નહિ. અને કહેવામાં આયું છે કે હજરત મૂસા અને હજરત હારુનની વફાત પણ તીહમાં જ થઈ હતી. હજરત મૂસાની વફાત પછી ચાલીસ વર્ષે યુશઅને નુભુવ્યત આપવામાં આવી અને જબ્બારીન સાથે જિહાદ કરવાનો હુકમ આય્યો, તેઓ વધેલા બની ઈસરાઈલને લઈને ગયા અને જબ્બારીન સાથે જિહાદ કર્યો.

૧૪૨. જેમના નામો હાબીલ અને કાબીલ હતા. આ બનાવ સંભળાવવાનો હેતુ એ છે કે એનાથી હસદની બુરાઈ માલમ પડે, અને સચ્ચિદાનંદ આલમ સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમના હસદ કરનારાઓને એનાથી બોધ ગ્રહણ કરવાની તક મળે.

જીવન વૃત્તાંતો અને ઈતિહાસના આલિમોનું બયાન છે કે હજરત હવ્વાને દરેક હમલમાંથી એક પુત્ર

માથે જ પડે તો તું દોગખી થઈ જાય, અને અન્યાય કરનારાઓની એ જ શિક્ષા છે (૨૮) તો તેના નફસે તેને તેના ભાઈના ખૂનનું પાણી ચઢાવ્યું, તો તેને મારી નાખ્યો. તો નુકશાનમાં રહ્યો^{૧૪૩} (૩૦) તો મોકલ્યો અલ્લાહે. એક કાગડો જમીન ખોદતો જેથી તેને બતાડે કે કેવી રીતે (તે) પોતાના ભાઈની લાશ સંતાડે^{૧૪૪} બોલ્યો; હતારીની! હું આ કાગડા જેવો પણ ન બની શક્યો, કે હું મારા ભાઈની લાશ સંતાડું, તો પસ્તાતો રહી ગયો^{૧૪૫} (૩૧) આટલા કારણો અમે બની ઈસરાઈલ માટે લખી દીધું કે જેણો કોઈ જીવનો નાશ કર્યો જીવનાબદલા વગર, અથવા ધરતીમાં ફસાદ ફેલાવ્યો,^{૧૪૬} તો જાણો કે તેણો બધા લોકોને મારી નાખ્યા^{૧૪૭} અને જેણો એક જીવને જીવાડી લીધો,^{૧૪૮} જાણો કે તેણો બધા લોકોને જીવાડી લીધા. અને બેશક! તમારી પાસે અમારા રસૂલ સ્પષ્ટ દલ્લિલો સાથે આવ્યા^{૧૪૯} પછી બેશક! તેમનામાં ઘણાં એ પછી ધરતીમાં વધું પડતું

لَا يَحِبُّ اللَّهُ الرَّدُّ وَذَلِكَ جَزْءٌ الظَّالِمِينَ فَطَوَعُتْ
لَهُ نَفْسٌ قَتَلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ
الظَّالِمِينَ فَبَعْثَ اللَّهُ عَزَّلَ بِهِ حَشْفَ الْأَرْضِ
لِيُرِيَ كَيْفَ يُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُؤَيْلَنِي
أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغَرَابَ قَأْوَارِي
سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ الظَّالِمِينَ مِنْ أَجْلِ
ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ
نَفْسًا إِغْرِيْرَ نَفْسٍ أَوْ قَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَانُوا
قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَجْيَاهَا فَكَانَ أَحْيَا
النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَنَّهُمْ رُسْلَنَا بِالْبُيُونَ
إِنَّمَا كَثُرَ إِنْتَهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ

અને એક પુત્રી અવતરતાં હતાં, અને એક હમલના છોકરા સાથે બીજા હમલની છોકરીનો નિકાહ કરવામાં આવતો હતો કારણ કે માનવજીત ફક્ત હજરત આદમની ઔલાદમાં જ હતી એટલે નિકાહનો બીજો કોઈ માર્ગ હતો જ નહિ. એ નિયમના આધારે હજરત આદમે કાબીલનો નિકાહ લુયુદા સાથે જે હાબીલ સાથે જન્મી હતી, અને હાબીલનો નિકાહ અકલીમા સાથે જે કાબીલ સાથે જન્મી હતી, કરવા હૃદ્યથો. કાબીલ એથી ખુશ ન થયો. અને અકલીમા વધુ સુંદર હોવાથી તેણીની માંગણી કરી. હજરત આદમે કહ્યું; તેણી તારી સાથે જન્મી હોવાથી તારી બહેન છે, તેણી સાથે તારો નિકાહ હલાલ નથી, કહેવા લાગ્યો; એ તો તમારો અભિપ્રાય છે. અલ્લાહ તાલાદે એવો હુકમ નથી કર્યો, ત્યારે હજરત આદમે કહ્યું; તમે બને કુરબાનીઓ રજુ કરો. જેની કુરબાની સ્વીકૃત થશે તે અકલીમાનો હક્કદાર બનશે. તે સમયમાં જે કુરબાની મકબૂલ થતી તેને આકાશમાંથી આગ આવીને ભરખી જતી હતી. હાબીલ ઘઉંનો એક ઢગલો અને હાબીલ એક બકરી કુરબાની માટે રજુ કર્યો. આકાશી આગે હાબીલની કુરબાની લઈ લીધી, અને કાબીલના ઘંઉ છોડી દીધા: તેથી કાબીલના દિલમાં હસદ અને કીનો જન્યો.

૧૪૩. જ્યારે હજરત આદમ અલયહિસલામ હજ માટે મક્કા શરીર ગયા કાબીલે હાબીલને કહ્યું કે હું તને મારી નાખ્યાશ, હાબીલે કહ્યું કે શા માટે? કાબીલ બોલ્યો કે; તારી કુરબાની કબૂલ થઈ અને મારી ન થઈ, તુ અકલીમાનો હક્કદાર ઠર્યો એમાં મારી બેઈજજતી છે.

૧૪૪. હાબીલના એ કથનનો મતલબ એ છે કે કુરબાની કબૂલ કરવી અલ્લાહનું કામ છે, તે પરહેઝગારોની કુરબાની કબૂલ કરે છે. તુ પરહેઝગાર હોતો તો તારી કુરબાની કબૂલ થાત. એ તો તારા

કરનાર છે^{૧૪૫} (ઉર) તેઓ કે અલ્લાહ અને તેના રસૂલ સાથે લડતા^{૧૪૬} અને દેશમાં ફસાદ કરતાં ફરે છે. તેમનો બદલો એ જ છે કે ગણી ગણીને મારી નાખવામાં આવે, અથવા સુણીએ દેવામાં આવે, અથવા તેમના એક તરફના હાથ અને બીજુ તરફના પગ કાપી નાખવામાં આવે, અથવા ધરતી પરથી દૂર કરી નાખવામાં આવે. આ દુનિયામાં તેમનું અપમાન છે, અને આભિરતમાં એમના માટે મોટો અજાબ (છ) (ઉર) પણ તેઓ જે મણો તવબહ કરી લીધી એ પહેલાં કે તમે તેમના પર કષજો મેળવો^{૧૪૭} તો જાણી લો કે અલ્લાહ માફ કરનાર મહેરબાન છે (ઉર) અય ઈમાનવાળાઓ! અલ્લાહકી ડરે અને તેના તરફ વસીલો હુંઠો,^{૧૪૮} અને તેની રાહમાં જિહાદ કરો, એ આશાએ કે સફળતા મેળવો (ઉર) બેશક! તેઓ જે કાફિર થયા (તો) જે કંઈ જમીનમાં છે તે બધું અને તેના જેટલું બીજુ (પણ) જો તેમની માલિકીનું હોય કે તે આપીને કયામતના અગભથી પોતાનો જીવ છોડવે તો તેમની પાસેથી નહિ

السَّيِّفُونَ إِلَمْ يَأْكُرُوا إِنَّمَا يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا إِنَّمَا يُقْتَلُونَ أَوْ يُصْلَبُونَ أَوْ تُنْقَطَعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلَافٍ أَوْ يُنْقَوَى مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خَرْزٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْبَلُوهُمْ عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ الَّذِينَ أَمْنُوا أَنَّقُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ أَلَيْكُمُ الْوَسِيلَةُ وَبِحَادُثٍ وَفِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تَغْرِبُونَ إِنَّمَا الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَوْلَاهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَهِيْنَا وَمَثْلُهُ مَعَهُ لِيُقْتَلُ وَإِنَّمَا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ

કમોનો ફળ છે, એમાં મારો શું દોષ?

૧૪૫. કે જેથી શરૂઆત મારા તરફથી થાય જો કે હું તારા કરતાં વધારે તાકતવાન અને શક્તિશાળી છું. આ એટલા માટે છે કે;

૧૪૬. એટલે કે મારા ખૂનનો.

૧૪૭. જે આનાથી પહેલાં તે કર્યો કે બાપની આશાનું ઉલ્લંઘન કર્યું, હસદ કર્યો, અને ખુદાઈ ફેસલાને માન્ય ન રાખ્યો.

૧૪૮. અને બાધો બની ગયો કે હવે આ લાશને શું કરે? કારણ કે ત્યાં સુધી કોઈ માણસ મૃત્યુ ન પામ્યો હતો. ઘણા દિવસો સુધી લાશને ઊંચકી ફરતો રહ્યો.

૧૪૯. બધાન કરવામાં આવ્યું છે કે બે કાગડા અંદરોઅંદર લડયા, તેમાંથી એકે બીજાને મારી નાખ્યો. પછી જે જીવતો હતો તેણે પોતાની ચાંચ અને ગંજાઓ વડે જમીનમાં ખાડો કર્યો, મરેલા કાગડાને તેમાં નાખી મારીથી દબાવી દીધો. આ જોઈને કાબીલને આવડયું કે મરેલાની લાશને જમીનમાં દાટી દેવી જોઈએ, પછી તેણે પણ જમીન ખોદીને (હાબીલની લાશ) દફન કરી દીધી. (જલાલેન, મદારિક વિ.)

૧૫૦. પોતાની બિન આવડત અને હેરાનગતી પર, અને એ પસ્તાવો ગુનોહ કરવા બદલ ન હતો કે જેથી તવબહમાં ગણાઈ જાય, અથવા પસ્તાવાનું તવબહ હોવું ઉમ્મતે મુહમ્મદીયહની વિશિષ્ટતા હોય. (મદારિક)

૧૫૧. એટલે કે નાહક ખૂન કર્યું, યાને જેણું ખૂન કર્યું હોય તેને ન તો ખૂનના બદલામાં કિસાસ તરીકે

લેવાય, અને તેમના માટે હુઃખ દાયક અજાબ છે^{૧૪૫}
 (૩૬) દોગ્ભમાંથી નીકળવા માંગશે પણ તેઓ એમાંથી
 નહિ નીકળે, અને તેમને કાયમી સજા છે (૩૭) અને જે
 પુરુષ કે સ્ત્રી ચોર હોય^{૧૪૦} તો તેમનો હાથ કાપો^{૧૪૧}
 તેમની કરણીનો બદલો, સજા અલ્લાહ તરફથી. અને
 અલ્લાહ ચાઢિયાતો હિકમતવાળો છે. (૩૮) તો જે પોતાના
 જુલ્મ પણી તવબહ કરે અને સારો થઈ જાય તો અલ્લાહ
 પોતાના મહેરથી તેના તરફ ધ્યાન આપશો^{૧૪૨} બેશક! અલ્લાહ
 માફ કરનાર મહેરબાન છે (૩૯) શું તને ખબર નથી કે
 જમીન અને આકાશનું રાજ્ય અલ્લાહ માટે છે. સજા આપે
 છે જેને ઈચ્છે અને માફ કરે છે જેને ઈચ્છે અને અલ્લાહ
 બધું જ કરી શકે છે^{૧૪૩} (૪૦) અય રસૂલ! કુઝ પર
 દોડનારાઓ^{૧૪૪} તને ચિંતિત ન કરે, અમુક તેઓ જે પોતાના
 મોહેરી કહે છે કે; અમે ઈમાન લાવ્યા, ને તેમના હદ્દો
 મુસલમાન નથી^{૧૪૫} અને અમુક યહ્યુદીઓ જૂઠ ખૂબ સાંભળો

નાબિલ

લા યુહીઝ્યુલ્લાહ

الْقِيَمَةُ مَا تُقْسِلُ
 وَنَهْمٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 يُرِيدُونَ أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ
 بِخَرْجٍ إِنَّمَا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَبْشِرْهُمْ
 وَالسَّارِقُ فَاقْطَعُوهُ أَيْمَنُ يَمْهَا جَزْءًا بِمَا كَسَبَأ
 نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ فَمَنْ تَابَ
 مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَاصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ
 إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ الْمُتَعَلِّمُ أَنَّ اللَّهَ لَعْ
 مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعِلِّمُ مَنْ يَشَاءُ
 وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْرِزْنَكَ الظَّالِمُونَ يُسَارِعُونَ
 فِي الْكُفَّارِ مِنَ الظَّالِمِينَ قَالُوا أَمَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ

માર્યા હોય ન તો શિર્ક, કુઝ, લૂટફાટ વિગેરે મૃત્યુ દંડ લાયક ફૂત્યોના કારણો માર્યા હોય.

૧૪૨. કારણ કે તેણે અલ્લાહના હક અને શરીઅતની સીમાબંધીનો ઘ્યાલ ન રાખ્યો.

૧૪૩. એવી રીતે કે કતલ થવાથી અથવા દૂબી મરવાથી અથવા સળગી જવાથી વિગેરે વિનાશક બાબતોથી ઉગારી લીધો.

૧૪૪. અર્થાત બની ઈસરાઈલ પાસે, સ્પષ્ટ મોજિઝા પણ લાવ્યા અને આદેશો અને બંધારણ પણ.

૧૪૫. (તેઓ) કુઝ અને ખૂનામરકી કરીને હદ્દોને ઓળંગળી જાય છે.

૧૪૬. અલ્લાહ સાથે લડવું એ જ છે કે તેના અવલિયા સાથે અદાવત રાખે, જેમકે હદ્દીખ શરીફમાં બચાન થયું છે, આ આયતમાં લુંટારાઓની સજાનું વર્ણન થયું છે.

શાને નુજૂલ :- ડિ. સ. દ માં અરીનાના અમુક લોકો મદિના શરીફમાં હાજર થઈને ઈસ્લામ લાવ્યા, અને બીમાર થઈ ગયા, તેમનો રંગ પીળો પડી ગયો, અને પેટ વધી ગયા. હુજૂરે હુકમ કર્યો કે સદકાનાં જે ઊંટો છે તેમનું દૂધ અને મૂત્ર બને મેળવીને પીયા કરો. એવું કરવાથી તેઓ તંદુરસ્ત થઈ ગયા. પણ તંદુરસ્ત થયા પછી ઈસ્લામથી ફરી ગયા. અને ૧૫ ઊંટો લઈને પોતાના દેશ તરફ નાસી ગયા. સાયિદે આલમ સલ્લાહુ અલ્લાહુ વસ્તુલ્લાહુ તેમની પાછળ હજરત સાયારને દોડાવ્યા. તે લોકોએ તેમના હાથ પગ કાપી નાખ્યા અને તકલીફો આપી આપીને શહીદ કરી નાખ્યા, પછી જ્યારે તે લોકો પકડાયા ને હુજૂરની સામે લાવવામાં આવ્યા ત્યારે તેમના માટે એ આયત ઉત્તરી (તફસીરે અહંમક્રિ)

૧૪૭. અર્થાત ઘરપકડ પહેલાં તવબહ કરી લેવાથી તેઓ આખિરતના અજાબ અને લૂટફાટની સજાથી

ઇ. ૧૬૬ બીજાલોકોનું ખૂબ સાંભળે છે^{૧૬૭} જે તમારી પાસે હાજર થયા નથી. અલ્લાહની વાતોને તેમના સ્થાનો (માં બંધ બેસ્યા) પછી બદલી નાખે છે, કહે છે; આ હુકમ તમને મળે તો માનો, અને એ ન મળે તો વેગણા રહો^{૧૬૮} અને જેને અલ્લાહ ભટકાવવા ઈચ્છે તો તું કદાપિ અલ્લાહ પાસે તેનું કંઈ બનાવી ન શકે. તેઓ છે કે અલ્લાહે તેમનું દિલ પાક કરવા ન ઈચ્છયું. તેમને દુનિયામાં અપમાન છે. અને તેમને આખિરતમાં મોટો અગાબ (૪૧) મોટા જૂઠ સાંભળનાર, મોટા હરામખોર^{૧૬૯} તો જો તમારી સેવામાં હાજર થાય^{૧૭૦} તો એમનામાં ફસલો કરો અથવા એમનાથી મોઢું ફરવી લો.^{૧૭૧} અને જો તમે એમનાથી મોઢું ફરવી લેશો તો તેઓ તમારું કશું બગાડી શકશો નહિ^{૧૭૨} જો તેમનો ફસલો કરો તો ન્યાયથી ફસલો કરો. બેશક! ન્યાયવાળા અલ્લાહને પસંદ છે (૪૨)

لَا يَحِبُّ اللَّهُ مَا يُنْهَا
شَوْمَنٌ فَلَوْبَاهُ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَلَعُونَ
لِلَّكَذِبِ سَلَعُونَ لِقَوْمٍ أَخْرَيْنَ لَمْ يَأْتُوكُمْ بِحَسْبُونَ
الْكَلَامُ مِنْ بَعْدِ مَوْاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُنْبَيْتُمْ
هُذَا قَصْلُ وَكَوْلَانْ لَمْ تُنْتَوْتُهُ فَأَحْذَرُو أَوْمَنْ
سِرْدَالِلَّهِ فَتَنَتَّةَ قَلْنَ تَبَلَّكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ شَيْءَانْ
أُوْتَيْكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِيدُوا اللَّهَ أَنْ يَظْهِرَ قَلْوَبَهُمْ
لَهُمْ فِي الدِّيَارِ خَزِيٌّ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ سَلَعُونَ لِلَّكَذِبِ أَكْلُونَ لِلشُّوْطِ قَلْنَ
جَاءُوكُمْ فَأَحْكَمُ بِيَنْهُمْ أَوْ أَعْرَضُ عَنْهُمْ كَلْنَ
تُعْرِضُ عَنْهُمْ قَلْنَ يَضْرُبُوكُ شَيْكَاوَانْ حَكْمَتَ
فَأَحْكُمُ بِيَنْهُمْ بِالْقَسْطِ لَكَ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

તો બચી જશે, પણ (લૂટેલો) માલ પાછો આપવો અને (જો કોઈને મારી નાખ્યો હોય તો તેનો) ડિસાસ બાકી રહેશે. કારણ કે એ બન્દાઓનો હક છે. (અહમદી)

૧૫૮. જે ના કારણો તમને તેની નજીકી પ્રાપ્ત થાય.

૧૫૯. અર્થાત કાફિરો માટે અગાબ અનિવાર્ય છે, અને તેમાંથી છુટવાનો કોઈ માર્ગ નથી.

૧૬૦. અને તેની ચોરી હાકીમ સમક્ષ બે વખતની કબૂલાત અથવા બે પુરુષોની ગવાહીથી સાબિત થાય, અને જે વસ્તુ ચોરી છે તે દસ દિરહમથી ઓછી કિંમતની ન હોય. (હદીષ)

૧૬૧. એટલે કે જમણો. કારણ કે ઈઝે મરણી રદ્દીયત્વાનું અન્ધાની ડિરાતમાં “અયમાનહુમા” આવ્યું છે.

મસ્નાલો :- પહેલાં વખતની ચોરીમાં જમણો હાથ કાપવામાં આવશે. પછી બીજી વાર કરે તો ડાબો પગ એના પછી જો ચોરી કરે તો કેદ કરવામાં આવશે, જ્યાં સુધી તે તવબહ કરે.

મસ્નાલો :- ચોરનો હાથ કાપવાનો તો વાજિબ છે, અને ચોરીનો માલ જો મૌજૂદ હોય તો તે પાછો આપવો પણ વાજિબ છે. અને જો તે નાશ થયો હોય તો જમાન (બદલો) આપવો વાજિબ નથી. (તકસીરે અહમદી)

૧૬૨. અને આખિરતના અગાબથી અને મુક્તિ આપશે.

૧૬૩. આથી જણાયું કે અગાબ કરવો અને મહેરબાની કરવી અલ્લાહ તઆલાની ઈચ્છાને આધિન છે. તે માલિક છે, જે ઈચ્છે તે કરે, કોઈને વાંધો ઉઠાવવાની મજાલ નથી, આથી કદરીયા અને મુઅતજિલા 19

(ફિકાઓ) ની (માન્યતા) જૂઠી સાબિત થઈ જેઓ આજાંકિત પર રહેમ કરવી અને ગુનેહંગારને અજાબ કરવો અલ્લાહ પર વાજિબ સમજે છે.

૧૬૪. અલ્લાહ તથાલા સચ્ચિદે આલમ સલ્લલ્લાહો અલયહિ વસલ્લમને “યાઅયુહર્રસ્લુ” ના મોભા-દાર સંબોધનથી ઉદ્ભોધીને તસલ્લી આપે છે કે; અય હબીબ! હું તમારો મદદગાર અને સહાયક છું મુનાફિકોના ફુફમાં ઉતાવળ કરવાથી અર્થાત તેઓ પોતે કાફિર છે એવી કબૂલાત કરવાથી અને કાફિરો સાથે તેમણે મિત્રતા અને સંબંધો બાંધી લીધાથી તમે રંજ ન કરો.

૧૬૫. આ તેમના નિઝાક (દ્વિમુખીપણું)નું વર્ણન છે.

૧૬૬. પોતાના સરદારોનું, અને તેમના ગપાટાઓને સ્વીકારે છે.

૧૬૭. માશા અલ્લાહ! આ’લા હજરતે તદ્દન ખરો તરજુમો કર્યો છે, આ જગ્યાએ અમુક તરજુમો કરનારાઓ અને તફસીરકારોથી ભૂલ થઈ ગઈ છે. તેમણે “લિકવમિન” ના “લામ” ને કારણ દર્શક ઠેરવીને આયતનો અર્થ એ ઘટાવ્યો કે, મુનાફિકો અને યહૂદીઓ પોતાના સરદારોની જૂઠી વાતો સાંભળે છે, અને તમારી વાત બીજી કોમ માટે કુના દર્દીને સાંભળે છે, જે મના તેઓ જાસૂસ છે. પણ આ અર્થ ખરો નથી, અને કુરઆનની વાક્ય રચના એની સાથે તદ્દન મેળ ખાતી નથી. બલ્કે અહીં ‘લામ’ ‘મિન’ ના અર્થમાં છે, અને મતલબ એ છે કે એ લોકો પોતાના સરદારોની જૂઠી વાતો ખૂબ સાંભળે છે, અને લોકો એટલે કે ખયબરના યહૂદીઓની વાતોને ખૂબ માને છે, જે મની હાલતનું વર્ણન આયતમાં આવી રહ્યું છે. (તફસીર અબૂ સઉદ, જુમલ વિગેરે)

૧૬૮. શાને નુજૂલ :- પૈબરના યહૂદીઓના ખાનદાન લોકોમાંથી એક પરિણીત પુરુષ અને પરાણિત સ્ત્રીએ વ્યભિચાર કર્યો. તવરાતમાં એની સજા પથ્થર મારીને મારી નાખવાની હતી. પણ એવું તેમને કરવું ન હતું. જેથી તેમણે ઈચ્છયું કે આ કેસનો ફેસલો હુજૂર સલ્લલ્લાહો અલયહિ વસલ્લમ પાસે કરાવે. એટલા માટે પેલા બજેને એક ટોળી સાથે મદીના શરીફ મોકલ્યાં, અને કહ્યું કે જો હુજૂર સંગસાર કરવાનું કહે તો ન માનશો. અને એનાથી ઓછી સજા કહે તો માની લેશો, પેલા લોકો બની કુરેજા અને બની નુદેરના યહૂદીઓ પાસે આવ્યા, અને વિચાર્યું કે આ લોકો હુજૂરના દેશબાંધવ છે, અને હુજૂર સાથે એમને સુલેહ પણ છે, માટે એમની ભલામણથી કામ બની જશે, અને બન્યું એવું જ કે યહૂદી સરદારોમાં કઅબ બિન અશરફ, કઅબ બિન અસદ, સહિદ બિન અમ, માલિક બિન સૌફ, કુનાના બિન અબીલ હકીક વિગેરે તેમને લઈને હુજૂરની સેવામાં હાજર થયા, અને મસઅલો પૂછ્યો. હુજૂરે પૂછ્યું; મારો ફેસલો માનશો? તેમણે હા પાડી, એટલે રજમની આયત ઉતરી, અને સંગસાર કરવાનો હુકમ આપવામાં આવ્યો. યહૂદીઓએ એ હુકમ માનવાનો ઈન્કાર કર્યો.

હુજૂરે ફરમાવ્યું; તમારામાં એક યુવાન ગોરો અને એક આંખ વાળો ફિદકનો રહીશ છે જે નું નામ ઈબ્ને સુરીયા છે, તમે તેને ઓળખો છો? કહ્યું; હા જરૂર. હુજૂરે ફરમાવ્યું, તે કેવો માણસ છે? પેલાઓએ જવાબ આપ્યું કે; આજ સમગ્ર ધરતી પર તેના જેવો કોઈ યહૂદી આલિમ નથી. તવરાતનો લાજવાબ જાણનાર છે. ફરમાવ્યું; તેને બોલાવો. એટલે તેને બોલાવવામાં આવ્યો. જ્યારે તે આવી ગયો, ત્યારે હુજૂરે પૂછ્યું; તુ ઈબ્ને સુરીયાને કહ્યું કે હું તને અલ્લાહની કસમ આપું છું જેના સિવાય કોઈ મઅબૂદ નથી. જેણે મૂસા પર તવરાત ઉતારી અને તમને લોકોને મિસરમાંથી છોડાવ્યા. તમારા માટે દરિયામાં માર્ગો બનાવ્યા, તમને છુટકારો

અને તેઓ તમારી પાસે કેમ કરી ફેસલો માંગશે? તેમની પાસે તવરાત હોવા છતાં, જેમાં અલ્લાહનો હુકમ મૌજૂદ છે.^{૧૭૩} તે છતાં તેનાથી જ મોહું ફેરવે છે.^{૧૭૪} અને તેઓ ઈમાન લાવનાર નથી (૪૩) બેશક! અમે તવરાત ઉતારી તેમાં હિદાયત અને નૂર છે. એના અનુસાર યદૂદીઓને અમારા ફરમાંબરદાર નબી અને આલિમ અને ફકીહ (જાણકાર) હુકમ આપતા હતા. કારણ કે તેમની પાસેથી અલ્લાહની કિતાબની હિફાજત માંગવામાં આવી હતી.^{૧૭૫} અને તેઓ એના પર ગવાહ હતા. તો^{૧૭૬} લોકોથી ન ડરો, અને મારાથી ડરો, અને મારી આયતોના બદલાઓમાં તુચ્છ કિમત ન લો^{૧૭૭}, અને જે અલ્લાહના ઉતારેલા અનુસાર આદેશ ન આપે^{૧૭૮} તે લોકો જ કાફિર છે (૪૪) અને અમે તવરાતમાં તેમના પર વાજિબ કર્યું^{૧૭૯} કે પ્રાણ ના બદલે પ્રાણ^{૧૮૦} અને આંખના બદલે આંખ અને નાક ના બદલે નાક અને કાનના બદલે કાન અને દાંતના

આઘ્યો. ફિરઔનને કુબાડ્યો. તમારા માટે વાદળોનો છાયડો બનાવ્યો. મત્ત ને સલ્વા ઉતાર્યા. પોતાની કિતાબ ઉતારી જેમાં હલાલ અને હરામનું બ્યાન છે. શું તમારી કિતાબમાં વ્યભિચારી પરણિત સ્ત્રી પુરુષ માટે સંગસારનો હુકમ છે? ઈબ્ને સુરીયાએ કહ્યું, બેશક છે! અને તમે જે કહ્યું તેવા પ્રકારમાંથી કોઈ અજાબ નાભિલ થવાનો ભય ન હોત તો હું સ્વીકાર ન કરત, અને જુઠ બોલી દેત, પણ એ કહો કે તમારી કિતાબમાં એનો શું હુકમ છે? ફરમાવ્યું, જ્યારે ચાર પરહેજગાર વિશ્વાસપાત્ર ગવાહોની ગવાહીથી સ્પષ્ટ રીતે જિના સાબિત થઈ જાય, તો સંગસાર કરવું વાજિબ થઈ જાય છે, ઈબ્ને સુરીયાએ કહ્યું; ખુદાના સોગંદ! આ પ્રમાણે જ તવરાતમાં છે, હુઝૂરે સુરીયાને પૂછ્યું કે અલ્લાહના હુકમમાં ફેરફાર કર્ય રીતે થયું? તેણે કહ્યું કે અમારો નિયમ એવો હતો કે અમે કોઈ મોટા માણસને પકડતા તો છોડી દેતા અને ગરીબને સજા કરતાં હતા. જેથી આગળ પડતા લોકોમાં વ્યભિચાર ખૂબ ફેલાઈ ગયો, એટલા સુધી કે એક દિવસ બાદશાહના પિત્રાઈ ભાઈએ જિના કર્યો, પણ અમે તેને સંગસાર ન કર્યો, પછી બીજા એક માણસે તેના કુટુંબની એક સ્ત્રી સાથે જિના કર્યો, ત્યારે બાદશાહે તેને સંગસાર કરવાનો ઈરાદો કર્યો, તેનો કબીલો ઉઠ્યો અને કહ્યું કે જ્યાં સુધી બાદશાહના પિત્રાઈ ભાઈને સંગસાર ન કરાય ત્યાં સુધી એને સંગસાર કદાપિ કરવામાં નહીં આવે. ત્યારે અમે બધા ભેગા થઈને ગરીબ કે અમીર બધા માટે સંગસારની બદલે ચાલીસ કોરડાની સજા નક્કી કરી. અને તેનું મોહું કાળું કરી ગધેડા પર બેસાડી ફેરવવામાં આવતો.

આ સાંભળી યદૂદીઓ ઈબ્ને સુરીયાને લડવા લાગ્યા કે તેં બહુ ઉતાવળે હુઝૂરને બધું કહી દીધું, અને અમે તારી જે ટલી તારીફ કરી તેને તું લાયક નથી, ઈબ્ને સુરીયાએ કહ્યું; હુઝૂરે મને તવરાતની કસમ આપી.

જો મને અગ્રાબ ઉત્તરવાનો ડર ન હોત તો હું આપને ખબર ન આપત. ત્યાર બાદ હુગ્રૂરના હુકમથી તે બને જિનાકારોને સંગસાર કરાયા, અને આ આયત ઉત્તરી. (ખાજિન)

૧૬૮. આ શબ્દો યહૃદીઓના હાકેમો માટે છે જેઓ લાંચ લઈને હરામને હલાલ કરી નાખતા અને શરીરાતના હુકમોને બદલી નાખતા હતા.

મસ્સાલો :- લાંચ લેવી અને આપવી બને હરામ છે. હરીષ શરીરફાં લાંચ લેનાર અને દેનાર બને પર લઘનત આવેલી છે.

૧૭૦. એટલે કે એહલે કિતાબ.

૧૭૧. સાચિદે આલમ સલ્લલાહો અલયહિ વસલ્લમને અધિકાર આપવામાં આવ્યો કે જો એહલે કિતાબ તમારી પાસે કોઈ કેસ લાવે તો આપને અધિકાર છે કે ફિસલો કરો, કે ન કરો. અમુક તરફસીરકારોનું કહેવું છે કે આ અધિકાર “વઈન હક્ક બયનહુમ બિલ કિસ્ત” વાળી આયતથી મન્સૂખ થઈ ગયો. ઈમામ અહમદે ફરમાવ્યું કે આ આયતોમાં કશો વિરોધાભાસ નથી. કારણ કે આ આયતથી અધિકાર સાબિત થાય છે, અને “વઈન હક્ક” વાળી આયતમાં ફિસલો કેવો કરવો તેનું બયાન છે. (ખાજિન, મદારિક, વિગેરે)

૧૭૨. કારણ કે અલ્લાહ તથાલા આપનો નિગેહબાન છે.

૧૭૩. કે પરાજિત સ્ત્રી પુરુષના જિનાની સજા સંગસાર કરવાની છે.

૧૭૪. અને તવરાત પર ઈમાન ધરાવવાના દાવેદાર પણ છે અને એમને એ પણ ખબર છે કે તવરાતમાં સંગસારનો હુકમ છે. તેને ન માનવો અને આપની નબુવ્વતનો ઈન્કાર કરવા છતાં આપની પાસે ફિસલો કરાવવો એ ધર્ષી જ આશ્વર્યજનક વાત છે.

૧૭૫. કે એને પોતાના સીનાઓમાં જાળવી રાખે, અને એની તાલીમમાં લાગેલા રહે, જીથી તે કિતાબ ભૂલી ન જવાય, અને એના આદેશો એને ન જાય. (ખાજિન)

મસ્સાલો :- આ આયતમાં જે કહેવામાં આવ્યું છે કે પહેલાંના નભીઓ તવરાત અનુસાર હુકમ આપતા હતા. તો એનાથી સાબિત થયું કે પહેલાંની શરીરાતોમાં જે હુકમ અલ્લાહ અને રસૂલે બયાન કર્યા, અને આપણને તે છોડી દેવાનો હુકમ ન મળ્યો હોય, અને મન્સૂખ પણ ન થયા હોય, તેવા હુકમો આપણને લાગુ પડે છે. (જુમલ, અબૂ સઉદ)

૧૭૬. અય યહૃદીઓ! તમે સાચિદે આલમ સલ્લલાહો અલયહિ વસલ્લમના ગુણો તેમજ વખાડા તેમજ સંગસારીનો જે હુકમ તવરાતમાં વર્ણવાએલ છે તેને જાહેર કરવામાં,

૧૭૭. અર્થાત ઈલાહી આદેશોમાં હેરફેર કરવાની કોઈ પણ રીતે મનાઈ છે, લોકોના ડર અને તેમની નારાજીના કારણે હોય કે પછી માલ, મરતબો કે રૂશ્ટતની લાલયમાં હોય.

૧૭૮. તેનો નકાર કરીને. (જેમકે ઈન્બે અભ્યાસે કર્યું છે)

૧૭૯. આ આયતમાં જો કે એનું વર્ણન છે કે તવરાતમાં યહૃદીઓ પર બદલો લેવાના આવા હુકમો હતા, પણ આપણને એ છોડી દેવાનો આદેશ મળ્યો નથી તેથી આપણા પર એ હુકમો લાગુ પડશે. કારણ કે આગલી શરીરાતોના જે હુકમો અલ્લાહ અને રસૂલના બયાનથી આપણને મળે, અને તે મન્સૂખ ન થયા હોય તે આપણા પર લાગુ પડે છે, જેવું કે ઉપરની આયતથી સાબિત થયું.

૧૮૦. એટલે કે જો કોઈએ કોઈને મારી નાખ્યો તો તેનો જીવ મરાઈ ગયેલાના જીવને બદલે લેવામાં આવશે. મરાઈ ગયેલ! પુરુષ હોય કે સ્ત્રી, સ્વતંત્ર હોય કે ગુલામ, મુસ્લિમ હોય કે જિભ્મી.

બદલે દાંત અને જખમોમાં (પણ) બદલો છે^{૧૮૧} પછી જે હદ્દયપૂર્વક બદલો કરવી દે તો તે (અહ્લાહ) તેનો ગુનોહ ઉતારી દેશે.^{૧૮૨} અને જે અહ્લાહના ઉતાર્યા અનુસાર આદેશ ન આપે તો તે લોકો જ જુલ્દી છે (૪૫) અને અમે તે નબીઓની પાછળ તેમના પગલે પગલે મરય-મના પુત્ર ઈસાને લાવ્યા, તવરાતને સત્ય ઠેરવતા જે અમની પહેલાં હતી.^{૧૮૩} અને અમે તેને ઈન્ઝુલ આપી જેમાં હિદાયત અને નૂર છે, અને તવરાત ને સત્ય ઠેરવે છે જે જે એનાથી પહેલા હતી. અને માર્ગદર્શન તેમજ નસીહત પરહેજગારોને (૪૬) અને જોઈએ કે ઈન્ઝુલવાળાઓ^{૧૮૪} તે મુજબ આદેશ આપે જે અહ્લાહે તેમાં ઉતાર્યું.^{૧૮૫} અને જે અહ્લાહના ઉતાર્યા પ્રમાણે આદેશ ન આપે તો તે લોકો જ ફાસિક છે (૪૭) અને અય મહિબુબ! અમે તમારી તરફ સાચી કિતાબ ઉતારી આગળી કિતાબોને સત્ય ઠેરવતી^{૧૮૬} અને તેમના માટે રક્ષક અને સાક્ષી, તો તેમનામાં અહ્લાહના ઉતારે-લાથી ફેસલો કરો.^{૧૮૭} અને અય સાંભળનાર!

શાને નુગૂલ :- હજરત ઈબને અભાસ રદ્ડીયુહ્લાહ અન્દું કહે છે કે પુરુષને સ્ત્રીના બદલામાં મારતા ન હતા, તેથી આ આયત ઉત્તરી. (મદારિક)

૧૮૧. અર્થાત સરખાપણાનો ઘ્યાલ રાખવો જરૂરી છે.

૧૮૨. અર્થાત જે ખૂની અથવા ગુંઢો કરનાર પોતાના ગુંઢા પર શરમીંદા થઈને ગુનાહના પરિણામ (અજાબ) થી બચવા ખાતર રાજી ખુશી પોતાની ઉપર શરીરાતનો આદેશ લાગુ કરાવશે તો એ બદલો તેના ગુનાહનો કફફારો બની જશે અને આખિરતમાં તેના પર અજાબ નહિ થાય. (જલાલેન અને જુમલ)

અમુક મુફસિસરોએ એનો મતલબ એવો કહ્યો છે કે કિસાસ (બદલા) નો હક્કાર કિસાસ માફ કરી દેશે તો એ માફી તેના માટે કફફારો છે. (મદારિક)

તફસીરે અહ્લમદીમાં છે કે આ તમામ બદલાના હુકમો તે જ સમયે લાગુ થશે જ્યારે બદલો લેવાનો હક્કાર માફ ન કરે, જો તે માફ કરી દેશે તો કિસાસ ઉત્તરી જશે.

૧૮૩. તવરાતના અહ્લકામના પછી ઈન્ઝુલના અહ્લકામોની ચર્ચા શરૂ થઈ, અને બતાડવામાં આવ્યું કે હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામ તવરાતને સત્ય ઠેરવનાર હતા, કારણ કે તે અહ્લાહ તરફથી ઉતારવામાં આવી છે. અને મન્સુખ થયા પહેલાં તેના પર અમલ કરવો વાજિબ હતો, હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામની શરીરાતમાં તેના અમુક હુકમો મન્સુખ થયા.

૧૮૪. આ આયતમાં ઈન્ઝુલ માટે 'હુદન'નો શબ્દ બે વખતે વપરાયો છે. પહેલી જગ્યાએ એનો અર્થ એ થાય છે કે એ ગુમરાહી અને અજ્ઞાનતાથી બચાવે છે, અને બીજી જગ્યાએ એનાથી સૈયદ અભિયા હબીબે

તેમની મનેચાઓને ન અનુસરીશ પોતાની પાસે આવેલું જાત્ય છોડીને અને તમારા બધા માટે એક એક શરીરાત ને માર્ગ બનાવ્યો^{૧૮૧} અને અલ્લાહ ધારત તો તમને બધાંને એક જ ઉભ્મત બનાવી દેત, પણ હેતુ એ છે કે જે કંઈ તમને આચ્યું તેમાં તમને અજમાવે^{૧૮૨} તો બલાઈઓ તરફ ઉતાવળ ઈચ્છો, તમારા બધાનું પરત થવું અલ્લાહ તરફ જ છે; તો જે વાતમાં તમે જગડતા હતા તે તમને બતાવી દેશો (૪૮) અને એ કે અય મુસલ્માન! અલ્લાહના ઉતારેલા મુજબ આદેશ આપ, અને તેમની મનેચાઓ પર ન ચાલ અને તેમનાથી બચતનો રહે કે ક્યાંક તને ભૂલથાપ ન આપે કોઈ હુકમમાં જે તારી તરફ ઉત્થાયો. પછી જો તેઓ મોહું ફેરવે^{૧૮૩} તો જાણી લો કે અલ્લાહ તેમના અમુક ગુનાહો^{૧૮૪} ની સજી તેમને આપવા માંગો છે.^{૧૮૫} અને બેશક! ઘણા માણસો અનાજ્ઞાંકિત છે (૪૯) તો શું અજ્ઞાનયુગનો આદેશ ચાહો છો^{૧૮૬} અને શ્રદ્ધાળુઓ માટે અલ્લાહથી ઉત્તમ કોનો આદેશ? (૫૦) અય ઈમાનવાળાઓઓ! યહૃદીઓ અને નસરાનીઓને મિત્ર ન બનાવો.^{૧૮૭} તેઓ

السَّابِقُونَ
أَهْوَاءُهُمْ عَمَّا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِيقَةِ لِمَنْ جَعَلَنَا فِيْنَمْ
بِعِبَادَتِهِ
شَرِعَةً وَمِنْهَا جَاءَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أَمَّةً
وَاحِدَةً وَلَكُمْ لِيَبْتَلُوكُمْ فِيَّ فَإِذَا كُلُّ قَاتِلٍ سَبَقَوْا بِالْيَمْنَاتِ
إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ حِجَّيْعًا فَيَنْسِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْنَ
تَخْتَلِقُونَ وَإِنْ أَحْكَمْتُمْ يَدَيْمُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْهِ
تَتَبَعُ أَهْوَاءُهُمْ وَاحِدَةٌ هُمْ إِنْ قَنْتُمْ لَكُمْ عَنْ
بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ فَإِنْ تُنْوِيْ أَغْلَبَكُمْ
يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيدَ بَهُمْ بِعَضُ ذُنُوبِهِمْ وَإِنْ
كَثُرَ أَقْرَنَ النَّاسُ لِفَسْقَوْنَ إِنَّ أَحْكَمَ الْجَاهِلِيَّةَ
يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنَ مِنَ اللَّهِ حَكْمًا لِلنَّاسِ
إِنْ يُقْنُونَ إِنَّمَا يَنْهَا الظَّبَابُ امْنُوا لَآتَنَا وَالْبَيْهُودُ

કીબ્ખિયા સલ્લલ્લાહો અલ્યાહિ વસ્લલ્મની પદ્ધરામજીની ખુશખબર મુરાદ છે, જે હુઝૂર સલ્લલ્લાહો અલ્યાહિ વસ્લલ્મની નબુવ્યતં તરફ લોકોને માર્ગદર્શનાનું કારણ રૂપ છે.

૧૮૫. એટલે સાચિએ અભિયા સલ્લલ્લાહો અલ્યાહિ વસ્લલ્મ પર ઈમાન લાવવાનો અને આપની નબુવ્યતને સત્ય ઠેરવવાનો હુકમ.

૧૮૬. જે અનાથી પહેલાં બીજા નબીઓ પર ઉત્તરી.

૧૮૭. અર્થાત જ્યારે કિતાબવાળાઓ પોતાના કેસો તમારી પાસે લાવે ત્યારે આપ કુરઆન મજદ્દુદી કેસલો કરો.

૧૮૮. એટલે કે શાખાઓ અને કાર્યો (આમાલ) દરેકના અલગ અલગ છે, પણ મૂળ દીન બધાનો એક છે. હજરત અલી રદીયલ્લાહુ અન્દૂએ ફરમાચ્યું કે ઈમાન હજરત આદમ અલ્યાહિસ્સલામના સમયથી બધાનું આજ છે, કે “લાઈલાહ ઈલ્લલ્લાહ” ની ગવાહી. અને જે કંઈ અલ્લાહ તરફથી આચ્યું હોય તેને માનવું. પણ શરીરાત અને માર્ગ દરેક ઉભ્મતનો અલગ છે.

૧૮૯. અને પરિક્ષામાં નાખે જેથી જાહેર થઈ જાય કે દરેક સમય અનુસાર જે આદેશો આપ્યા તેના પર શું તેમે એવી શ્રદ્ધા સાથે અમલ કરો છો કે એ (અહકામ) નો ફરફાર અલ્લાહની મરજી, અમાપ રહસ્યો અને દીન તેમજ દુનિયાની ભલાઈઓ પર આધારિત છે, કે પછી સત્યને છોડીને મનેચાઓની પાછળ દોડો છો.

(તફસીરે અબૂસુન્દ)

૧૯૦. અલ્લાહના ઉતારેલા આદેશથી.

અંદરો અંદર એકબીજાના મિત્રો છે.^{૧૯૪} અને તમારામાં જે કોઈ તેમની સાથે મિત્રતા રાખશો તે તેમનામાંથી જ છે^{૧૯૫} બેશક! અલ્લાહ અન્યાય કરનારાઓને માર્ગ આપતો નથી^{૧૯૬} (૫૧) હવે તમે તેમને જોશો જેમના દિક્ષોમાં રોગ છે^{૧૯૭} કે (તેઓ) યાદૂદીઓ અને નસરાનીઓ તરફ દોડે છે. કહે છે કે; અમે ડરીએ છીએ કે (ક્યાંક) અમારા પર કોઈ આફત આવી પડે^{૧૯૮} તો નજીક છે કે અલ્લાહ ફેઠે લાવે,^{૨૦૦} યા પોતાની તરફથી કોઈ હુકમ.^{૨૦૧} પછી (તેમણે) પોતાના હદ્યોમાં જે સંતાડયું હતું^{૨૦૨} તેના પર પસ્તાતા રહી જાય (૫૨) અને^{૨૦૩} ઈમાનવાળાઓ કહે છે કે; શું આ તે જ (લોકો) છે જેમણે પોતાના સોગંદમાં પુરા પ્રયત્નથી અલ્લાહની કસમ ખાધી હતી કે તેઓ તમારી સાથે છે? તેમનું કર્યું કારવ્યું બધું બેકાર ગયું. તો નુકશાનમાં રહી ગયા^{૨૦૪} (૫૩) અય ઈમાનવાળાઓ! તમારામાંથી જે કોઈ પોતાના ધર્મથી ફરી જશે^{૨૦૫} તો નજીકમાં જ અલ્લાહ એવા લોક લાવશો કે જે અલ્લાહને પ્રિય અને અલ્લાહ તેમને વહાલો (હશો), અલ્લાહના માર્ગમાં લડશો, અને કોઈ બુરુ ભલુ બોલનારની બકવાસને ધ્યાનમાં

૧૯૧. જેમાં આ (મોહું ફેરવવું) પણ (સમાવિષ્ટ) છે.

૧૯૨. દુનિયામાં મારી કઢાવી અને કેદી તરીકે પકડાવી તથા દેશ નિકાલ કરીને. અને આભિરતમાં તમામ ગુનાહોની સજી આપશે.

૧૯૩. જે તદ્દન ગુમરાહી અને અત્યાચાર તેમજ અલ્લાહના આદેશ વિરુદ્ધ હતો.

શાને નુગ્લા :- યાદૂદીઓના બે કબીલા બની નૂહેર અને કુરેજા નામના હતા. તેમનામાં અંદરોઅંદર ખૂનામરકી ચાલુ રહેતી હતી, જ્યારે સાચિદે આલમ સત્ત્વલલાહો અલયહિ વસ્ત્વલભ મદીના શરીરકમાં પદ્ધાર્યા ત્યારે એ લોકો પોતાનો કેસ લઈને આપની સેવામાં હાજર થયા, બની કુરેજાવાળાઓએ કહ્યું; બની નૂહેર અમારા ભાઈઓ છે. અમે અને તેઓ એક જ પૂર્વજની ઔલાદ છીએ. એક જ ધર્મ પાળીએ છીએ એક જ કિતાબ (તવરાત)ને માનીએ છીએ. જ્યારે બની નૂહેર અમારામાંથી કોઈને મારી નાખે છે ત્યારે તેના ખૂનના બદલારુપે અમને ૭૦ વસક (ત્યારનું એક માપ) ખજૂર આપે છે. જ્યારે અમારામાંથી કોઈ અમના માણસને મારી નાખે છે ત્યારે અમારી પાસેથી તેના ખૂનના બદલારુપે ૧૪૦ વસક લે છે. માટે આપ અનો ફેસલો કરી દો.

હુગ્લરે ફરમાવ્યું; ‘હું હુકમ કરું છું કે નૂહેરી અને કરઝી બજેનું લોહી સમક્ષક છે, કોઈને બીજા પર શ્રેષ્ઠતા નથી.

ત્યારે બની નૂહેર કોધે ભરાયા અને બોલ્યા; અમે તમારા ફેસલાથી રાજ નથી, તમે અમારા દુર્મન છો, અને અમને નીચું જોવડાવવા માંગો છો.

ત્યારે આ આયત ઉતરી અને ફરમાવવામાં આવ્યું કે શું અજ્ઞાન યુગની ગુમરાહી અને જીલ્ભનો હુકમ ઈચ્છો છો?

૧૮૪. મસાલો :- આ આયતમાં યહૃદીઓ અને નસરાનીઓ સાથે મિત્રતા અને કોલકરાર અર્થાત તેમને મદદ કરવી કે તેમની મદદ લેવી અને તેમની સાથે મોહબ્બતના સંબંધો રાખવાની મનાઈ કરવામાં આવી આ હુકમ આમ (દરેક સમય લાગુ પડતો) છે. જો કે આયત એક ખાસ બનાવ સમયે ઉતરી હતી.

શાને નુગૂલ :- આ આયત હજરત ઉબાદા બિન સામિત સહાબી અને અબ્દુલ્લાહ બિન ઉબૈ બિન સલુલ વિષે ઉતરી, જે મુનાફિકોનો સરદાર હતો.

હજરત ઉબાદા રદીયલ્લાહુ અન્ઝૂએ કહ્યું કે; યહૃદીઓમાં મારા ધરણ મિત્રો છે. જેઓ ખૂબ શક્તિશાળી અને દબદ્દબાવાળા છે. પણ હવે હું તેમની મિત્રતાથી બેઝાર છું. અને અલ્લાહ તથા રસૂલની મહોબ્બત સિવાય હવે મારા દિલમાં કોઈની મહોબ્બતની ગુંજાઈશ નથી.

ત્યારે અબ્દુલ્લાહ બિન ઉબૈએ કહ્યું કે; હું તો યહૃદીની મિત્રતા છોડી શકતો નથી, મને આગળ આવનાર તાંડવોની બીજીક છે, જેથી મારે તેમની સાથે સંબંધો રાખવા આનિવાર્ય છે.

હુગૂર સલ્લલ્લાહો અલયહિ વસલ્લબે તેને ફરમાવ્યું; ‘યહૃદીઓ સાથે મિત્રતા રાખવી એ તારું જ કામ છે, ઉબેદાનું એ કામ નથી’ ત્યારે આ આયત ઉતરી. (ખાજિન)

૧૮૫. આથી ફલિત થયું કે કાફિર કોઈ પણ હોય તેમને અંદર અંદર ગમે તેટલા મતબેદ હોય, પણ મુસ્લિમો સામે તો બધા એક જ છે. “અલ કુઝ મિલતુન વહિદહ” (કુઝ એક જ ટોણું છે) (મદારિક)

૧૮૬. આમાં એ વાત અતિ ભારપૂર્વક જણાવવામાં આવી છે કે મુસલમાનો પર યહૃદીઓ, નસરાનીઓ અને દીનના દરેક વિરોધીથી અલગ રહેવું વાજિબ છે. (મદારિક ખાજિન)

૧૮૭. જેઓ કાફિરો સાથે મિત્રતા કેળવીને પોતાના પ્રાણો પર અત્યાચાર કરે છે.

હજરત અબૂ મૂસા અશઅરી (બસરાના ગવર્નર) રદીયલ્લાહુ અન્ઝૂનો સેકેટરી નસરાની હતો. અમીરુલ મોમિનીન ફારુકે આજમ રદીયલ્લાહુ અન્ઝૂએ તેમને કહ્યું; ‘નસરાની સાથે શું લેવા દેવા ? તમે આ આયત નથી સાંભળી, યા અયુહલ્લજીન આમનું લા તત્ત્વિજ્ઞુલ યહૃદાન.

તેમણે જવાબ આપ્યો; એનો ધર્મ એની સાથે મને તો એના કામ સાથે સંબંધ છે.

અમિરુલ મોમિનીને કહ્યું; અલ્લાહે એમને અપમાનિત કર્યા છે, તમે એમને ઈજ્જત ન આપો, અલ્લાહે એમને દૂર કર્યા, તમે એમને નજીક ન લાવો.

હજરત અબૂ મૂસાએ જણાવ્યું; ‘એના વગર બસરાના રાજ્યનું કામ ચલાવવું કપડુ છે’ અર્થાત એ કારણસર લાયારીથી અને રાખ્યો છે. કારણ કે એવી લાયકાતનો બીજો માણસ મુસ્લિમોમાં ભણતો નથી.

ત્યારે અમીરુલ મોમિનીન કહ્યું કે; ‘નસરાની મરી ગયો. વસ્સલામ એટલે ધારી લો કે તે મરી ગયો, એવ્યાસ સમયે જે વ્યવસ્થા કુરવાની હોય તે હમણાં કરો. અને એનાથી કદાપિ કામ ન લો. આ અંતિમ વાત છે. (ખાજિન)

૧૮૮. અર્થાત નિફાક.

૧૮૯. જેવું કે અબ્દુલ્લાહ બિન ઉબૈ મુનાફિકે, કહ્યું.

૨૦૦. અને પોતાના રસૂલ મુહમ્મદ મુસ્તફા સલ્લલ્લાહો અલયહિ વસલ્લબે વિજયી બનાવે. અને તેમનાઈનને બધા ધર્મો કરતાં વધારે આગળ પડતો કરે. અને મુસલમાનોને એમના શત્રુઓ યહૃદીઓ અને

નહિ લાવે^{૨૦૬} આ અલ્લાહનો ફગલ છે, જેને ઈચ્છે તેને આપે, અને અલ્લાહ વિશાળતાવાળો શાનવાળો છે. (૫૪) તમારા દોસ્ત નથી પણ અલ્લાહ અને તેના રસૂલ અને ઈમાનવાળા^{૨૦૭} કે નમાજ કાયમ કરે છે અને જકાત આપે છે, અને અલ્લાહ સમક્ષ નમેલા છે^{૨૦૮} (૫૫) અને જે અલ્લાહ અને તેના રસૂલ અને મુસ્લિમોને મિત્ર બનાવશે તો બેશક ! અલ્લાહનું જુથ ગાલિબ છે (૫૬) અથ ઈમાનવાળાઓ ! જેમણે તમારા ધર્મને ગમ્ભેત અને ખેલ બનાવી લીધે છે^{૨૦૯}, તેઓ જેઓને તમારાથી પહેલાં કિતાબ આપવામાં આવી, અને કાફિર^{૨૧૦}, એમાંથી કોઈને પોતાના મિત્ર ન બનાવો. અને અલ્લાહથી ડરતા રહો જો ઈમાન ધરાવતા. હોવ^{૨૧૧} (૫૭) અને જયારે તમે નમાજ માટે અગ્રાન આપો ત્યારે તેને ઠઢો અને રમત બનાવે છો^{૨૧૨}. આ એટલા માટે કે તેઓ નર્યા બુદ્ધિ વગરના લોકો છે^{૨૧૩} (૫૮) તમે કહો; હે કિતાબવાળાઓ ! તમને અમારું શું માહુ

السَّابِعُ الْأَكْبَرُ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُنَّ لَوْمَةً لَا يُحْذَلُكَ
فَقَسَطٌ إِلَلَهِ يُحِبُّهُ مَنْ يَشَاءُ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِ
إِنَّمَا أَيُّهُمْ كُفُّارُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا
يُقِيِّمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكُورَةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ
وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَأَنَّ
حُبُّ اللَّهِ هُمُ الْغَيْبُونَ يَا أَيُّهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا
تَتَخَلُّنُو إِنَّمَا تَخَلُّنُو إِذْنَكُمْ هُنَّ أَوْسَاطُ أَمْنٍ
الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارُ أَوْلَى بِآءَ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ دِينَكُمْ مُّؤْمِنُونَ وَإِذَا نَادَيْتُمُ
إِلَى الصَّلَاةِ إِنَّمَا تَخَلُّنُو هَاهُنَّ أَوْسَاطُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يُعْقِلُونَ قُلْ يَا أَيُّهُمُ الْكَافِرُ هُنْ شَقِيقُونَ

નસરાનીઓ વિગેરે કાફિરો પર ફટેહ આપે. પછી આ ખબર સત્ય ઠરી, અને તેની કૃપાથી મકા શરીફ અને યહૃદીઓના શહેરો ફટેહ થયાં. (ખાજિન વિગેરે)

૨૦૧. જીવું કે દિજાગની ધરતીને યહૃદીઓથી પાક કરવી, અને ત્યાં તેમનું નામ નિશાન ન રહેવા દેવું. અથવા મુનાફિકોના રહસ્યો ખુલ્લા પારીને તેમની ફજેતી કરવી. (ખાજિન વિ.)

૨૦૨. અર્થાત નિફાક અથવા મુનાફિકોનો તે ઘ્યાલ કે હુગ્ગુર સલ્લલાહો અલયહિ. વસલ્લમ કાફિરો સામે સફળ નહિ થઈ શકે.

૨૦૩. મુનાફિકોનું પોલ ખુલ્યા પછી.

૨૦૪. કે. દુનિયામાં બેઈજજત અને અપમાનિત થયા. અને આભિરતમાં હમેશાંના અજાબને લાયક ઠયો.

૨૦૫. કાફિરો સાથે ભિત્રાચારી અને સંબંધ અધર્મ અને ઈસ્લામ બેગારી તરફ ધસડી જનાર છે. એના વર્ણન પછી. ઈસ્લામથી ફરી જનારાઓનું બધાન કર્યું. અને મુર્તદ બનતા પહેલાં લોકોના મુર્તદ બની જવાની ખબર :આપી.. જે મકે એ ખબર સત્ય ઠરી, અને ઘણા લોક મુર્તદ બની ગયા.

૨૦૬. આ ગુણ જેના છે તે કોણ છે ? એમાં અમુક મંતવ્યો છે.

હજરત અલી મુર્તજા અને કતાદાએ કહ્યું; એ લોક હજરત અબૂબક સિદ્દીક અને તેમના સાથીદારો છે. જે મણો નબીએ કરીમ સલ્લલાહો અલયહિ વસલ્લમ પછી ઈસ્લામથી ફરી જનારાઓ અને જકાતનો ઈન્કાર કરનારાઓ સામે જેહાદ કર્યો.

લાયું? એ જ ને કે અમે અલ્લાહ પર ઈમાન લાવ્યા? અને તેના પર જે અમારી તરફ ઉત્થુ? અને જે પહેલાં ઉત્થુ^{૧૪} અને એ કે તમારામાં વધારે અનાજ્ઞાંકિત છે. (૫૮) તમે ફરમાવો શું હું કહી આપું જેઓ અલ્લાહને ત્યાં એનાથી બદતર દરજામાં છે તે?^{૧૫} તે જેમના પર અલ્લાહે લાયનત કરી અને તેમના પર કોષ ઠાલવ્યો, અને તેમનામાંથી વાંદરા અને સુવ્વર બનાવી દીધા.^{૧૬} અને શયતાનના પૂજારી. એમનું ટેકાણું વધારે ખરાબ છે^{૧૭} અને એ સીધા માર્ગથી વધારે ભટકેલા છે (૬૦) અને જ્યારે 'તમારી પાસે આવે^{૧૮}' ત્યારે કહે છે; 'અમે મુસલમાન છીએ' અને તેઓ આવતાં પણ કાફિર હતા અને જતાં પણ કાફિર. અને જે છુપાવી રહ્યા છે તે ખૂદા ખૂબ જાડો છે (૬૧) તેમનામાં^{૧૯} ઘણાને તમે જોશો કે (તેઓ) ગુનાહ અને સીમા ઉલ્લંઘન અને હરામખોરી તરફ દોડી રહ્યા છે,^{૨૦} બેશક! તેઓ ખૂબ જ ખરાબ કૃત્યો કરે છે (૬૨) તેમને તેમના પાદરીઓ અને સન્યા-સીઓ ગુનાહની વાત કહેવાથી અને હરામ ખાવાથી

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيَسُّرِ اللَّهُ لَكُمُ الْعَمَلَ

وَمَنْ أَنْزَلَ آنَّا مَنْ أَنْزَلَ إِلَيْنَا مَا أَنْزَلَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِنَّا إِنْ تَرَكْ حُمْسَقُونَ قُلْ هَلْ
 أَنْتُمْ كُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ مَنْتُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْ
 لَعْنَةِ اللَّهِ وَعَصْبَ عَلَيْكُمْ وَجَعَلَ فِيهِمُ الْفَرَدَةَ
 وَالْخَنَازِيرُ وَعَبْدُ الطَّاغُوتُ أُولَئِكَ شَرُّ مَكَانٌ
 وَأَضَلَّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ وَإِذَا جَاءَكُمْ وَكْرَمُ الْوَآءِ
 أَمْنًا وَقَلْ دَخْلًا بِالْكُفُورِ هُمْ قُلْ خَرْجُوا بِهِ وَاللَّهُ
 أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُبُونَ وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ
 يُسَارِعُونَ فِي الْأَنْوَافِ وَالْعُدُولَ وَأَكْلِهِمُ السُّجُنَ
 لِيَسْسَ نَاكُنْوَاعِمَاؤُنَّ وَلَا يَنْهَا هُمُ الرَّسِيْبُونَ
 وَالْأَجْيَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْأَنْثُ وَأَكْلِهِمُ السُّجُنَ

અયાજ બિન ગનમ અશાઅરીએ કહ્યું છે કે; જ્યારે આ આયત ઉત્તરી ત્યારે સાચિદે આલમ સહ્લલલાહો અલયહિ વસ્ત્લલમે હજરત અબૂ મૂસા અશાઅરી સંબંધે ફરમાવ્યું કે, 'એ તેમની કોમ છે.'

એક કથન એવું છે કે તે લોકો યમનવાળા છે. જે મના વખાણ બુખારી અને મુસ્લિમની હદ્દીઓમાં છે.

સદીનું કહેવું છે કે એ લોકો અન્સાર છે, જે મણે સાચિદે આલમ સહ્લલલાહો અલયહિ વસ્ત્લલમની સેવા કરી હતી.

અને આ બધા કથનોમાં અંદરોઅંદર કશો વિરોધાત્માસ નથી. કારણ કે એ તમામ લોકોનું એ ગુણો સાથે બંધબેસતું હોવું તદ્દન સત્ય છે.

૨૦૭. જે મની સાથે સંબંધો હરામ છે તેમનું વર્ણન કર્યા પછી તેમનું બયાન (શરૂ થાય) છે જે મની સાથે સંબંધો રાખવા વાજિબ છે..

શાને નુજૂલ :- હજરત જાબિર રદીયલ્લાહુ અનદૂએ કહ્યું કે; આ આયત હજરત અભુલ્લાહ બિન સલામ બાબત ઉત્તરી. તેમણે સાચિદે આલમ સહ્લલલાહો અલયહિ વસ્ત્લલમની સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું; 'યા રસૂલલ્લાહ! અમારી કોમ કુરેજા અને નૂદેરે અમને પડતા મૂકી દીધા, અને (તેમણે) સોગ્રૂં ખાઈ લીધી કે તેઓ અમારી સાથે બેઠક ઉઠક નહિ રાખે, આ આયત ઉત્તરી ત્યારે અભુલ્લાહ બિન સલામે કહ્યું કે; અમે અલ્લાહના રબ હોવાથી તેના રસૂલના નબી હોવાથી અને મોમિનના મિત્રો હોવાથી રજી છીએ, અને આયતનો હુકમ તમામ મોમિનોને લાગુ પડે છે. બધા જ એકબીજાના મિત્ર અને મહોબ્બત રાખનાર છે.

૨૦૮. "વહુમ રાકિઉન" નું વાક્ય (વાકરણની દ્રષ્ટિઓ) બે હાલતો ધરાવે છે. પ્રથમ એ કે પહેલાના

વાક્યો પર આધારિત હોય (મઅતુફ હોય), બીજી એ કે હાલ (સંબંધિત વસ્તુની હાલત બયાન કરતું વાક્ય) હોય. પ્રથમ હાલત વધુ જાહેર અને વધારે વજનદાર છે. અને હજરત અનુવાદકનો તરજુમો પણ એ જ તરફ જાય છે. (જુમલ)

બીજી હાલત પર બે શક્યતાઓ છે. એક એ કે “યુકીમુન” અને “યુઅતુન” બને ક્રિયાઓનો હાલ હોય, એ રીતે અર્થ એ થશે કે તેઓ ખરા દિલથી નમાજ કાયમ કરે છે, અને ઝકાત આપે છે (તફસીરે અભૂસુસઉદ). બીજી એ કે ફક્ત “યુઅતુન” કાર્યની કર્તાની હાલત દર્શક માનવામાં આવે. આ રીતે અર્થ એ થશે કે નમાજ કાયમ કરે છે, અને હદયપૂર્વક ઝકાત આપે છે. (જુમલ)

અમુકનું કથન એ છે કે આ આયત હજરત અલી મુરત્જા રદીયલ્લાહુ અન્ધૂની શાનમાં છે કે આપે નમોજમાં એક સવાલ કરનારને વાંટી કાઢી આપી દીધી હતી, તે વાંટી ઢીલી હતી, અમલે કસીર વગર નીકળી ગઈ હતી. પણ ઈમામ ફખરુદીન રાજીએ તફસીરે કબીરમાં ખૂબ જ સખીથી એને રદીયો આપ્યો છે, અને એના ખોટા હોવા બાબત ઘણા કારણો બતાવ્યા છે.

૨૦૮. શાને નુજૂલ :- રુફાઆ બિન જૈદ અને સુવૈદ બિન હારીસ બને ઈસ્લામ જાહેર કર્યા પછી મુનાફિક બની ગયા. અમુક મુસલમાનો તેમની સાથે મહોષ્ભત રાખતા હતા, ત્યારે અલ્લાહે આ આયત ઉત્તારી, અને બતાવ્યું કે જબાનથી ઈસ્લામ જાહેર કરવું અને દિલમાં કુઝ સંતાડી ફરવું એ દીનને હંસી ખેલ બનાવવા સમાન છે.

૨૧૦. અર્થાત મૂર્તિ પૂજક મુશ્રેકો જેઓ અહલે કિતાબ કરતાં પણ બદટર છે. (ખાજિન)

૨૧૧. કારણ કે ખુદાના દુશ્મનો સાથે દોસ્તી રાખવી ઈમાનદારનું કામ નથી.

૨૧૨. શાને નુજૂલ :- કલબીનું કહેવું છે કે જ્યારે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહો અલયહિ વસ્લેમનો મુઅગ્રજિન નમાજ માટે અજાન પોકારતો અને મુસલમાન નમાજ માટે ઉભા થઈ જતા ત્યારે યહૂદીઓ હસતા અને ઠંડો કરતાં હતા. તે બાબત આ આયત ઉત્તારી.

૨૧૩. જેઓ આવા મૂર્ખાઈ અને અજ્ઞાન ભરેલાં કામો કરે છે. આ આયતથી સાબિત થયું કે અજાન કુરાઓની સચોટ આયતથી સાબિત છે.

૨૧૪. શાને નુજૂલ :- યહૂદીઓના એક ટોળાએ હુગ્ગુર સલ્લલ્લાહો અલયહિ વસ્લેમને પૂછ્યું કે; તમે નબીઓમાંથી કોને કોને માનો છો? આ પ્રશ્નનો હેતુ એ હતો કે જો આપ ઈસા અલયહિસલામને માનતા ન હોય તો આપના પર ઈમાન લઈ આવીએ, પણ હુગ્ગુરે તેમને જવાબ આપ્યો કે; હું અલ્લાહને માનું છું, અને તેને જે મારા પર ઉતાર્યું, અને જે ઈખાહીમ, ઈસ્માઈલ, ઈસ્હાક, યઅકુબ અને અસ્બાત પર ઉતાર્યું, અને જે હજરત ઈસા અને હજરત મૂસાને આપ્યું, એટલે કે તવરાત અને ઈન્ઝુલ. અને જે બીજા નબીઓને તેમના રબ તરફથી આપવામાં આવ્યું તે બધાંને માનું છું, અમે નબીઓ વચ્ચે તફાવત નથી રાખતા કે અમુકને માનીએ અને અમુકને ન માનીએ.

જ્યારે તેમને લાગ્યું કે આપ તો હજરત ઈસાને માને છે, ત્યારે તેમણે આપની નબુવ્યત ન સ્વીકારી,

શા માટે મના કરતા નથી? બેશક! ધણાં જ ખરાબ કામો કરી રહ્યા છે^{૨૧} (૬૩) અને યહુદીઓ બોલ્યા; ‘અલ્લાહનો હાથ બંધાએલો છે’^{૨૨} તેમના હાથ બંધાય જાય.^{૨૩} અને તેમના પર આ બોલવાના કારણે લાયનત છે. બલ્કે તેના હાથ ખુલ્લા છે,^{૨૪} જે મ ઈચ્છે તેમ આપે છે.^{૨૫} અને અય મહબૂબ! આ^{૨૬} જે તમારી પાસે તમારા રબની પાસેથી ઉત્ત્યુ તેનાથી એમનામાં ધડાને બદમાશી અને કુફ્ફમાં પ્રગતિ થશે.^{૨૭} અને એમનામાં અમે કયામત સુધી અંદરોઅંદર દુઃમની અને વેર નાખી દીધું.^{૨૮} જ્યારે કદી લડાઈની આગ સળગાવે છે, અલ્લાહ તેને હોલવી નાખે છે.^{૨૯} અને ધરતીમાં ખુલ્લડ માટે નાસના ફરે છે. અને અલ્લાહ જઘડાઓ-રોને પસંદ નથી કરતો (૬૪) અને જો કિતાબવાળા ઈમાન લાવતા અને પરહેજગારી ધારણ કરત તો અવશ્ય અમે તેમના ગુનાહ ઉતારી દેત. અને અવશ્ય તેમને સુખના બળીયાઓમાં લઈ જાત (૬૫) અને જો તેઓ કાયમ રાખત તવરાત અને ઈન્ઝલ^{૨૩} અને તે જે કંઈ એમની તરફ એમના રબ તરફથી ઉત્ત્યુ,^{૨૧}

અને કહ્યું કે; જે ઈસાને માને અમે તેને ન માનીએ. ત્યારે આ આયત ઉત્તરી.

૨૧૫. કે આ સત્ય ધર્મવાળાઓને તમે માત્ર પોતાની અદેખાઈ અને અદાવતના કારણે જ બુરા કહો છો. અને અલ્લાહ તખાલાએ તમારા પર લાનત કરી અને ગજબ કર્યો. અને આયતમાં જે વર્ણવાયું છે એ તમારી હાલત છે. તો બદટર દરજામાં તમે પોતે છો, જરા વિચારો,

૨૧૬. શિકલ બગાડીને.

૨૧૭. અને તે જહનમ છે.

૨૧૮. શાને નુગૂલ : - આ આયત યહુદીઓના એક જુથ વિષે ઉત્તરી. જે મણે સાચિએ આલમ સલ્લલલાહો અલયાદિ વસલ્લમની સેવામાં હાજર થઈને પોતાનું ઈમાન અને નિખાલસતા જાહેર કરી અને કુઝ તેમજ ગુમરાહી સંતારી રાખી અલ્લાહ તખાલાએ આ આયત ઉતારીને પોતાના હબીબને તેમની હાલતની જાણ કરી.

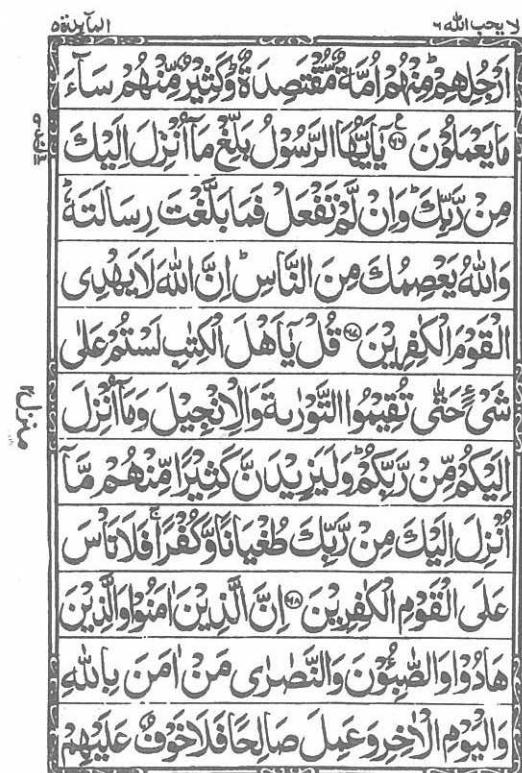
૨૧૯. અર્થાત યહુદીઓ.

૨૨૦. ગુનાહમાં દરેક નાફરમાનીનો સમાવેશ થાય છે. અમુક તફસીરકારોનું કહેવું છે કે ગુનાહનો અર્થ અહીં તવરાતમાં બયાન થયેલી બાબતોનું ધ્યાવવું, અને તેમાં સાચિએ આલમ સલ્લલલાહો અલયાદિ વસલ્લમના જે ગુણો અને વખાડા હતાં તેને સંતાડવાનો છે અને ‘ઉદવાન’ નો અર્થ તવરાતમાં પોતાના તરફથી અમુક વધારો કરવો, અને હરામખોરીનું અર્થ લાંચ વિગરે છે. (ખાજિન)

૨૨૧. કારણ કે લોકોને ગુનાહો અને ખરાબ કામોથી રોકતા નથી.

لا يحب الله
لِيَسْ فَاكَانُوا يَصْنَعُونَ وَقَالَتِ الْمَلَائِكَةِ اللَّهُ
مَعْلُومٌ مَّا فِي الْأَرْضِ إِنَّمَا لَعْنَةُ اللَّهِ تَأْتِيُ الظَّالِمِينَ
مَبْسُوطَاتٍ يُفْقَدُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدُ الظَّالِمُونَ كَثِيرًا
مَنْ هُوَ أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِّنْ رَبِّكُمْ طُغِيَّانًا وَكُفَّارًا
وَالْقَيْنَى بَيْنَهُمُ الْعَدَا وَكَذَابُ الْبَعْضُ عَلَى الْبَعْضِ
كُلُّنَا أَوْقَدُ وَإِنَّا لِلَّهِ أَكْفَارُهُ أَطْهَرُهُمْ وَلَيَسْعُونَ فِي
الْأَرْضِ فَسَادًا وَأَوْلَادُهُمْ لَا يُحِبُّهُمُ الْمُقْسِلُونَ
وَلَوْلَمْ أَهْلَ الْكِتَابِ أَمْنُوا وَأَتَقْوَ الْقَرْنَى عَنْهُمْ
سَيِّلُتْهُمْ وَلَا دَخْلُنَهُمْ حَتَّىٰ النَّعِيمُ وَلَوْلَمْ
أَقَامُوا التَّوْبَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِمْ
مَنْ رَبِّهِمْ لَا كُوْمَانٌ فَوْقَهُمْ وَمَنْ تَحْتَ

તો એમને રોજ મળત ઉપરથી અને એમના પગો નીચેથી.^{૨૩૨} એમનામાં આમુક જુથ સીધું છે.^{૨૩૩} અને એમનામાં વધારે (લોકો) ઘણા જ બુરા કાયો કરી રહ્યા છે^{૨૩૪} (૬૬) અય રસૂલ! તમારી પાસે તમારા રબ તરફથી જે કંઈ ઉત્ત્યુ તે પહોંચાડી દો,^{૨૩૫} અને આવુન થાય તો (જાણો) તમે તેનો કોઈ સંદેશ પહોંચાડ્યો નહિ. અને અલ્લાહ લોકોથી તમારી દેખભાળ રાખશે.^{૨૩૬} બેશક! અલ્લાહ કાફિરોને માર્ગ બતાડતો નથી. (૬૭) તમે કહી દો. અય કિતાબીઓ! તમે કશું જ નથી^{૨૩૭} જ્યાં સુધી તવરાત અને ઈન્જુલ અને જે કંઈ તમારી તરફ તમારા રબ તરફથી ઉત્ત્યુ હોય^{૨૩૮} તે (પોતાના માટે) લાગુ ન કરો. અને બેશક! અય મહિષ્યબ્ધ! તે જે તમારી તરફ તમારા રબ પાસેથી ઉત્ત્યુ, તેનાથી એમનામાં ઘણાને અવળયંડાઈ અને કુઝમાં પ્રગતિ થશે.^{૨૩૯} તો તમે કાફિરોની કશી ચિંતા ન કરો (૬૮) બેશક! તે જેઓ પોતાને મુસલમાન કહે છે,^{૨૪૦} અને એ જ રીતે યહૃદીઓ અને તારા પૂજકો તેમજ નસરાનીઓ, એમાંથી જે કોઈ સાચા હૃદયથી અલ્લાહ અને ક્યામત પર ઈમાન લાવે, અને સારા કર્મા કરે, તો

મસાખલો :- આનાથી જણાયું કે ઉલમા પર વાજિબ છે કે લોકોને નસીહત કરે અને ખરાબ કામોથી રોકે, અને જે ભાણસ ખરાબ વસ્તુથી રોકવાનું છોડી દે તે કબીરો ગુનાહ કરનાર જેવો છે.

૨૨૨. એટલે કે મુખાજ્જ્લાહ તે બખીલ છે.

શાને નુગ્લા :- હજરત ઈબને અખ્બાસ રદીયલ્લાહુ અન્ઝ્લાએ ફરમાવ્યું કે; યહૃદીઓ બધા માલદાર અને શ્રીમંત હતા, જ્યારે તેમને હુગ્લર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વસલ્લબને જૂઠા કહ્યા અને આપનો વિરોધ કર્યો ત્યારે તેમની રોજ ઘટી ગઈ. ત્યારે ફખ્બાસ નામનો યહૃદી બોલ્યો કે; ‘અલ્લાહનો હાથ બંધાએલો છે’ અર્થાત તે રોજ આપવામાં અને ખર્ચ કરવામાં બખીલાઈ કરે છે. તેના આ કથન બાબત કોઈ યહૃદીએ તેને ટોક્યો નહીં, બલ્કે એનાથી બુશ થયા. તેથી જ આ કથનને બધાનું કથન કહેવામાં આવ્યું અને તેમના માટે આ આયત ઉત્તરી.

૨૨૩. તંગીના કારણો, અને દાન જૈરાત કરવાથી, આ ફરમાનનો અસર એ થયો કે યહૃદીઓ આખી દુનિયામાં બધાથી વધારે બખીલ બની ગયા. અથવા એ અર્થ છે કે તેમના હાથ જહજમમાં બાંધવામાં આવે અને એ રીતે તેમને દોજખાની આગમાં નાખવામાં આવે, તેમની બકવાસ અને ગુસ્તાખીની સજા રૂપે.

૨૨૪. તે મહાદાની કૃપાળું છે.

૨૨૫. પોતાની હિકમત અનુસાર, તેમાં કોઈને વાંધો લેવાની મજાલ નથી.

૨૨૬. કુરઆન શરીફ.

૨૨૭. એટલે કે જે ટલું કુરઆન મજૂદ ઉત્તરું જશે એમનો હસદ અને મેલ તેટલો જ વધતો જ શે. અને

તેમને કંઈ ભય છે ન કંઈ થિતા (૬૬) બેશક! અમે બની ઈસરાઈલ પાસેથી વચન લીધું.^{૨૧} અને તેમની તરફ મોકલ્યા રસૂલો. જ્યારે કદી એમની પાસે કોઈ રસૂલ તે વાત લઈને આવ્યા જે એમના મનની ઈચ્છા ન હતી,^{૨૨} (રસૂલોના) એક જુથને જૂઠલાવ્યું, અને એક જુથને શહીદ કરે છે^{૨૩} (૭૦), અને એ ગુમાનમાં છે કે કંઈ જણા નહિ થાય^{૨૪} તો આંધળા અને બહેરા બની ગયા.^{૨૫} પછી અલ્લાહે એમની તવબહ કબુલ કરી.^{૨૬} ફરી એમનામાં ઘણા આંધળા અને બહેરા બની ગયા. અને અલ્લાહ એમના કામ જોઈ રહ્યો છે (૭૧) બેશક! કાફિર છે તે જેઓ કહે છે કે; અલ્લાહ તે જ મસીહ, મરયમનો પુત્ર.^{૨૭} અને મસીહે તો આ કહ્યું છતું; અય બની ઈસરાઈલ! અલ્લાહની બંદગી કરો, જે મારો રબ^{૨૮} અને તમારો રબ. બેશક! જે અલ્લાહનો ભાગીદાર ઠરાવે તો તેના પર અલ્લાહ જમત હરામ કરી દીધી, અને તેનું ઠેકાણું દોગખ છે. અને જાલિમોનું કોઈ મદદગાર નથી (૭૨) બેશક! તેઓ કાફિર છે જેઓ કહે છે કે અલ્લાહ ત્રણ ખુદાઓ

તે તેની સાથે કુઝ અને ઘમંડીપણામાં વધતાં ચાલશે.

૨૨૮. તેઓ હમેશાં અંદર અંદર જુદા જુદા રહેશે, અને તેમના હદયો કદી ભેગાં નહિ થાય.

૨૨૯. અને તેમની સહાયતા કરતો નથી તેઓ અપમાનિત થાય છે.

૨૩૦. એ રીતે કે સાથ્યદે અભિયાન સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમ પર ઈમાન લાવત અને આપની તાબેદારી કરત. કારણ કે તવરાત અને ઈન્જુલમાં એ મુજબ કરવાનો આદેશ આપાયો છે.

૨૩૧. અર્થાત બધી કિતાબો જે અલ્લાહ તથાતાએ પોતાના રસૂલો પર ઉતારી, એ તમામમાં હુજૂર સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમનું વર્ણન અને આપ પર ઈમાન લાવવાનો હુકમ છે.

૨૩૨. એટલે કે બહોળા પ્રમાણમાં રોજ મળત, અને દરેક તરફથી પ્રાપ્ત થાત.

ફાયદો :- આ આયતથી જણાયું કે દીનની પાબંદી અને અલ્લાહની ફરમાંબરદારી કરવાથી રોજમાં વધારો થાય છે.

૨૩૩. સીમાનું ઉલ્લંઘન નથી કરતું. આ લોકો યદ્દુદીઓમાંના તે છે જે હુજૂર સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમ પર ઈમાન લાવ્યા.

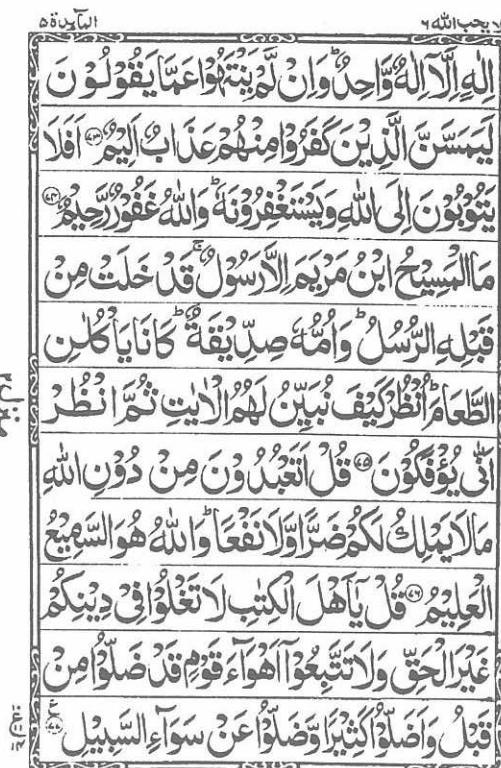
૨૩૪. જેઓ કુઝ પર ચોટેલા છે.

૨૩૫. અને કશો ભય ન રાખો.

૨૩૬. એટલે કે કાફિરોથી, જેઓ આપને શહીદ કરી દેવાનો ઈરાદો ધરાવે છે. સફરમાં રાત્રે હુજૂર સલ્લલલાહો અલયહિ વસલ્લમ માટે પહેરો રાખવામાં આવતો હતો. પણ જ્યારે આ આયત ઉત્તરી ત્યાર પછી

માંનો ત્રીજો છે. ૨૪૯ અને ખુદા તો એક જ છે. ૨૫૦ અને જો પોતાની વાત ન છોડી, ૨૫૧ તે જે એમનામાં કાફિર મરશો તેમને અવશ્ય હુઃખદાયક અજાબ મળશો (૭૩) તો અલ્લાહ તરફ પલટતા કેમ નથી? અને તેની પાસે માઝી કેમ માંગતા નથી? અલ્લાહ માફ કરનાર મહેરબાન છે (૭૪) મરયમનો પુત્ર મસીહ (ખુદા) નથી પણ રસૂલ (૭) ૨૫૨ એમનાથી પહેલાં (પણ) ઘણા રસૂલ થઈ ગયા, ૨૫૩ અને એમની માતા સિદ્દીકહ છે, ૨૫૪ બને ખોરાક ખાતા હતા. ૨૫૫ જુઓ તો અમે કેવી સ્પષ્ટ નિશાનીઓ બયાન કરીએ છીએ, પછી જુઓ તેઓ કેવા ઊંધા જાય છે (૭૫) તમે ફરમાવો! શું અલ્લાહ સિવાય એવાને પૂજો છો. જે તમારા નુકશાનનો માલિક ન ફાયદાનો? ૨૫૬ અને અલ્લાહ જ સાંભળે જાણો છે (૭૬) તમે ફરમાવો; અય કિતાબવાળાઓ! પોતાના ધર્મમાં નાહક વધારો ન કરો. ૨૫૭ અને એવા લોકોની ઈચ્છા અનુસાર ન ચાલો ૨૫૮ જે પહેલાં ગુમરાહ થઈ ગયા, અને ગુમરાહ કર્યા ઘણા-ઓને. અને સીધા માર્ગથી ભટકી ગયા (૭૭)

પહેરો હટાવી લેવામાં આવ્યો. અને હુઝૂરે પહેરગીરોને કહ્યું; ‘તમે જતા રહો! અલ્લાહ તથાલા મારી દેખભાળ રાખે છે.’

૨૩૭. કોઈ જ ધર્મ અને મિલતમાં નથી.

૨૩૮. એટલે કે કુરાનાન પાક, આ બધી જ કિતાબોમાં સરવરે આલમ સલ્લાહો અલયહિ વસલ્લ-મના શુણો અને વખાણ તેમજ આપના પર ઈમાન લાવવાનો હુકમ છે. જ્યાં સુધી હુઝૂર પર ઈમાન નહીં લાવે ત્યાં સુધી તવરાત અને ઈન્જલ પર ચાલવાનો દાવો ખરો થઈ શકતો નથી.

૨૩૯. કારણ કે જે ટલું કુરાનાન શરીફ ઉત્તરતું જશે એ લોકો ધર્મં અને દુશ્મનીથી એના નકારમાં ઓર સખ્ત બનતા જશે.

૨૪૦. અને દિલમાં ઈમાન ધરાવતા નથી, મુનાફિક છે.

૨૪૧. તવરાતમાં કે અલ્લાહ અને તેના રસૂલો પર ઈમાન લાવે, અને અલ્લાહના આદેશ મુજબ કામ કરે.

૨૪૨. અને એમણે પૈગમ્બરોના આદેશોને પોતાની વિસુદ્ધ જોયા તો નેમાંામાંથી;

૨૪૩. પૈગમ્બરોને જૂઠલાવવામાં તે યદ્દુદીઓ અને નસરાનીઓ બને ભેગા છે. પણ કતલ કરવો તો ખાસ યદ્દુદીઓનું કામ છે. એમણે ઘણા નબીઓને શહીદ કરી નાખ્યા. જે માં હિન્દુ યહ્યા અને હિન્દુ ઝકરિયાનો પણ સમાવેશ થાય છે.

૨૪૪. અને આવા સખ્ત ગુનાહો બદલ પણ અજાબ કરવામાં નહીં આવે.

૨૪૫. સત્યના સાંભળવા અને જોવાથી. આ એમના છેલ્લા દરજાના અશાન અને હદ દરજાના કુઝ અને સત્ય સ્વીકારવાથી અંતિમ કક્ષાથી ચીઠ કરવાનું વર્ણન છે.

૨૪૬. જ્યારે એમણે મૂસા અલયહિસ્સલામ પછી તવબહ કરી, ત્યાર પછી બીજી વાર.

૨૪૭. નસરાનીઓના ધણા પંથો છે, તેમાંથી યાકુબિયહ અને મલકાનિયહનું કહેવું હતું કે; 'મરયમે' અલ્લાહ જણ્યો છે', અને એવું પણ કહેતા હતા કે, 'અલ્લાહ ઈસાના શરીરમાં પ્રવેશ કર્યો છે, અને એમનામાં એકનું થઈ ગયો છે, જેથી ઈસા અલ્લાહ બની ગયા છે' પણ એમની બકવાસથી અલ્લાહ ધણો બુલંદ છે. (ખાંજિન)

૨૪૮. અને હું તેનો બન્દો હું અલ્લાહ નથી.

૨૪૯. આ કથન નસરાનીઓના મરતુસ્યા અને નસ્તુર્યા પંથોનું છે. ધણા ખરા તફસીરકારોનું કહેવું હું કે એનાથી તેઓ એવું ધારતા હતા કે અલ્લાહ અને મરયમ અને ઈસા ત્રણે ખુદા છે, અને ખુદા હોવું નણોની ભાગીદારીમાં છે. મુતકલ્લિમીન કહે છે કે નસરાનીઓનું કથન છે કે પિતા, પુત્ર અને રૂહુલ કુદ્દસ નણો અલ્લાહ છે!

૨૫૦. તેનો કોઈ બીજો કે ત્રીજો નથી. તે એક એકાંકીના ગુણ સાથે સંબંધિત છે. તેનો કોઈ ભાગીદાર નથી. પિતા, પુત્ર, પત્ની બધાથી પાક છે.

૨૫૧. અને ત્રણ ખુદાની માન્યતાને વળગી રહ્યા, એક ખુદાની માન્યતા ન સ્વીકારી.

૨૫૨. એમને અલ્લાહ માનવું અસત્ય અને કુઝ છે.

૨૫૩. તેઓ પણ મો'જિઝા ધરાવતા હતા, આ મો'જિઝા તેમની સત્યતાની દલીલ હતા, એવી જ રીતે હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામ પણ રસૂલ છે. એમના મો'જિઝા પણ નબુવ્વતની દલીલ છે. એમને રસૂલ જ માનવા જોઈએ. જે મકે બીજા નભીઓને મો'જિઝાના કારણે ખુદા નથી માનતા એમને પણ ખુદા ન માનો.

૨૫૪. જે પોતાના રબના કલેમાત અને તેની ડિતાબોને સત્ય જાહેર કરનાર છે.

૨૫૫. આમાં નસરાનીઓને રદ્દીયો છે કે અલ્લાહ ખોરાકનો મોહત્તાજ હોતો નથી. જે ખોરાક ખાય, શરીર ધરાવે, તેના શરીરમાં ધસારો લાગે, ખોરાક તેનો પુરક બને, તે કેવી રીતે અલ્લાહ હોઇ શકે?

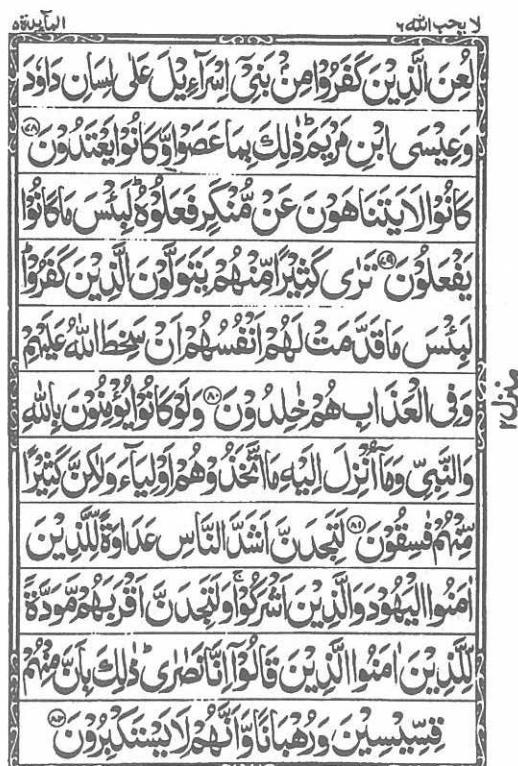
૨૫૬. આ શિર્કને અસત્ય ડેરવવાની એક વધુ દલીલ છે. એનો નિષ્કર્ષ એ છે કે અલ્લાહ (ઈબાદતને લાયક) એ જ હોય શકે જે ફાયદા નુકસાન વિગેરે વસ્તુઓ પર પોતે કુદરત અને અધિકાર ધરાવતો હોય, જે એવો ન હોય તો ઈલાહ (ઈબાદતને લાયક) થઈ શકતો નથી. અને હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામ નશા નુકશાનના પોતે આપ મેળે માલિક ન હતા, અલ્લાહ તથાલાના માલિક બનાવ્યાથી માલિક બન્યા, માટે એમના વિષે અલ્લાહ હોવાની માન્યતા અસત્ય છે.

૨૫૭. યદ્દૂદીઓનો વધારે તો એ કે હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામની નબુવ્વતને જ નથી માનતા. અને નસરાનીઓનો વધારો એ છે કે એમને મઅભૂદ ડેરવે છે.

૨૫૮. અર્થાત પોતાના બદદીન બાપ દાદા વિગેરે.

૨૫૯. ઈલાના રહેવાસીઓ જ્યારે હદ્દી વધી ગયા, અને શનિવારે શિકાર કરવાની મનાઈનો જે હુકમ હતો તેનો વિરોધ કર્યો, ત્યારે હજરત દાવૂદ અલયહિસ્સલામે તેમના પર લા'નત કરી, અને તેમના માટે બદદુઆ કરી. ત્યારે તેઓ વાંદરાઓ અને સુવ્વરની શિકલમાં ફેરવી દેવામાં આવ્યા. અને માઈદહવાળાઓએ જ્યારે ઉત્તરેલી થાળની નેઅમતો આરોગ્યા પછી કુઝ કર્યું, ત્યારે હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામે તેમના માટે

જેમણો કુઝ કર્યું તેઓ લા'નત કરવામાં આવ્યા બની ઈસરાઈલમાં દાવૂદ અને મરયમના પુત્ર ઈસાની જબાનથી.^{૨૫૮} આ^{૨૬૦} બદલો (ઇ) એમની નાફરમાની અને બંડખોરીનો (૭૮) જેઓ કુકૃત્યો કરતાં એક બીજાને રોકતા ન હતા અવશ્ય ઘણા જ ખરાબ કામો કરતાં હતા^{૨૬૧} (૭૮) એમનામાં ઘણાઓને તમે જોશો કે (તેઓ) કાફિરો સાથે મિત્રતા કેળવે છે. કેટલી ખરાબ વસ્તુ પોતાના માટે પોતે જ આગળ મોકલી. એ કે અલ્લાહનો ગજબ એમના પર થયો, અને તેઓ અજાબમાં હમેશાં રહેશે^{૨૬૨} (૮૦) અને જો તેઓ ઈમાન લાવત^{૨૬૩} અલ્લાહ અને આ નભી પર; અને તેના પર જે એમની તરફ ઉત્સું, તો કાફિરો સાથે દોસ્તી ન કરત.^{૨૬૪} પણ એમનામાં તો ઘણા શાસ્ત્રિક છે. (૮૧) જરૂર તમે મુસલમાનોના બધાથી વધારે દુશ્મન યણૂઢીઓ અને મુશરિકોને પામશો. અને જરૂર તમે મુસલમાનોની દોસ્તીમાં બધાથી નિકટ તેમને પામશો જેઓ કહેતા હતા કે અમે નસારા છીએ.^{૨૬૫} આ એટલા માટે કે એમનામાં આલિમ અને દરવેશો છે, અને તેઓ ઘમંડ કરતાં નથી^{૨૬૬} (૮૨)

બદદુઆ કરી, તેથી તેઓ સુવ્યર અને વાંદરાં બની ગયા. તેમની સંખ્યા પાંચ હજારની હતી. (જુમલ વિ.)

અમુક તફસીરકારોનું કહેવું છે કે યણૂઢીઓ પોતાના પુર્વજી પર ગર્વ કરતાં હતા કે અમે નભીઓની ઔલાદ છીએ. આ આયતમાં તેમને બતાવવામાં આવ્યું છે કે તે નભીઓએ તો તેમના પર લા'નત કરેલી છે.

એક કથન એવું છે કે હજરત દાવૂદ અને હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામે હુગ્રે સલ્લાહ્લાહો અલયહિ વસ્તુલ્લમની પદરામણીની ખુશ ખબર આપી. અને આપના ઉપર ઈમાન ન લાવનાર અને કુઝ કરનારાઓ પર લા'નત કરી.

૨૬૦. લા'નત.

૨૬૧. મસબલો :- આ આયતથી સાબિત થયું કે બુરાઈથી રોકવું વાજિબ છે, અને બુરાઈને રોકવાથી અલગ રહેવું સખ્ત ગુનાહ છે. તિરમિઝીની હદ્દિષ્ટમાં છે કે જ્યારે બની ઈસરાઈલ ગુનાહોમાં લબદાયા ત્યારે એમના આલિમોએ પહેલાં તો એમને રોક્યા, જ્યારે તેઓ ન રોકાયા ત્યારે તે આલિમો પણ તેમનામાં ભળી ગયા, અને ખાવા પીવા બેસવા ઉઠવામાં તેમની સાથે એકરાગ થઈ ગયા. એમની આ નાફરમાની અને સીમા ઉલ્લંઘનનું પરિણામ એ આવ્યું કે અલ્લાહ તથાલાએ હજરત દાવૂદ અને હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામના મોઢે એમના પર લા'નત ઉતારી.

૨૬૨. આથી સાબિત થયું કે કાફિરો સાથે મૈત્રી અને સંબંધો નિફાક (મુનાફિકપણા) ની નિશાની છે.

૨૬૩. સચ્ચાઈ અને નિખાલસતા સાથે, નિફાક વગર.

૨૬૪. આથી સાબિત થયું કે કાફિરો સાથે મૈત્રી અને સંબંધો નિફાકની નિશાની છે.

૨૬૫. આ આયતમાં તેમના વખાડા છે જેઓ હુજૂરના સમય સુધી હજરત ઈસાના દીન પર રહ્યા, અને હુજૂર સલ્વલ્લાહો અલયહિ વસલ્વમની નબુવ્યત જાહેર થાયેથી આપના પર ઈમાન લાવ્યા.

શાને નુગૂલ :- ઈસ્લામની શરૂઆતમાં જ્યારે કુરેશના કાફિરોએ મુસલમાનોને ઘણા દુઃખ આપ્યાં ત્યારે અસહાભમાંથી ૧૧ પુરુષો ૪ સ્ત્રીઓએ હુજૂરના હુકમથી હબશા (ઈથોપિઓ) તરફ હિજરત કરી. એ હિજરત કરનારાઓનાં નામો આ છે; હજરત ઉસ્માન ગની અને આપના પત્ની તાહિરા, હુજૂર સલ્વલ્લાહો અલયહિ વસલ્વમના પુત્રી હજરત રૂક્યા અને હજરત જુબૈર, હજરત અબુલ્લાહ ઈબ્ને મસઉદ, હજરત અબુર્હમાન ઈબ્ને ઔફ, હજરત અબૂ હુઝેફા અને એમના પત્ની હજરત સહેલ, હજરત મુસાબ ઈબ્ને ઉમૈર, હજરત અબૂ સલ્મા અને પત્ની હજરત ઉમ્મે સલ્મા બિનતે અબી ઉમૈયા, હજરત ઉસ્માન ઈબ્ને મઝઉન, હજરત આમીર બિન રબીઆ અને એમના બીબી હજરત લયલા બિનતે અબી ખુસેમા, હજરત હાતિબ બિન ઉમર અને હજરત સુહેલ બિન બયજા રદીયલ્લાહુ અન્ધૂમ.

આ લોકો નબુવ્યતના પાંચમા વર્ષે દરિયા માર્ગે હબશા ગયા હતા. આ હિજરતને 'હિજરતે ઉલા' કહેવામાં આવે છે. એમના પછી હજરત જઅફર બિન અબી તાલિબ ગયા, પછી બીજા મુસલમાનો પણ ઉમેરાતા ગયા. એટલે સુધી કે બાળકો અને સ્ત્રીઓ સિવાય મુહાજિરોની સંખ્યા ૮૨ પુરુષો સુધી પહોંચી ગઈ. જ્યારે કુરેશને આ હિજરતની જાણ થઈ ત્યારે તેમણે એક પ્રતિનિધિ મંડળ ભેટ સોગાદો લઈને નજશી બાદશાહ પાસે મોકલ્યું, એ લોકોએ શાહી દરબારમાં હાજરીની તક મેળવવીને બાદશાહને કહ્યું;

'અમારા દેશમાં એક વ્યક્તિએ નબી હોવાનો દાવો કર્યો છે. અને લોકોને મૂર્ખ બનાવી દીધા છે. તેના અનુયાયીનું એક જુથ જે આપના દેશમાં આવ્યું છે તેઓ હુલ્લડખોરી કરશે, અને આપની રચ્યતને બળવાખોર બનાવશે. અમે આપને સમાચાર આપવા આવ્યા છીએ, અને અમારી કોમ વિનંતી કરે છે કે તેમને આપ અમારા હવાલે કરી આપો.'

નજશી બાદશાહ કહ્યું; 'જરા અમ્ભો તે લોકો સાથે વાતચીત કરી લઈએ' પછી મુસલમાનોને બોલાવી મંગાવ્યા. અને તેમને પૂછ્યું કે, 'તમે હજરત ઈસા અને એમના માતૃ શ્રી બાબત કેવી માન્યતા રાખો છો?'

હજરત જઅફર બિન તાલિબે જવાબ આપ્યો; 'હજરત ઈસા અલ્લાહના બન્દા અને તેના રસૂલ અને કલિમતુલ્લાહ તેમજ રૂહુલ્લાહ છે, અને હજરત મરયમ પવિત્ર કુવારી છે'

આ સાંભળીને નજશીએ જમીન પરથી લાકડીનો એક ટુકડો ઊંચીને કહ્યું; 'ખુદાની કસમ! તમારા આકાએ હજરત ઈસા અલયહિસ્સલામ બાબત આ લાકડીના ટુકડા જેટલો પણ વધારો કર્યો નથી. એમનું ફરમાન તદ્વારા હજરત ઈસાના કથનાનુસાર છે'

આ જોઈને મક્કાના મુશરિકોના મોઢાં ઉતરી ગયાં. પછી નજશીએ કુરાનાન મજૂદ સાંભળવાની ઈચ્છા પ્રદર્શિત કરી. હજરત જઅફરે સૂરાએ મરયમ પઢી સંભળાવી તે વખતે દરબારમાં નસરાની આલિમો અને દરવેશો હાજર હતા. તેઓ કુરાના શરીફ સાંભળીને રડવા લાગ્યા. અને નજશીએ મુસલમાનોને કહ્યું કે 'તમને મારા રાજ્યમાં કોઈ ભય નથી' મક્કાના મુશરિકો નિષ્ઠળ પાછા ફર્યા, અને મુસલમાનો નજશી પાસે ખૂબજ ઈજજત અને આરામથી રહ્યા. અને અલ્લાહના ફઝલથી નજશીને ઈમાનની દોલતનું અહોભાગ્ય સાંપડ્યું. આ બનાવ બાબત આ આયત ઉતરી.

૨૬૬. મસાલો :- આથી સાબિત થયું કે ઈલ્મ પ્રાપ્તિ અને ઘમંડને તિલાંજલી એ ઘણી જ ઉપયોગી બાબતો છે, અને એમના કારણે હિદાયત નસીબ થાય છે.